

Egemen sınıfları hayal kırıklığı bekliyor!

Linç girişimlerinin, Kürtlere karşı (görüntüde de olsa) "yumuşak" üslup terk edilerek, tüm Kürtler hedef gösterilerek savunulması, buna paralel olarak Öcalan'ın İmralı'daki koşullarının ağırlaştırılması, beraberinde "AKP artık Kürt meselesine dönük gerçek niyetini, Kürtlere nasıl baktığını "gizleme gereği duymuyor" izlenimi yaratıyor. Böylece aslında daha başından itibaren Ulusal

Hareket'in tasfiyesi olduğu bilinen "Kürt açılımı"ndaki göstermelik "demokratik" yaklaşım da terk ediliyor.

"Kürt açılımı"nda yaşanan fiyaskoya rağmen yeni açılım hamlelerinin gündeme gelmesi, AKP'nin pozisyonunun giderek tehlikeye düştüğünün de işareti olmaktadır.

Ülke içinde gündeme gelen bu bir dizi hamle, Ortadoğu'da ziyaretlerle

sürdürülmeye çalışılması, yitirilen destekle alakalı olduğu kadar, Erdoğan'ın ABD ziyareti ile de yakından alakalıdır. Hatta bu ziyaret önceliklidir. Verilen görevlerin yerine getirilip getirilmediğinin rapor edileceği ziyaret için eksik kalan görevler tamamlanmak istenmektedir. **Pozisyonunu yitirmemesi de buna bağlıdır.**

□ Sayfa 3

Demokratik Halk İktidarı İçin **İŞÇİ-KÖYLÜ**

Say : 54

* 11-24 Aralık 2009

* Fiyat : 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

SİSTEMİN "MASKELİ BALOSU" VE ONUN SAHTE "AÇILIMLARI"

7 Aralık günü, emperyalizmin Beyaz Saray'ında gerçekleşen Obama-Erdoğan görüşmeleri sonrasında, ABD'nin, "sağ kolu" Türkiye'ye bir dizi "ödev" verdiği açıklandı. Kan gölüne çevirdiği Ortadoğu'da kendi yarattığı bataklığa saplanan ABD'nin bu bataklıktan çıkmak için geliştirdiği "Büyük Ortadoğu Projesi" kapsamında stratejik bir konuma sahip olan Türkiye ile yaptığı görüşmeden anlaşılacak şu ki; önümüzdeki günlerde Ortadoğu'da savaş kızışacak, Türkiye'de de bu duruma paralel ezilen halka saldırılar artacaktır.

Obama-Erdoğan görüşmesinde; Afganistan ve Irak konusunda yeni görevler alan uşaklara "yeni açılımlar" için de yeşil ışık ya-

kıldı. Türk-Ermeni ilişkilerinden İran'ın füze sistemlerine ve Türkiye'nin Nabucco'daki "transit ülke" konumuna kadar geniş bir yelpazede rapor veren Türk egemen sınıfları temsilcilerine yeni görevlerin yanı sıra PKK'nin tasfiyesi konusunda emperyalist desteğin de verildiği görülmektedir. "Ortak düşman" ilan edilen PKK'nin tasfiyesi için ellerinden geleni yapacaklarını vurgulayan ikili, aynı zaman da "açılımın" da sürecini belirttiler.

Krizin derinleştiği, en demokratik grev haklarını kullanan emekçilerin, eczacıların bile açık açık tehdit edildiği bu günlerde sürece müdahil olmalı ve egemenlerin saldırılarına karşı mücadeleyi yükseltmeliyiz.

□ Açılımda Son Perde

PKK önderi Abdullah Öcalan'ın tecrit koşullarının ağırlaştırılmasını protesto etmek için yapılan demokratik eylemlere panzer ve gaz bombaları ile saldıran, kitlelerin üzerine kurşun yağdıran, gözaltı ve tutuklama terörüne hız veren devlet, "açılımın" da sınırlarını çizmiş oldu. □ Sayfa 6

□ Direniş sürüyor!

Esenyurt'ta yüz takvim yaprağını deviren, Belediye 2 No'lu Şube önderliğinde insanca yaşanacak bir ücret ve sendika hakkı isteyen belediye işçilerinin direnişi ağır ağır yoluna devam ediyor. □ Sayfa 4

□ Gözaltında taciz sürüyor

"Kadınlar; karakollarda, ev bas-kınlarında, sokak gösterilerinde polis ya da askerin cinsel işkencesine maruz kalıyor." □ Sayfa 10

□ Hasta Tutsaklardan...

Devletin haphanelerdeki "katletme politikası", tutsakları, tedavi haklarından mahrum bırakarak, onları ölüme mahkûm etmeye devam ediyor. Son gelen haber, Sincan F Tipi Hapishanesi'nden! TKP/ML tutsağı Yaşar İnce, yoğun mücadele sonucu hastaneye götürüldü ve İnce'nin beyin damarlarının üç yerinde lezyon olduğu tespit edildi. □ Sayfa 7

□ Haykırış Derneği açıldı!

Haykırış Kültür ve Sanat Derneği, sistemin egemen kılmaya çalıştığı yoz kültüre karşı işçiler ve emekçiler safında yeni bir cephe olarak mücadeleye başlıyor. □ Sayfa 14

Sınıf çalışması planlı ve sabırlı bir çalışmayla başarılı

Bugün başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilenler için en yaşamsal sorun, kendi hakları ve mücadeleleri uğruna örgütlenip mücadele etmeleridir. Çünkü

sarı sendikal ve reformist anlayışların işçi sınıfının mücadelesini uysallaştırıp, bölüp parçaladığı ve örgütlenme aracı olan sendikaları işlevsizleştirdiği bir süreçten geçiyoruz. Şu açık ki; bölünmüş, parçalanmış, örgütsüz bir işçi sınıfı ezilmeye mahkumdur. Diğer ezilen sınıf dostlarıyla ortak bir mücadele ve dayanışma bilincini geliştirme kudretinden ve gücünden yoksundur.

Sendikalarda ezen ile ezilenlerin mücadelesinin kaçınılmazlığı ortaya koymak, siyasal istemlerle ekonomik talepleri birleştirerek gündemleştirmek er-telenemez bir görevdir. Tüm bunlar yapılmadan işçi sınıfını ileri bir düzeyde bir eylem hattına geçirebilir miyiz? Elbette ki hayır! İleri, pratik, sınıf bilincini ve örgütlülüğü zorunlu kılar.

□ Sayfa 9

DAHA FAZLA EMEK, DAHA FAZLA ÇABA...

İstanbul özgülünde gazetemiz İşçi-Köylü ile dayanışmayı geliştirmek amacıyla ele aldığımız kampanya dâhilinde gidilmedi ev, çalınmadık kapı bırakmamak için kitlelerle nasıl buluşabiliriz sorusunu sorduk.

Kampanyanın başlaması ile beraber ilk çalışmamız semtteki okurlarımız ile bir toplantı örgütleyip, gazetemizle dayanışmayı nasıl yükseltebiliriz üzerinden bir tartışma yürütmek oldu.

Her sorunun çözümü yine mücadeledir. Sorunlardan kaçarak değil, onları çözmek için gerekli özveri ve çabayı göstererek hem kendi çelişkilerimiz hem de bulunduğumuz yer sorunlarını çözebiliriz.

Baskılara en iyi cevap, mücadelemizi daha ileri seviyeye götürmek için gazetemizi sahiplenmektir. Gazetemizi kitlelere düzenli ulaştırmaktır. Beklediğimiz sonuca ulaşmak için tüm olanaklarımızı seferber etmektir. □ Sayfa 2

İşçi-köylü'den

Geleceğimiz özgürlüğümüz için, militan bir mücadele

□ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Eyleme katma, eylemi katlama ve eylemle kanatlanma

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Zafer; örgütlenen, birleşen ve direnen emekçinin olacak!

Sayfa 4

Pusulâ

Demokrasi bilinci, birleştirme kültürünü geliştirir!

Sayfa 11

Edrensel Bakış

İklim değişikliği bizim değilse kimin sorunudur?

Sayfa 13

Kampanya üzerine...

Daha fazla emek, daha fazla çaba...

Istanbul özgülünde gazetemiz İşçi-köylü ile dayanışmayı geliştirmek amacıyla ele aldığımız kampanyamızı işçi sınıfının, köylülüğün, gençliğin, işsizlerin sorunlarını nasıl ele aldığımızı/alacağımızı tartışacağımız bir adım olarak ele aldık. Madem ki siyasi-ideolojik ve pratik olarak en ileri ve en güzel temsil ediyoruz, o zaman tüm davranışlarımız, tüm çalışmalarımız bu iddiaya uygun olmalıdır. **Kampanya dahilinde gidilmedik ev, çalınmadık kapı bırakmamak için kitlelerle nasıl buluşabiliriz sorusunu sorduk.**

Semt ayasının örülmesinden önce gazete faaliyetçileri ve semt çalışanlarının/faaliyetçilerinin beraber "İşçi köylü Senin Sesin, Sen de Katıl Bize" şiarı ile fikir alışverişinde bulunması olumluluktur. Diğer semtlerin daha önce uygulamış oldukları pratikler, başarılar bize kampanya süresince yürüteceğimiz faaliyetlerde örnek oldu.

Kampanyanın başlaması ile beraber ilk çalışmamız semtteki okullarımız ile bir toplantı örgütleyip gazetemizle dayanışmayı nasıl yükseltebiliriz üzerinden bir tartışma yürütmek oldu. Kampanya boyunca ve ondan sonra yapacaklarımızın çerçevesi belirlendi. Toplantıdan sonra **Gülsuyu Mahallesi**nde yapılacak olan toplu dağıtımın çağrısı yapıldı. Sabah dağıtımına katılacak arkadaşlar ile kahvaltı ve dağıtım hakkında bilgi alışverişinde bulunuldu. Hazırlıklı olarak gitmemiz olumluluktur. Mahalleye gidildiğinde oradaki yoldaşlarla beraber mahallenin sorunlarını dile getiren bir ajitasyon metni hazırlandı, megafon ve İşçi-köylü şapka ve yelekleri ile dağıtım başladı.

Ajitasyon metni mahallenin yıkım ve kentsel dönüşüm projelerinin teşhiri ile alakalı olduğu için mahalle halkının dikkatini çekti. Can yakıcı sorunun gazeteminin 2. sayfasında yer alması da bir artı idi bizim için. Hem mahallenin sorunlarını dile

getirenken yardımcı oldu hem de mahallelinin "evet sorunlar bunlar, ama siz gazetenizde bunlara ne kadar yer veriyorsunuz?" sorusunun cevabı oldu. Hatta gazetedeki yazıyı gören ve gazete veren arkadaşın semtin sorununu iyi bir şekilde dile getirmesi ile beraber bir ananın komşularına gazeteyi önermesi ve "sahip çıkın, evimizi başımıza yıkarlar, bu devrimciler olmasa" demesi gibi örneklerle karşılaşmamız bizleri daha da cesaretlendirdi ve daha coşkulu bir dağıtım olmasına neden oldu.

Gazete dağıtımının ve kitlelere ulaşmanın semt ayasını örerken yine semt çalışanları olarak çevre çeper diye nitelendirdiğimiz ilişkilerimizi, okurlarımızı harekete geçirmeyi hedefledik ve çeşitli toplantılar ve etkinlikler örgütledik. Olabildiğince tüm okurlarımıza çağrı yaptık. Daha önceki haftalarda dağıtım yapan yoldaşların ve mahallede oturan ilişkilerimizin fikir alışverişinde bulunması bizim daha disiplinli ve düzenli olarak kampanyayı ele almamıza sebep oldu.

Yaptığımız toplantılarda şu sonuçlar da çıktı; Çeşitli nedenlerle dağıtımımızın dar tutulması ve bir-iki güne sıkıştırılması, takvimsel eylemlikle sınırlanırılması gibi sorunlar ele alındı. **Aslında her sorunun çözümü yine mücadelededir.** Sorunlardan kaçarak değil onları çözmek için gerekli özveri ve çabayı göstererek sorunun üzerine giderek hem kendi çelişkilerimizi hem de bulunduğumuz yerin sorunlarını çözebiliriz. Yaygın ve yoğun kitle faaliyeti sonucu kendimizi geliştirdikçe, bizim gelişmemize bağlı olarak çevremizin gelişmesi mümkün olacaktır. **Bizler kitlelerin öğrenci ve öğretmenleri olmayız. Kitlelerden öğrenmeli, öğren-diklerimizi öğretme ve dönüştürme ateşini körüklemeliyiz.** Şimdi çok söz etmenin değil çok emek harcamanın zamanı, şimdi eksikleri ve zaafı gidermenin, açıkları kapatmanın zamanıdır.

lere dayanarak bu tür kampanyaların daha sık yapılması gerektiğini düşünüyorum. Hem bizim kolektif çalışmalarımız açısından hem de halkla iç içe olmak açısından verimli olabileceğine inanıyorum. **(Sarıgazi'den bir İK okuru)**

* 15 Kasım Pazar günü Partizan olarak Gülsuyu'nda toplu gazete dağıtımını yaptık. Çaldığımız her kapıda sevgiyle karşılandık. Gülsuyu halkı biz Partizanları ve gazetemiz İşçi-Köylü'yü sahiplendi. Çaldığımız bazı kapılarda, hüznülediğimiz anlar da oldu. Çünkü bazı insanların emek alamayacak kadar fakirlerdi. Kısacası Gülsuyu'ndaki toplu gazete dağıtımımız oldukça iyi geçti. Geçmesi de beklenendi zaten. Çünkü Gülsuyu halkı direnen ve direnmis insanlardan oluşmuştur. **(Sarıgazi'den bir İK okuru)**

* Kitle ile bütünleşmek, onların sorunlarını dinlemek, sorunlarına bir şekilde müdahil olmak, gündemi kitlelere aktarmak, bizim kendi içerimizde gazete faaliyeti yürüten yoldaşların, anlaşmazlıkları, hoşnutsuzlukları ve küçük burjuva saplantılarından uzak, bireyciliği değil de kolektivizmi ön plana çıktığı bir çalış-

Soğanlı'dan kampanyaya dair notlar

Kampanya faaliyeti doğrultusunda **5 Aralık** günü Soğanlı Mahallesi'nde yaygın gazete dağıtımı gerçekleştirildi. Akşam saatlerinde Cumartesi pazarında önlüklerle başladığımız dağıtım halkın ve pazar0 esnafının ilgisi beklenenin üzerinde oldu. Daha sonra Kocasinan Mahallesi'nde kapı kapı dolaşarak yaptığımız dağıtım da insanların büyük bir bölümü gazetemiizi alarak sahiplendi. Bazı evlerden ise sürekli olarak okumak istediklerine ve gazeteminin her sayısının ulaştırılmasına yönelik taleplerde bulunuldu. Dağıtım esnasında Bahçelievler "Terörle Mücadele"

ekiplerinden bir ekip dağıtım faaliyetimizi engellemeye yönelik kimlik kontrolü, takip girişimlerinde bulundu. Gazetemizin meşru bir şekilde sahiplenilmesi karşısında herhangi bir gerekçe gösteremeyen ekip, kimlik kontrolü yaparak uzaklaşmak zorunda kaldı. Gazi Mahallesi, Şahintepe ve Bayramtepe'de yapılan dağıtımlarından edinilen verilerle daha örgütlü ve coşkulu yapılan dağıtımda kitlelerin ilgisinin yoğunluğu biz faaliyetçilere kitlelere gittiğimiz takdirde kitlelerin de bizleri sahipleneceğini bir kez daha gösterdi. **(Soğanlı İK okurları)**

Gazetenin semt ayasının örülmesi bize eksikliklerimizi gösterdi ve daha iyi bir gazete faaliyeti nasıl olmalı sorusuna cevap oldu. Kampanya başlangıcı semtimizde çeşitli pratik faaliyetler ile başlamış oldu. İlk olarak gazete dağıtımını yapacağımız yerlere ve halkın kullandığı yol güzergahlarına İşçi-köylü-Partizan imzalı ozalıt çalışmalarını yaptık. Ozalitelere gazetenin tanıtımına, mücadeleye ve gazetemize sahip çıkılmasına dair yazılar vardı. Ertesi gün için örgütlediğimiz kolektif bilincin, paylaşım ortamının oluşabilmesi için kahvaltılık ve karşılıklı bilgilendirme ve forum şeklinde bir etkinlik örgütlendi. Burada gazete dağıtımına çıkacak arkadaşların tekrar belirlenmesi, bilgilendirilmesi yapıldı ve gazete faaliyetinin öneminden bahsedildi. Görüşmeler esnasında gazete dağıtım komiteleri oluşturularak herkesin kendi bulunduğu mahallede sürekli olarak gazete ve diğer faaliyetlere katılması kararı alındı.

Kimin hangi bölgede çıkacağına belirlenmesi ile dağıtım iki grup oluşturularak iki ayrı yerde başladı. Elimizde gazete tanıtımının olduğu broşürler olması bizim için iyi oldu. Çünkü gazete ulaştıramadığımız veya gazete almayan kişilere broşür ile gazetemiizi tanıtmaya şans bulduk. Yoğun ajitasyon ve propaganda ile örgütlenen toplu gazete dağıtımını kitle tarafından olumlu karşılandı.

Daha sonra iki grup bir araya gelip Demokrasi Caddesi'nde toplu gazete ve broşür dağıtımını yaptı. Kitlelerin tepkisi olumluydu. Gazeteleri ellerine alarak beraber dağıtım katılanlar da oldu. Bizimle beraber yürüyüşler dahi oldu. Son olarak Sarıgazi merkezde belirli bir süre ajitasyon ve propaganda yapıldı. Gazete dağıtımına katılanlar ve çevredekilerin katılımı ile

elimizde bulunan tanıtım metni basın açıklaması olarak okundu. Dağıtım sloganları ile son buldu.

Kampanya devamında yeni yeni ilişkiler yakalamamıza ve mevcut ilişkilerimizi gözden geçirmemize ve çevremizde bulunan yoldaşların daha aktif öne atılmalarına, pratik faaliyette bulunmalarına, gazetemin tanıtımını geniş kitle yığınlarına daha iyi bir şekilde yapmamıza olanak yarattı.

Son bir ay içerisinde çeşitli baskı politikaları ile karşılaşıldı. Okur ve çevremizdekilerin evlerine kadar takip etmeler, esnafa gazete almamaları konusunda baskı yapılması, kimlerin gelip gittiğini öğrenmeye çalışmaları, bazıleri terörist olarak lanse etmeleri, 1 yıl içinde Sarıgazi'den terörü temizleyeceklerini ve kahvelerde bunları alenen konuşmaları, son olarak da telefon dinleme bilgilerinin okurlarımızın evlerine gönderilmesi, bir okurumuzun ailesinin 3 defa emniyet tarafından aranarak sorgulanıp çeşitli bilgiler öğrenmeye çalışmaları yapılan bazı baskılardır.

Tüm bu baskılara en iyi cevap; mücadeleyi daha ileri seviyeye getirmek için gazetemi sahiplenmektir. Gazetemizi kitlelere düzenli ulaştırılmak, örgütlü mücadeleyi yükseltmektir. Beklediğimiz sonuca ulaşmak için tüm olanaklarımızı seferber etmektir. **(Sarıgazi İK okurları)**

ma bu kampanya süreci.

Elimizde çıkartılan broşürümüz ile ve gazete ile kitlelere ulaştık. Böyle iki materyalle kitlelere ulaşılması olumluluktur. Ayrıca hazırladığımız ozalitelere görsel açıdan iyiydi ve kampanyayı tanıtmak açısından önemli idi.

(Sarıgazi'den bir İK okuru)

YENİ MAHALLELERE, YENİ OKURLARA

Başlatmış olduğumuz kampanyanın hedefleri arasında yer alan yeni okullar yaratma ve yeni bölgelere dağıtım yapılarak, gazeteminin dağıtımını yaygınlaştırmak için **Ümraniye Kâzımkarabekir Mahallesi**nde dağıtım faaliyeti örgütledik. Uzun yıllardır yayınlarımızın ulaşmadığı bu mahallede aksayan faaliyetimizden dolayı oluşan tepkilerle karşılaştık. "Yine ayısını mı yapacaksınız?", "Bir süre gelip yine çekip gidecek misiniz?" gibi soruların muhatabı olduk. Tüm bu tepkiler konuşmalar uzadıkça sıcak bir ortama dönüştü. Bu faaliyet sonrasında yaptığımız değerlendirmeler sonucu, okurlarımızın taleplerini karşılayacak tarzda bir birim oluştura-

rak, mahallede dağıtımını sürekli hale getirme kararı aldık. Burada yapacağımız pratik faaliyetin sonucunda oluşan güvensizlikleri ortadan kaldıracığımızı inanıyoruz.

(Kazım Karabekir İK okurları)

DUDULLU'DA KAMPANYA ÇALIŞMALARI

Uzun bir süredir gazete dağıtımını gerçekleştirdiğimiz Aşağı Dudullu'da kampanya sürecinde toplu gazete dağıtımını gerçekleştirdik. Dersimlilerin yoğun olarak yaşadığı mahallede canlı geçen dağıtım boyunca olumlu tepkiler aldık. Kalabalık bir şekilde gerçekleştirdiğimiz dağıtım sırasında, çok sayıda yeni okur bulduk. Verimli geçen çalışmada, sonraki sayılarda gazetemiizi ulaştırmak için bölgede sürekli dağıtım yapan arkadaşlar, yeni okullarla tanışarak, sıcak diyaloglar kurdu. Bu toplu dağıtımdan sonra mahallede dağıtımını yaptığımız gazetemin sayısını yükseltme kararı aldık. Bundan sonra da belirli dönemlerde toplu gazete dağıtımını, bildiri ve afiş çalışmalarımızı mahallede yoğunlaştıracacağız. **(Aşağı Dudulu İK okurları)**

İşçi-köylü'den

Geleceğimiz ve özgürlüğümüz için; Militan bir mücadele

Devletin Kürt ulusal sorununa çözüm olarak gündeme getirdiği açılım süreci, son gelişmelerle birlikte yeni bir macraya girdi.

Barış Gruplarının yoğun bir kitle desteği eşliğinde büyük bir coşkuyla ülkeye girişi sonrası egemenler açılımda yeniden 'eski' yöntemlerine geri döndüler. Kürt halkının gerillaya olan bağlılığının ve sevgisinin ortaya çıktığı görüntülerin akabinde ulusal harekete yönelik yeni bir baskı, tecrit ve kıskaç alma politikasına start verildi.

Ortaya çıkan büyük kitlelilik; Burjuva-feodal basının aracılığıyla "provokasyon", "kıskırtıcılık" ve "sınırların aşılması" olarak değerlendirilerek saldırılar için uygun zemin hazırlandı. MHP ve CHP'nin politik bir tercihle giderek gerdiği bu süreç sonrası DTP il ve ilçe binaları tahrip edildi, birçok ilde ve bölgede Kürtlere yönelik linç saldırıları çıktı. Özellikle İzmir'de, DTP konvoyuna yapılan saldırı ile doğrudan kitleli saldırılarla birlikte baskılar arttırıldı. DTP'nin kapatma davası yeniden gündeme taşınarak bu süreç kapsamlı bir yönelim olarak ele alındı. Son olarak Abdullah Öcalan'ın koşullarının ağırlaştırılması bu yönelimin son halkasını oluşturdu.

Açılım tartışmalarının başladığı ilk günlerde oldukça iyimser bir havaya sahip geniş bir kesimde biriken öfke, Öcalan'a yönelik son hamle ile sokağa taşdı. Başta bölge illeri olmak üzere ülkenin hemen her yerinde sokakları tutuşturan Kürt halkı, devletin bu saldırılarına karşı sessiz kalmayacağını da haykırdı. Devletin, bu eylemlere yönelik tutumu ise geleneksel yaklaşımından farklı olmadı. Yüzlerce insan gözaltına alındı, işkenceden geçirildi, tutuklandı. Diyarbakır'da bir genç polis tarafından yakın mesafeden açılan bir ateşle katledildi. Üniversite öğrencisi de gencin, eylemlere çağrı yapanlardan biri ve tüm eylemlerde herkesin tanıdığı bir yurtsever olması infaz edildiği şüphesini de gündeme getiriyor.

Kürt halkının sokaklara taşan öfkesine devletin yanıtı ise hücrelerin fotoğraflarını yayımlamak oldu. Kürt ulusunun imha ve inkârı karşı yükselttiği bu mücadele ve direniş bayrağı bugün devrimci, demokrat, ilerici kesimlerin desteğini beklemektedir. Saldırlara karşı tavır almak, dayanışmayı yükseltmek bugün için önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Ayrıca tüm bu sürecin, DTP'nin kapatılma davasının görüleceği günlere gelmesi dayanışmanın önemini bir kat daha arttırmaktadır.

Kürt halkının 30 yılı aşkın bir süreyi bulan militan mücadelesi sonucu yarattığı kazanımlar yine aynı mücadele hattının izlenmesi sonucu korunabilmektedir. Faşizmin sistemin en küçük gözeneğine kadar nüfuz ettiği ülkemizde en küçük hak ve özgürlükleri kazanmanın başka bir mücadele yolunun olmadığı açıktır.

Tam da böyle bir atmosfer için Yeni Demokrat Gençlik (YDG) 5-6 Aralık tarihlerinde 4. Konferansını "**Militan bir gençlik hareketi yaratalım**" şiarı ile gerçekleştirdi. İşsizlik, yoksulluk, açlıkla terbiye edilmek istenen ve özellikle krizle birlikte geleceğinden beklentileri giderek azalan, umutsuzluk içinde yaşayan halk gençliğini bu cendereden kurtarmanın tek çıkışı yolunun **militan mücadele hattı** olduğunu ortaya koyan YDG Konferansı oldukça önemli bir yerde durmaktadır.

Halk gençliğinin baskı ve sömürden kurtulması ve geleceğini kendi eline alabilmesine önderlik etmek; sürekliliği sağlamak, tutarlı ve militan bir duruş ile gerçekleşebilecektir.

Yeni Demokrat Gençliğin 4. Konferansı karanlıktan aydınlığa giden yolun temel rotasına yaptığı vurgu ile dikkate değer bir yerde durmaktadır. **Konferansa değişik bölgelerden katılan delegelerin tartışmalardaki olgunluğu ve politik yaklaşımlarındaki derinlik oldukça öğreticidir.**

Yeni Demokrat Gençlik, militan bir gençlik hareketinin politik gelişmelere pratikte etkili bir tavır alan ve bunun sürekliliğini sağlayan bir çizgi ile hayat bulabileceğine dikkatleri çekmektedir. İşçi sınıfı ve emekçilerin grev, direnişlerine politik ve pratik olarak yoğun bir ilgi göstermek militan bir gençlik hareketinin vazgeçilmez görevlerinden biri olacaktır.

Bu yanıyla 25 Kasım'da kamu emekçilerinin ülke gündemini sarsan ve birçok yerde hayatı durduran grevi oldukça önemli bir örnek olarak önümüzde durmaktadır. On binlerce kamu emekçisi grev hakkı, insanca yaşanacak bir ücret ve toplu sözleşme hakkı için tehditlere aldırmandan alanları doldurdu. Greve gösterilen yoğun katılım ve ilgi kamu emekçilerinde biriken öfke ve sinerjiji de yansıtmaktadır.

Kamu emekçilerinin mücadelesi önümüzdeki günlerde de değişik biçimler altında devam edecektir. İşçi sınıfı ve emekçilerin direnişlerinde yer almak onlarla omuz omuza yürüme bizim için erdenemez bir görevdir.

İşçi-emekçilerin üzerine atılan ağırların parçalanması ve kitle denizinin önündeki bendin yıkılması, buzun kırılması yolun açılması militan bir mücadele hattı ile mümkün olabilecektir.

Kitlelere güven veren, sürekliliğini sağlayan militan bir hareketin kazanımlar elde etmesi ve yığınlarla buluşmasının önünde hiçbir engel yoktur.

İrkçi-şoven kampanyalar sonucu gerçekleştirilen linç girişimlerinin, farklı inanç ve milliyetten halka dönük katliamların ve daha bir dizi benzer uygulamanın-pratiğin (saldırının) egemen ulus zihniyeti içinde, öteden beri olduğu gibi, bugün de ne kadar "saygın" bir yerde durduğunu içinden geçilen süreçte bir kez daha açığa çıktı.

En son İzmir'de, DTP konvoyuna yapılan faşist saldırının ardından yürütülen tartışmalar ve de yapılan yorumlarda da ifadesini bulan bu "saygın" durumun, giderek daha geniş bir yelpazeyi kapsadığı da görüldü. Aynı zamanda "açılım"ın "buraya kadar" olduğu ya da "açılım" denirken gerçekte kastedilenin ne olduğu da. Daha göz boyayıcı, aldatıcı ve kafa karıştırıcı olması amacıyla "demokratik açılım" adlandırılmasında karar kılınan "açılım"ın Kürtlere dönük ayağı artık tam bir ırkçı-şoven histeriye dönüştü dersek abartmış olmayız. Bu histeri ise, son yaşananların ardından görüldüğü üzere "vatandaşa" sığınarak alabilmiş meşrulaştırılmaya çalışılıyor. Tıpkı benzer süreçlerde olduğu gibi...

Açılımı kendi cephesinden anlatmak üzere İzmir'e giden DTP'liler "vatandaş tepkisi" ile karşılanmış! İrkçi-faşist netliği açıkça görülen bu saldırı "örgütsüz", "siyasal bağı olmayan", "doğal" bir tepki idi!

Bu iddialar hükümetin-devletin tüm kademelerinden, onların destekçilerinden ve de yandaş medyadan, ısrarla böyle getirilse de halkın "tahrir edildiği" söylene de bunun böyle olmadığı ortadaydı. Çünkü daha DTP konvoyu geçmeden kaldırım taşları sökül-

mü ve geçiş güzergahı üzerinde saldırı hazırlığı yapılmıştı. Çabalar bir yandan da bu gerçeğin üzerini örtmeye dönüktü. Söz konusu olanın ırkçı-şoven kıskırtmalar sonucu gerçekleştirilen bir linç girişimi olması, böylesi girişimlerin ise, yukarıda da vurgulandığı gibi, egemen ulus zihniyeti içindeki "saygın" yerini koruması, bu "saygın" yerde kimlerin durduğunu, kimlerin bu "saygın" yere ulaşmak için "can attığını" da ortaya çıkardı.

Renk korkusu sürüyor

"Açılım"ın görünürdeki "mimarı" AKP, linç girişimlerini hararetle bir biçimde savunmaya, meşrulaştırmaya koyulmakta gecikmedi.

Erdoğan, "ellerinde flamalar, pankartlar taşılırsa böyle olur" sözleriyle faşist saldırıyı savunuyor, gücünü hükümette olmaya artı olarak, kontrgerillacı kimliğinden alan Bakan Çiçek de anında ırkçı-şoven koroya dahil oluyordu (ki zaten hep içindeydi).

İzmir polisine ve İzmirliere "teşekkür eden" Çiçek, 2005'te Bursa Bozöyük'le Kürtlere yönelik linç girişimi gerçekleştirildiğinde de bunu yine "vatandaş tepkisi" olarak getiren ve meşrulaştırmaya çalışan ilk isimlerdendi.

Aynı günlerde, sarı-kırmızı-yeşil renklerdeki bayrağı Erdoğan tarafından "illegal örgüt bayrağı" ilan edilen DTP, partilerini kapatma tehditleri eşliğinde gelen bu saldırıları meşrulaştırma çabalarını, "kapatmanın zemini hazırlanmak isteniyor" olarak yorumlayıp, illegal bayrak iddiasını ise "trafik lambaları da mı illegal" sözleriyle cevaplıyordu. (Hasip Kaplan, 28 Kasım Günlük)

Egemen sınıfları hayal kırıklığı bekliyor!

Linç girişimlerinin, Kürtlere karşı (görüntüde de olsa) "yumuşak" üslup terk edilerek, tüm Kürtler hedef gösterilerek savunulması, buna paralel olarak Öcalan'ın İmralı'daki koşullarının ağırlaştırılması, beraberinde "AKP artık Kürt meselesine dönük gerçek niyetini, Kürtlere nasıl baktığını gizleme gereği duymuyor" izlenimi yaratıyor. Böylece, aslında daha başından itibaren **Ulusal Hareket'in tasfiyesi** olduğu bilinen "Kürt açılımı"ndaki göstermelik "demokratik" yaklaşım da terk ediliyor.

Fiili saldırılara eklenen sanal ortamdaki saldırıların sınır tanımazlığı ise, ırkçı-şoven dalgayı tırmandırmaya hizmet etmenin yanı sıra, faşist zihniyete tanınan özgürlüğün ne kadar sınırsız olduğunu da göstermektedir.

İlerici, devrimci ve yurtsever sitelerin yayınları, duyulan en küçük bir "rahatsızlık" nedeniyle, mahkeme kararları ile kapatılırken, Kürtlere karşı açık açık silahlanma çağrısı yapan, parçalanmış gerilla cesetlerine yer verilen, anında silahlı yüz bin kişiyi harekete geçirebileceklerini iddia eden, Kürt siyasetçileri açık hedef gösteren, linç girişimi görüntüleri eşliğinde Kürtlere ağza alınmayacak küfürler eden vb. yayınlar içeren bu siteler yayın hayatlarını, sırtlarını ırkçı-şoven dalgaya ve bu dalgayı yaratan-körükleyenlere dayayarak sürdürmektedirler...

"Aydınlık" da saflarını netleştiriyor

Linç kampanyası, İzmir'den sonraki günlerde, Çanakkale Bayramiç'te, 2 bin kişilik faşist topluluğun, Kürtlerin oturdukları evlere saldırılarına ile, son günlerin ikinci büyük ölçekli saldırısı ile sürdü. Bunu ülkenin başka başka yerlerindeki irili ufaklı saldırılar (devletin DTP'lilere dönük saldırıları eşliğinde) izlemeye devam ediyor.

Bayramiç'teki saldırının da yine devlet erkani (ve de bilumum temsilcisi-destekçisi) tarafından savunulması "kaçınılmaz" oldu ve Çanakkale valisi durumu "gençlerin taşkınlığı" olarak nitelendirdi.

MHP ve **CHP**'nin ırkçı-şoven dalgayı sahiplenme, onun da ötesinde kıskırtmada başrolü kimselere kapırmama tutumlarına ayrın-

tılı olarak girmeye bile gerek yoktur. Çünkü herkesçe yeterince malumdur.

Devletin-hükümetin, muhalefet partilerinin yandaş medyayı da yanlarına alarak, halk yığınları içinde yaratma gayretine girdikleri bu tehlikeli tirmanışa, kimi "aydın"ların dahil olmaması da elbette düşünülemezdi!

İzmir'deki halkı topyekun faşist ilan eden yaklaşımlara (ki, bir kentin halkını topyekun faşist ilan etmek yanlışlar) karşı çıkılmıyormuş gibi yapılarak, biraz dikkatli bakıldığında saldırıyı gerçekleştiren topluluğa dönük faşist tanımlamasına (bu tanımlama ise doğrudur) karşı çıkılıyor bu "aydın"larca ve böylelikle buram buram egemen ulus milliyetçiliği kokmalarının önüne kendileri dahi geçemiyor. Bu yaklaşımları ise onları da yazının girişinde konulan "saygın" konuma yerleştiriyor.

Açılım yeni halkalarla sürüyor

"Kürt açılımı" özgülünde bu gelişmeler yaşanırken, CHP'nin bindiği dalı kesercesine (iyi ki) yarattığı kriz de diğer göndemlere paralel olarak güncelliğini koruyor. AKP ise aklınca kesilen dala binmeye çalışıyor. En azından bunun hesabını yapıyor.

"Dersim krizi AKP'nin Alevi açılımına yarı" yorumlarını doğrularcasına, "yasaklı" Dersim ismi, bizzat Erdoğan tarafından (ve daha başkaları) telaffuz ediliyor, AKP bu krizi Alevi tabana yayılmanın olanağını alabildiğine kullanma eğiliminde olduğunu saklama gereği duymuyor.

Ancak geniş Alevi yığınlar bu oyuna pek de kanacak gibi görünmüyor. Alevi oluşumları, Alevilerin Kadıköy'de yüzbinlerin üzerinde bir kitleyle yaptıkları mitingde dile getirilen taleplerin söz konusu bile edilmeyerek görmezden gelindiğini vurgulayarak, CHP'den topluca istifa eden Alevileri, AKP'nin tuzağına düşmemeleri yönlü "yağmurdan kaçarken doluya tutulmamalı" sözleriyle uyarıyorlar. Ayrıca tepkilerini bir kez daha 13 Aralık'ta yapılacak miting ile dile getirmeye hazırlanıyorlar.

Açılım enflasyonuna eklenmeye çalışılan son halka ise "**Roman açılımı**" olarak sunulmaya çalışılıyor. Toplumun ezilen-horlanan

kesimleri sıralamasında, egemenler tarafından en üst soralara yerleştirilmiş olan, yasal düzenlemelerde dahi ayrımcılığı iliklerine kadar yaşayan Romanların bu açılıma yaklaşımlarının ne olacağını ise önümüzdeki günlerde göreceğiz. Ancak Romanlar, uzun bir tarih boyunca oturdukları **Sulukule**'de evlerini başlarına yıkanların, kendilerini kışın ayazında sokağa atanların kimler olduğunu eminiz henüz unutmamışlardır.

Egemen sınıfları hayal kırıklığı bekliyor

"Kürt açılımı"nda yaşanan fiyaskoya rağmen, yeni açılım hamlelerinin gündeme gelmesi, AKP'nin pozisyonunun giderek tehlikeye düştüğünün de işareti olmaktadır. Yapılan kamuoyu yoklamaları AKP'ye desteğin düşüşünü sürdürdüğünü göstermektedir.

Ülke içinde gündeme gelen bu bir dizi hamle, Ortadoğu'da ziyaretlerle sürdürülmeye çalışılması, yitirilen destekle alakalı olduğu kadar, Erdoğan'ın 7 Aralık ABD ziyareti ile de yakından alakalıdır. Hatta bu ziyaret önceliklidir. Verilen görevlerin yerine getirilip getirilmediğinin rapor edileceği ziyaret için eksik kalan görevler tamamlanmak istenmektedir. Pozisyonunu yitirmemesi de buna bağlıdır.

Ayrıca "işlerin iyi gitmesi" kendileri kadar, hatta daha fazla, emperyalist efendilerinin de beklentisidir. Çünkü küresel gidişat önümüzdeki yıl emperyalistleri ve de onların uzantılarını büyük hayal kırıklıklarının beklediği göstermektedir.

The Economist dergisi geçtiğimiz günlerde bu hayal kırıklığına dikkat çekiyor ve Türkiye, Rusya, Çin, Malezya, Filipinler gibi ülkeleri "sosyal isyan ihtimali yüksek oranda riskli ülkeler" olarak veriyor. (28.11.09 Cumhuriyet)

Bunun ülke egemen sınıfları da uzunca zamandır farkındalar. İrkçi-şoven dalgaya paralel olarak, toplumsal muhalefetin tüm kesimlerine dönük saldırılarını artırmalarının, memurlarının grevi karşısında panikleyerek, tehditler savurup "yasadışı" ilan etmelerinin nedeni de bu, sosyal isyan riskinin büyümesine karşı duydukları korkudur. Ama bu korkudan kaçış yok. Çünkü korktukları er-geç başlarına gelecek!

Sınıfsal Yaklaşım

EYLEME KATMA, EYLEMİ KATLAMA VE EYLEMLE KANATLANMA

25 Kasım grevine giden kamu emekçilerini, "Eylemlerinin neticesine katlanırlar" sözüyle tehdit eden Tayyip Erdoğan ve "Eylem masum bir hak eylemi değildir, iyi niyetle bağdaşır yanı yoktur" diyen genel başkan yardımcısı Hüseyin Çelik, alışıktan olmama bir tutum sergilemiyordu ama dün ve gerçekleri unutanlar için gerekli bir **uyarıya** neden olmuşlardı. Aslında yalnızca dün için değil, gelişmelerin tam içinde ve ortasında, "**demokrasi**" testinden geçen AKP hükümetini çözmek hiç de zor sayılmazdı...

Daha bir buçuk yıl önce 1 Mayıs için direniş hazırlığı içindeki işçi sınıfına, "Ayaklar baş olursa kıyamet kopar" diye saldıran, başından beri işçi-köylü bütün direnişçilere, muhalif bütün kesimlere en sert ve galiz ifadelerle yaklaşan da onlardı. Nitekim henüz birkaç gün önceki (05.12) konuşması esnasında "hak ve taleplerini" haykıran Tekel işçileri de "**fırça**" darbelerinden nasibini alanlar arasına katılmıştı. Kaldı ki hak ve özgürlükler alanına kabaca bir göz atış dahi sendikal haklar, hak arama özgürlüğü ve demokratik hakların kullanılmasını açısından tablonun gittikçe **kararan** yüzünü fark etmeye yetecektir.

O halde AKP'yi "demokratik" açılımlar içerisinde, "**olumlu ve etkili**" işler yapma mertebesine yükseltenlerin kullandığı başlıca ar-

güman olan "**askere tavrı**" olayının kafaları tütsüleyen, gözleri boyayan esprisi nedir diye tekrar ve tekrar sormanın yararı vardır. "Ergenekon" dosyasıyla hem mesafe alıp hem de neredeyse her şeye **çözüm ve yanıt** arar bir tarz tuturan AKP'nin işini hangi husus kolaylaştırmaktadır?

Bu soruların yanıtını verebilmek için askerinin/ordunun bu ülkedeki **konumu/rolü ve pratiği** üzerinde durmak gerekecektir. Bu durum kitlelerde öyle yer edinmiş, öyle izler bırakmıştır ki askere yönelik (görünen) her türlü tasarruf, olayın içyüzüne bakılmaksızın büyük bir sempati uyandırmakta, hayretlerle karşılanmaktadır. Konuyu çarpıtan, farklı düzlemlerde sunan AKP ve işbirlikçilerini güdüleyen düşünce elbette farklıdır ama olaya çanak tutan ve etkilenen kesimler bakımından meselenin **püf noktası** buradadır. Bu durumun tıpkı orduya bel bağlama hadisesi gibi kendine/halka **güven** sorunuyla dolaysız bağlantısı üzerinde mutlaka durulmalıdır.

Ergenekon operasyonu kapsamında geliştirilen atraksiyonlar sürmektedir. Eski göz altılı, tutuklamalı dalgaların yerini şimdilik "**ifade alma**" yöntemi almıştır. Bu sayede yine hem tabana hem de asil ve sahte düşmanlara mesaj verme yolu seçilmektedir. Onların gerçek mesajlarını deşifre etmek ve kitleyi bu

yönde aydınlatmak, eylemin **tesir gücü** nedeniyle çok önemlidir. TSK'nın en üst kademesinde yer almış generallerin toplu biçimde ifadeye çağırılması, ses getiren, yankı uyandıran bir harekettir. Ancak altı boş, ayakları yere basmayan ve yasa savma cinsinden bir "**gösteri**" olduğu görülmelidir. Darbeler ve ordu konusundaki samimiyeti defalarca test edilmiş bulunan mevcut hükümetin (öncekilerden farksız biçimde) bu olaydaki tutumunun kısa vadede dahi etkili olmasına izin vermemek gerekir.

Bir zamanların kudretli ordu komutanlarının "sıradan" bir sanık gibi saatlerce ifade verme pozisyonu, "**kutsal devlet ve ordu**" büyü-sünden çıkamayanların aklını başından almaktadır. "**Darbe**" teması üzerinde şekillenen Ergenekon operasyonunda, tam da bu fiilin merkezinde (esas aktörler) görülen generallerin serbest bırakılarak (öncekiler de hastalık bahanesiyle serbest) bir tür aklama işlemine tabi tutulması, davayı **temelsiz** bırakmıştır. Ancak davanın oluşturma ve yürütme biçimi, esas temelini/amacını belli reorganizasyondan başka diğer klik ile mücadelede sindirme, getirilme ve koz kaynağı yaratma olduğunu gösterdiği için, **görünürdeki** temel çökmesi üzerinde durulmamaktadır.

Kendisinin başa çıkma umudunu yitirenler ve bu bağlamda işçi ve emekçi kitlelerin gücüne inancı da kalmayanlar açısından filler arasındaki tepişmeden medet ummak elbette hazindir. Ezilmenin alasını yavaş yavaş böylelikle daha **pervasız** bir zemine kaymaktadır, bunun ayırıcında olamama hali geri dö-

nüşü çok zor olan bir süreç doğurur ki, beli doğrultmak için uzun bir zamana ihtiyaç olacağı tabiidir. Zaten derlenip toparlanma dönemini başka bir safhaya ulaştırma derdinde olanların nasıl bir durumla karşı karşıya olduğunu daha iyi görmek gerekecektir.

Ölü toprağı atma sürecini tamamlamak için "**etkili/güçlü**" eylemler dizisine ihtiyacı olan işçi ve emekçi kitleler bakımından 25 Kasım'ın önemi ve getirileri ortadadır. Kamu emekçileriyle sınırlı olsa da "kısmi" düzeydeki bir "**genel direniş**"in yarattığı sonuçlar iyi okunmalıdır. Konu emekçi hareket, konu kitlesele mücadele hatta konu herhangi bir biçimde ama gerçek manada kitle muhalefeti/direnişi olduğunda egemen sınıfların tavrı ve politikası bütün çıplaklığıyla ortaya serilmektedir. Öncekilerle beraber AKP'nin de Kürt halkının sokağa döktüğü her süreçte yaşadığı panik ve korkunun doğurduğu hezeyana bu günlerde Öcalan'ın hücre koşulları vesilesiyle tanık olunmaktadır.

Şimdi 25 Kasım'ın bir zincire **halka** olup olamayacağına kavga verilecektir. Bundan önceki dönemlerde genellikle bu ve benzeri direnişlerin devamının getirilmesi mücadelesinden egemen sınıflar kazançlı çıkmışlardır. Bu durumun özellikle yakın dönem açısından yarattığı sonuçların başında, barikatın sürekli **daha geri** bir mevziden kurulması gelmektedir. O nedenle de çaplı ve etkili, dolayısıyla da **süreklilik** kazanabilecek bir hareket örgütlemenin şartları daha da zorlaşmaktadır.

Ne var ki direniş şartlarını sürekli "**kolaylaştırmak**" düzenin

olağan akışı gereğidir. Eğer olağan hali zorlayan gelişmelerden söz ediyorsak durum daha da **elverişli** demektir. Bunun kendini en sıradan ifade ettiği koşullar kriz dönemlerinin eseridir. Alanında ünlü, finans ve politika dergisi The Economist'in özel sayısında (23.11), Türkiye'yi dünyada sosyal patlama ihtimali "**en yüksek**" ülkeler arasında sayması ve ekonomik kriz nedeniyle çatışmaların "**artacağından**" bahsetmesi dikkat çekicidir. Bunu "malumu ilan" haline getirmenin yolu 25 Kasım'ın işlevsel gücünü değerlendirmekten geçmektedir.

Bunun için elbette **pratik** adımlar atmak esastır. Ne var ki pratik adımların neler olacağı kadar nasıl atılacağına dair de 25 Kasım önemli **dersler** sunmuştur. Dolayısıyla değerlendirme önceliği, öncesi ve esnasıyla 25 Kasım sürecine verilmelidir. Buna kalkıştığımızda ilk olarak altı çizilmesi gereken husus, **grev** isimli silahın gücüdür. Demek ki sınıfın bu en önemli silahı, alan mücadelesinin merkezinden uzaklaştırılmamalıdır. İkinci husus **kitesellik** olgusudur. Bir anlamda koşulların dayatmasıyla Kamu-Sen'i de içine alan eylemin çapı ve bu manada etki gücü ortadadır. Bu tip eylemlerin en geniş kitleli harekete geçirmesi kaydıyla işlevli olacağı bir kez daha görülmüştür. Bu durum üçüncü önemli husus olan "**birlik**" sorunu da belli bir derinlik kazandırmalıdır. Devrimci, demokrat, ilerici güçler arasındaki "birlik" sorununun önemi kendini en yakıcı sonuçlarıyla göstermiştir. Asgari bir zemin yakalama şartları, sınıf mücadelesinin bu tansiyonda yürüdüğü koşullarda **her zaman** vardır.

Nihayet en kritik ders **önderlik** sorunuyla ilgilidir. Bütün eylemler ama özellikle bu çapta hareketlerin yönetiminde, vereceği **mesaj ve eğitim** konularında önderliğin tayin edici role sahip olduğu bir kez daha görülmüştür. Eylem içerisinde eğitim olgusunun mücadeledeki yeri çerçevesinde diğer bütün çıkarımların önemi vardır ama hangi dersin verileceğini hiç kuşku yok ki önderlik mekanizması belirleyecektir. Bunun için sınıfa önderlik sorununu odağına almayan hiçbir hareketin uzun vadede **kalcı** mevziler elde etme şansı olmayacaktır.

Dünya kadar krizin teğet geçeceğini söyleyenler şimdi de gitmekte olduğu (hatta gittiği) yalanına sarılıyorlar. Kriz olgusu mevcut sömürü düzeninde **yalnızca** hararetin biraz daha yükselme anlarına işaret etmektedir. Yarı sömürge yarı-feodal ülkelerin çelişkilerdeki **derinlik, keskinlik ve yoğunluk** bakımından özel durumlara ihtiyacı olmadığı, her türlü tartışmanın üstündedir. Değerlendirmeyi ama özellikle de mücadeleyle, göreceli bir tartışma haline getirilen kriz olgusuna endekslemenin egemen sınıflarca da benimsenen bir tutum olduğuna kuşku yoktur.

Tayyip "heticeye **katlanmak**"la tehdit etmişti. Eyleme katılan milyonlar büyük bir coşkuyla bunun yanıtını verdiler. Şimdi daha geniş kitleleri eyleme **katma**, direniş bütün platformlara yayarak mücadelesini diğer dinamikleriyle buluşarak **kanatlanma** zamanıdır.

"Ekmek, zeytin yiyerek direnişi sürdüreceğiz!"

Esenyurt'ta yüz takvim yaprağını deviren bir direniş, ağır ağır yoluna devam ediyor.

AKP'li Esenyurt Belediyesi tarafından sendikadan istifa etmedikleri gerekçesiyle çıkarılan işçilerin direnişi yüz günü geride bıraktı. **Belediye-İş 2 No'lu Şube** önderliğinde insanca yaşanacak bir ücret ve sendika hakkı isteyen işçiler buna tahammül edemeyen Belediye Başkanı **Necmi Kadioğlu** tarafından işten çıkarıldı, baskı ve saldırılara maruz kaldı. Buna karşılık işçiler de sendikalarına sahip çıkarak direnişe geçti. İşlerine sendikalı olarak geri dönmek isteyen işçiler, belediye karşısına açtıkları pankartlarının altında direnişlerini sürdürüyorlar. Her hafta bir eylem gerçekleştiren işçiler düzenledikleri etkinliklerle dayanışmayı yükseltiyor.

Direnişlerinin yüzüncü gününü kamu emekçilerinin grevine katılarak kutlayan işçiler mücadeleyi soluksuz sürdürüyor. Esenyurt'ta faaliyet yürüten devrimci ve ilerici kurumlarla birlikte bir platform kuran işçiler gelecekte umutlu, kazanacaklarından emin.

İşçi-Köylü gazetesi olarak direnişi örgütleyen Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm**'e direnişin geldiği noktayı ve son gelişmeleri sorduk

- Direniş yüzüncü gününü geride bıraktı. Geline aşamayı nasıl değerlendirdi- yorsunuz?

Hasan Gülüm: Direnişimizin 108. günündeyiz. Bugün bir toplantı yaptık işçilerle. Geldiğimiz nokta üzerinde durduk. Bu noktada direnişin işveren üzerinde neden etkili

olmadığını konuştuk. Neden işveren taleplerimize cevap vermiyor, direnişi hangi biçimlerde sürdürürsek bunu yapabiliriz diye tartıştık.

Biz direnişin kamuoyunda ses getirdiğini düşünüyoruz. Bu konuda bir sorun yok. Esenyurt'ta direnişin başarıya ulaşabilmesi için bölge halkının belediye üzerinde baskı kurması gerekiyor. Önümüzdeki günlerde buna dönük çalışmamız olacak. İşçiler mahallelerde her hafta bir eylem yaparak insanın diyen herkesi belediye üzerinde baskı kurmaya çağıracağız. Hafta sonları güçlü eylemlerle sonuç almaya çalışacağız.

Bu süreç bizim açımızdan Esenyurt'taki sendikası işçileri örgütlemekle geçecek. Önümüzdeki aylarda faaliyetimizin esas olarak şekilleneceği zemin bu olacaktır. Bu nedenle bir süre geniş kamuoyuna yansyan

ziyade işvereni sıkıştırarak bir faaliyet ön görüyoruz. İşçi arkadaşlarla bunun üzerine bir karar aldık. Komitelerimizi kurduk. Önümüzdeki hafta çalışmaya başlayacağız. Biz bir taraftan da delege seçimleri yapıyoruz. Bu seçimlerden birini de orada yaptık.

- Sendikann işe iade talebiyle yürüttüğü bir de hukuki süreç var.

- Evet bunlarla birlikte bir de hukuki süreç işliyor. İşverenin işçileri haksız yere sendikalı oldukları için attığını ispatlamamız gerekiyor. Türkiye'deki temel yasalara işe iadelerde işçilerin lehine sonuçlansa da sendikaların örgütlenmesini engellemek üzerine kurulmuştur. Bu yasalara göre sendikalı olduğunuz için işten atıldığınızı ispat etmek zorundasınız. Biz bunun için çaba sarfediyoruz. İşveren içeride çalışan işçileri şahit göstermeye çalışıyor. İşten çıkarıldığı işçileri sendikadan değil işe gelmediği için çıkarıldığını ispatlamaya çalışıyor. Yedi işçi çağırıldı. Yedisi de geldi. İşçiler arkadaşlarının sendikalı oldukları için işten çıkarıldıklarını söyledi. İşverine yetki alamamıza rağmen işçiler böyle bir tutum gösterdi. Buna işçilerin dışındaki direniş başarısızlığa uğrarsa sıranın kendilerine geleceğini düşünmeleri neden oldu. İşçiler şu anda Belediye Başkanının yaptığı her dav-

ranışı, her konuşmayı değerlendirmeye çalışarak mahkemeye sunuyorlar. 15 Aralık'ta duruşmamız var. Bu duruşmada işçilerin haksız yere işten atıldıklarını ispatlamayı hedefliyoruz. Bu da işçilerin işe iadesi demektir.

-Direniş işçiler üzerinde nasıl bir değişim yarattı?

- Yüzlü günlerden sonra direnişlerde genel olarak bir düşme görülür. Ancak Esenyurt'ta böyle bir durum söz konusu değil. 16 arkadaşımızın 14'ü her gün direniş yerindedir. İki arkadaşımız maddi sıkıntılardan, yol parasını bulamadığı için direniş yerine gelemiyor. İşçiler "buraya gelecek kadar parayı bulduğumuzda öğlen ekmek zeytin yiyerek direnişi sürdüreceğiz" diyorlar. Sendika olarak elimizden geldiğince ekonomik sorunların çözümüne yardımcı olmaya çalışıyoruz.

Direnişin başarısı esas olarak işverenin geri adım atarak işe iadelerin sağlanmasındır. Bunun yanında işçilerdeki değişimin de önemli olduğunu düşünüyoruz. İşçilerde işçi olma dediğimiz bilinç bu direniş içinde gelişirse bunun da önemli bir kazanım olduğuna inanıyoruz. İşçilerin hemen hepsi AKP, MHP gibi partilere oy verenlerdir. Bu partilerden etkilenmişlerdir. Direnişle birlikte bu partilerin hiçbirinin yanlarında olmadığı bilinci gelişmeye başladı. Asıl dostlarımız kim olduğuna öğrendiler. Bu düşünce belli bir bilinç oluştu. Bizim hedeflerimizden biri de budur. Her toplantımızın bir saatini de bunları tartışarak geçiriyoruz. (İstanbul)

25 Kasım'dan haberler

Artvin

Grev, Halkevi Caddesi'nden şehir merkezine kadar olan yürüyüşle başladı ve ardından yaklaşık 150-200 kişinin katıldığı bir basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasından önce şehir merkezine kurulan kolonlardan emek, barış ve özgürlük tükürkü çalındı, halaylar çekilip, horonlar oynandı. Sık sık grevin işçi ve emekçilerin düğün günü olduğu vurgulandı. Yarım saat boyunca yol büyük oranda trafığa kapatıldı.

Basın metnini KESK adına Artvin Eğitim-Sen Başkanı **Seyfettin Altıkulaç** okudu. Altıkulaç, toplu sözleşme haklarının tanınacağı zamana kadar mücadeleden vazgeçmeyeceklerini vurguladı. Açıklamada sık sık "Savaşa değil, eğitime bütçe", "Sendika hakkımız, grev silahımız", "Biz çocuklarımıza onurlu bir yaşam bırakıyoruz! Ya siz?", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganlar atıldı. Greve birçok kitle örgütü destek verdi. Biz de YDG olarak grev alanındaki basın açıklamasında yerimizi aldık.

(Artvin YDG)

Çanakkale

25 Kasım günü emekçilerin eylemine Genç-Sen olarak destek verildi. Merkez İlköğretim Okulu'nun önünde toplanan çeşitli sendika ve sivil toplum örgütleri buradan Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüşe geçti. Genç-Sen kitlesi de yürüyüş kortejinde yerini aldı. Sık sık "Genç-Sen haykır, sendika haktır", "Parasız eğitim, parasız sağlık" ve günün önemine dair de "Jin jyan azadi" sloganı hep bir ağızdan haykırıldı.

(Çanakkale YDG)

Malatya

Türk Kamu-Sen'e bağlı Ulaşım-Sen ve KESK'e bağlı BTS, gece 24.00'den itibaren iş bırakma eylemine başladı. Malatya Garı'nda toplanan sendika temsilcileri, iş bıraktıklarını açıklarken, makinistler de kontak kapattı. KESK'e bağlı sendikalar SES binası önünde toplanarak, Soykan Parkı'na kadar davul-zurna eşliğinde "Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız", "Direne direne kazanacağız", "Kurtuluş yok, tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganlarını atarak yürüdüler. Yoldan geçen vatandaşlar da araç kornalarını çalarak ve alkışlayarak, sendika üyelerine destek verdi. Ayrıca eyleme Partizan da destek verdi. Eylem halayların ardından atılan sloganlarla sona erdi.

"Gökten taş da yağsa direneceğiz!"

Tuzla Tersane Bölgesi'nde kurulu bulunan GİSBİR Başkan Vekili Kenan Torlak'ın sahibi olduğu **TORGEM** Tersane bünyesindeki **Net Denizcilik Taşeron Şirketi**'nde çalışan 25 işçi, 4 aydır hakları gasp edildiği için direnişe çıkmışlardı. Tersane işçilerini, direnişlerinin 24. gününde (4 Aralık'ta) ziyaret ettik.

İşçiler, direnişteki kararlılıklarını şu sözlerle vurguluyorlar; "Gökten taş da yağsa direneceğiz!" Geçtiğimiz günlerde 5 günlük açlık grevi yapan işçiler, açlık grevini ve sonrasında gelen bayram sürecini değerlendiriyor; "5 gün dönüşümlü açlık grevi yaptık ve ardından bayram sürecine girdik ama bizler gene açız, çünkü paramız yok! Yani grev olmasa da açlık durumumuz devam ediyor."

Haklarını alana kadar direniş yerlerinde seslerini yükseltmeye devam edeceklerini söyleyen işçiler, kapının önünde sözlerini, "Ücret haktır, gasp edilemez", "Gökten taş da yağsa direneceğiz" sloganları ile sonlandırdılar. (Kartal)

Kararlıyız!

Kırklareli'nin Değirmencik Köyü mevkiinde bulunan **Apri Boya Fabrikası**'nda çalışan 30 işçi, iki aydır maaş alamadıkları için 26 Kasım'da, iş bırakma eylemi yaptılar.

Fabrika önünde eylemlerini devam ettiren işçileri, kolluk kuvvetleri ablukaya aldı. Direnişte kararlı olan işçiler baskılara boyun eğmeyeceklerini belirttiler. (H. Merkezi)

Direnişte kararlı olanlar kazandı

İstanbul-Maltepe'de toplu konut inşaatında çalışan işçiler, Kurban Bayramı gelmesine rağmen paralarının ödenmediğini belirterek **26 Kasım Perşembe** günü şantiye alanında bir araya geldiler. İşçiler, maaşlarının derhal verilmesini isteyerek şantiye alanındaki şirket yetkililerinin kullandıkları 3 konteynırı ateşe verdi. 10 işçi ise binanın çatısına çıkarak eylemi devam ettirdi. İşçilere ücretlerinin en kısa zamanda ödeneceği sözünün verilmesinin ardından işçiler eylemi sonlandırdı. (H. Merkezi)

25 Kasım grevine katıldıkları gerekçesiyle çeşitli illerde emekçilere

soruşturmalar açıldı. Hükümet grev öncesinde iş bırakma eylemini "kanundışı" ilan edip tehditlerde bulunmuştu. Grevin ardından harekete geçen İl Milli Eğitim Müdürlükleri 25 Kasım günü mazeretsiz şekilde işe gelmeyen eğitim emekçilerinin tespitine girişti ve tespit edilen öğretmenlere soruşturma açıldı. Tekirdağ'da işe gelmedikleri tespit edilen **400** öğretmen hakkında soruşturma açılırken Manisa'da da işe gelmediği tespit edilen **1425** öğretmen için Manisa İl Milli Eğitim Müdürlüğü soruşturma başlattı.

Yine Zonguldak Çaycuma İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Erdoğan'ın "gerekten yapılır, sonuçla-

Tehditleri sökmedi

rına katlanırlar" tehdidini okullara gönderdiği "öğretmenler hakkında gereken yapılsın" talimatıyla yaşama geçirdi. Açılan soruşturmalara başta Eğitim-Sen olmak üzere çeşitli emek örgütleri ve kamuoyunun tepki göstermesi üzerine Milli Eğitim Müdürlükleri soruşturmalarını mevzuat gereği açıldığı açıklamasında bulundular.

Kamu emekçilerinin 25 Kasım'da gerçekleştirdikleri bir günlük iş bırakma eyleminin ardından açılan soruşturmaları yasalar aykırı olduğunu savunan Eğitim-Sen, AIHM kararlarını uluslararası yasaları ve pek çok Danıştay kararını örnek göstererek hükümetin çabasının boşa olduğunu savundu. (Ankara)

Doğalgazda gelecek yıla %50 zam

Boru Hatları ile Petrol Taşıma AŞ (BOTAŞ)'nin kamuoyundan gizlediği ancak basına yansıyan belgelere göre 2010 yılında doğalgaza yüzde 50 oranında zam kararının kesinleştiği anlaşıldı.

Kış aylarına girilmesiyle birlikte dar gelirli yoksul emekçileri en çok düşündüren doğalgazda zam olacak mı telaşı boşa çıkmadı. Geçen yıl toplam yüzde 75 oranında zam yapılan doğalgaz fiyatlarındaki artışa tepki gösteren tüketiciler gelecek yıl için kesinleşen yüzde 50'lik zam oranıyla sarsıldılar. Yüksek miktarda zam oranlarıyla neredeyse kullanımı lüks hale

gelen doğalgaz, yoksul halkın cebini yakmaya devam ediyor. Petrol ve döviz fiyatlarındaki artışı gerektiren doğalgaz ihracatçı şirketler, fiyatlarda yeni düzenleme yapmak zorunda kaldıklarını açıkladılar.

Bu fiyat dalgalanmasından yararlanan BOTAŞ'da zam için kolları sıvadı. Kamuoyunun tepkisinden çekinildiği için gizli tutulan zam miktarı ismi açıklanmayan bir şirketin belgelerinde ortaya çıktı. Belgelere göre bu yıl ortalama 250-260 dolar civarında alınan bin metreküp doğalgaz, Aralık'ta abonelere 280-290 dolar civarında satılacak. Hazinesin kârlılık hedefi verdiği BOTAŞ, yoksul, işsiz, dar gelirli insanları düşündürmek için doğalgaz fiyatlarını tavana vururken tüketiciler bu artışa daha fazla üşüyecek. (Ankara)

Emekçinin gündemi

Zafer; örgütlenen, birleşen ve direnen emekçinin olacak!

Bazı çevrelere göre son 40 yılın en büyük emekçi grevi olarak dillendirilen **25 Kasım** büyük emekçi grevi, aslında birçok noktasiyla değerlendirmeye tabi tutulmayı hak ediyor. '70 sonları ve nihayetinde 24 Ocak kararları ile emekçilerin hızla yoksullaştığı coğrafyamızda; '90'lı yılların başlarından itibaren yükselen hak arama mücadelesi, yasaklara ve mühürlere rağmen devrimci irade ile konfederasyon kurulmasına kadar uzanan bir dizi süreç izlemiştir... "Benim memurum işini bilir" deyişi; dönemin Cumhurbaşkanı Özal'ın, neo-liberal

politikaların yarattığı tahribatı örtbas etmek için ayırmazca kullandığı argümanlardan birisi olmuştur.

Mevcut yasalar tarafından örgütlenme ve grev hakkı daima faşizan baskı altında tutulmuş olan emekçilerin, özellikle '95 sürecini izleyen yıllarda mücadelesinin ivmesi yükselmiştir. Son yıllarda adeta "danışıklı dövüş" halini alan Toplu Görüşmeler, emekçiler nezdinde meşruiyetini çoktan yitirmiş, siyasi iradenin gerçek yüzü apaçık ortaya çıkmıştır. '80 Askeri Faşist Cunta'sının faşizan yasaları ile ve Milli Güvenlik saf-

sataları ile Toplu Sözleşme ve grev hakları tanınmayan emekçiler için, artık (yaşanan krizin de etkisiyle) süreç ibrenin "diyalog, beklemeci" çizgiyi çoktan aşmış, fiili ve meşru mücadele noktasına kendiliğinden de olsa dönmeye başladığının sinyallerini vermiştir. "Danışıklı dövüş" oyununa ortak olmadan gerçek niyetlerini masadan çekilerek gösteren KESK, tabanından gelen tepkilere daha fazla duyarsız kalamamış, en nihayetinde içinde barındırdığı devrimci nüvelerin varlığı ve pratiği ile bugün yürünmesi gereken çizgide üzerine düşeni yapmaya çalışmıştır. Tabi ki asıl sorun 25 Kasım grevinin daha çetin ve daha örgütlü, kararlı grev ve direnişleri yaratacak zeminde ele alınması olacaktır.

Greve bu denli katılımın yük-

sek olması ve yaratacağı coşkunluk bazı çevrelere tahmin edilmediği ve yarattığı panik eylem öncesi ve sonrası AKP kurmaylarının tehditkar açıklamalarından okumak yeterli olacaktır. Siyasi iktidar hem ekonomik olarak sıkışmış hem de siyasal olarak hızla meşruluğunu yitirmeye doğru yolda yürümektedir. Mesele bu sürecin kazanımlara kadar sürekliliğini sağlamaktır. Aksi durumda KESK açısından yapılan grevin hiçbir anlamı kalmayacak, emekçileri kendi kaderine terk etmiş olmanın, tabanın tepkilerine balans ayarı çabası doğrulanacak ve hesabı zor ödenecek bir yükümlülüğün altına girilmiş olacaktır.

Topyekün emperyalistlerin ve yerli uşaklarının saldırılarına emekçiler cephesinden öğretme- niye,doktoruyla,mühendisii ile,

makinisti ile...; kısacası üretimden gelen gücünü kullanarak harç egemenler açısından felç eden bir yanıt olmuştur 25 Kasım Grevi. Kamu Yönetimi Reformu, Personel Rejimi ile esnek çalışmaya bir yanıt ve insanca yaşamak isteyen milyonların çığlığı olmuştur.

Bir başka yön ise eyleme Kamu-Sen'in dahil olmasıdır. Tartışılan yönlerini bir yana bırakırsak muhafazakar etkiye maruz kalan emekçiler içinde hem sendikal bilinç hem de mücadele hakkında kendi içinde bir dizi olumlu olumsuzluk oluşturduğunu görmek yerinde olacaktır. Önümüzdeki sürecin gerek krizin yıkıcılığı, gerekse köleleşme koşullarının dayatılması, emekçiler açısından daha kızgın geçeceğinin önemli bir işareti niteliğini de içinde barındır-

maktadır. Gelecek sürece rengini verecek olan da hiç şüphesiz hareketin militanlığı ve içerisinde taşıdığı politik özüdür. Bu nüveleri, içerisindeki tüm yetmezliğe rağmen demiryolu emekçilerinin gecenin 12'sinden eyleme başlaması, Ankara'da emekçilerin polisle çatışması göstermişlerdir. Mesele emekçilerin bu gerçekliklerinden hareketle "sınıf sendikacılığı" çizgisine sahip çıkmaları için örgütlenmekten-örgütlenmekten geçtiğini görmemiz ve bu sorumluluk bilinciyle işyerlerimiz başta olmak üzere mevcut sendikalarda çalışmayı-örgütlemeyi emekçilerin yaşamlarına girerek örmekten geçmektedir. 25 Kasım grevi tüm yukarıda gösterdikleriyle beraber bu anlamdaki eksikliklerimizi de oldukça net bir şekilde bizlere göstermiştir.

26 Ekim 2009 tarihinde Genetiği Değiştirilmiş Organizmalarla (GDO) ilgili çıkarılan yönetmelikle beraber GDO'lu ürünler kamuoyunda tartışılmaya başlandı. Eğer mesele bu ürünlerin insan sağlığına zararlı olup-olmadığı ile sınırlı olsaydı yürütülen tartışmalarla yetinilebilirdi. Kıtlığa, açlığa çözüm, çare olmak, insan sağlığı gibi argümanlarla savunulan bu meselede her şey görüldüğü, söylendiği kadar masum değildir. Biliyoruz ki gölgesinden kâr edemediği ağacı dahi kesen, satan kapitalizm kendi çıkarları söz konusu olmadığı sürece insanlık için kılıcı dahi kıpırdatmaz.

Bilim kimin için?

Bu yazımızda GDO'yu savunanların biyoteknolojinin geliştirilmesinden dem vurmalarının üzerinde durmayacağız. Çünkü biliyoruz ki, bu teknoloji halkın yararına değil burjuvazinin çıkarları için kullanılacaktır. Bu teknoloji ile elde edeceği ürünlere yine kendisi el koyacaktır. Halk alım gücünden yoksunsa bu ürünleri zaten elde edemeyecektir. Kıtlığa çözüm olmak, halk açlık, yoksulluk içinde yaşarken ürünleri depolarda saklamakla, tutmakla sağlanamaz. Toplumsal üretimden elde edilen ürünlere burjuvazinin el koymasıyla da kıtlığa çözüm bulunmaz. Şu durumda yeteri kadar ürün, gıda vardır ve halkın ihtiyacı bunlarla karşılanabilir. Biyoteknoloji ile yapılacak GDO'lu üretimle kıtlığa, açlığa çözüm bulunacağı argümanı halka aldatmaktan başka bir anlam taşımıyor.

Tohum tekellerine bağımlılık artıyor!

Devamla belirtmek gerekir ki GDO'ların insan sağlığına zararlı olmadığı tespit edilebilmiş değildir, aksine zararlı olduğu yönündeki görüşlerin, belirtilerin daha güçlü olduğu ve inandırıcı olduğu ortadadır. Her ne kadar emperyalist tekellerin yerli sözcüleri, onlarla anlaşmalı üniversiteler ve üyeleri GDO'ların yararlı olduğunu hareketle savunuyorlarsa da bunu niçin yaptıkları bellidir. Bu durumda bunların üretimi ve tüketimi ile ilgili olumlu bir tavır takınmak yerinde değildir.

GDO ile ilgili tartışmalarda ortaya çıkan şeylerden biri de ekilen ürünün tohumundan tekrardan yararlanılamayacak oluşudur. 2006 yılında çıkarılan **Tohumculuk Yasası** ile tohumların kullanım hakkı, patenti tescil eden şirkete ait olacağı belirlenmişti. Böylece tohumda da emperyalist tekellere bağımlılığın önu açılmıştır. Çünkü tarım ilaçları ve tohumculukta emperyalist tekellerin egemenliği bulunmaktadır. Örneğin bu tekellerden biri olan **Monsanto** 3 binden fazla tohum türünün patentine sahip ve tohumdan tarım ilacına, veterinerlikten eczacılığa kadar birçok şirkete bünyesinde barındırırken dünyadaki GDO'lu mısır ve soya ekiminin yüzde 90'ından, pamuk ekiminin yüzde 60'undan, kanola ekiminin yüzde 50'sinden fazlasına sahip bulunmaktadır. (Bilgiler 8.11.2009 tarihli Birgün Gazetesinden)

Ekeceği ürünün tohumunu yeniden kullanamayacak olan köylüler her ekimde yeni tohum alımına gitmek zorunda kalacaktır ve bu köylülerin tohum tekellerine bağımlılığını artıracaktır. Ürünleri, alınmadığı için tarlada kalan, ürünlere getirilen kota vb. uygulamalarla durumu giderek kötüleşen ve üretimden el çekme-

ye mecbur bırakılan köylüler, GDO'lu ürünlerle rekabet edemeyerek uçuruma biraz daha itilmiş olacaktırlar.

Monsanto vb. şirketlerin GDO'ları ülkesinde üretmesine izin veren **Hindistan**'da köylüler eskiden yerli pamuk tohumuna kilo başına 7 rupi öderken şirket tohumunun kilosuna 17 bin rupi ödemek zorunda kalmışlar. (15.11.2009 Cumhuriyet Pazar, Aktaran, Selçuk Erel). İlk başta ucuz fiyata satılıp bağımlı hale getirilen GDO'lu tohumların zamanla fiyatı yükseltilmiş ve sadece zengin köylüler bu tohumu alabilmektedir. Zengin olanların dışındaki köylüler ise tam bir yıkım yaşamaktadır.

Türkiye mısırın çoğunu ABD'den ithal etmekte. Mısır nişastasını şekere (früktöz şekeri) dönüştürmek için biyoteknoloji ürünü yani GDO'lu enzimler kullanılmakta ve bunun için dünyada yılda 200 milyon dolarlık enzim satılmakta. Türkiye'de şeker pancarına dayalı şeker üretimi mısır şurubunun önünde engeldir. Şeker fabrikalarının özelleştirilmesi ile bu engel de kalkmış olacak, şeker üretimi açığı mısır şurubu ile kapatılmaya çalışılacaktır. Şeker fabrikalarında çalışan işçilerin çoğu işsizler ordusuna dahil olurken, zaten kotayla beli bükülmüş olan ve artık hiç üretmeyecek olan pancar üreticisi köylüler de onlara katılacaktır. Onlar bunları yaşarken tekeller kârlarına kâr katarak büyüyecekler, tıpkı Monsanto adlı tekelin 2008 yılında 2.01 milyar dolar kâr elde etmesi gibi...

Kıtlığa çözüm mü?

GDO'lu ürünleri savunanların iddialarından biri de bu ürünlerden daha fazla verimlilik elde edileceğidir. Böylece kıtlık içinde yaşayan insanların bu durumdan kurtarılacağı dile getiriliyor. Bunlar üzerine bazı sorular sormak gerekir. İnsanların gıda vb. şeylerden yoksun kalması bu ürünlerin azlığından veya yokluğundan mı

yoksa bunları elde etme gücünden yoksun olmalarından mı kaynaklanmaktadır? Eğer insanların maddi durumu ihtiyaçlarını karşılayabilmelerine elvermiyorsa bunun nedeni nedir? Dünyanın hemen her yerinde toplumun küçük, ama bütün zenginliklerini elinde bulunduran kesimleri bolluk içinde yaşarken büyük, ama her türlü zenginliklerden yoksun olan kesimlerin açlık, yoksulluk içinde yaşamasının sebebi nedir? Sorular daha da artırılabilir ama aslında yanıtlarını da içinde taşıyan bu sorular yeterlidir. Doğal zenginliklerine el koyarak halkları açlığa, kıtlığa mahkum edenler de, çıkarlarını tekellerin çıkarlarıyla birleştirerek onlara hizmet edenler de emperyalist tekellerin halkların çıkarları için çalıştığını, GDO'lu ürünleri de bu yüzden piyasaya sürdüğünü savunup halklara şirin göstermeye çalışıyorlar. Ama emperyalizmin ne olduğunu Cezayir'den, Vietnam'a, Japonya'dan, Irak, Afganistan, Pakistan ve Filistin'e, Latin Amerika'dan, Afrika'ya kadar ezilen dünya halkları gayet iyi biliyor, tanyorlar.

GDO'lu ürün meselesi de emperyalizm atlanarak insan sağlığına zararlı olup, olmadığı şeklinde bir tartışmayla sınırlandırılmaz. Emperyalistlerin insana, onun sağlığına ve gelece-

ğine zerre kadar önem vermediğini biliyoruz. Ne teknolojiyi ne de başka bir şeyi halkın yararına değil kendi çıkarları, kârı için kullandığını biliyoruz.

Biyoteknoloji ile üretilen GDO'lu ürünlerden (tohumundan ilacına kadar) çıkarı olan emperyalist tekellerdir. Bundan çıkarı olmayan ve yıkıma uğrayacak olan da köylülerdir, işçilerdir, halktır. GDO'lu ürünlerle insanlığı kıtlıktan vb. kurtarmak gibi bir dertleri yoktur, onların tek derdi daha fazla kâr elde edebilmektir. Eğer gerçekten dertleri insanlığı kıtlıktan, açlıktan kurtarmaksa var olan gıdaları depolarda saklamak, onları halka dağıtır ve üretimden elde edilen ürünleri topluma bölüştürürlerdi. Bunu yapmayanlar halkı açlıktan kıtlıktan kurtarmak yerine onları her gün daha fazla açlığa, yoksulluğa, sefaletle mahkum etmektedirler.

Bütün bunlardan hareketle GDO'lu ürünlere, hem insan sağlığına zararları hem tarımdaki üreticileri yıkıma uğratması, tekellere bağımlılığı artırması vb. nedenlerle karşı çıkılması, mücadele edilmelidir.

(Bir İK Okuru)

ZMO Başkanı **Dr. Gökhan Günaydın**, 26 Ekim 2009 tarihinde yürürlüğe giren GDO Yönetmeliği'nin Danıştay tarafından iptaline ilişkin bir basın toplantısı düzenledi. "Danıştay kararında Ulusal Biyogüvenlik Yasası çıkarılmadan, ilgili alanın yönetmelik ile düzenlenilmesinin yasama yetkisinin devri niteliğinde olduğu belirtilmiştir" diyen Günaydın, "Danıştay, ZİMEN, ilgili yönetmelik düzenlenmesinin Anayasa'ya aykırı olduğunu ifade etmektedir" dedi. Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden kısa bir süre sonra Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından 20 Kasım'da değiştirildiğini ifade eden Dr. Günaydın, yapılan değişiklik ile yönetmeliğin 6, 9 ve 11. maddelerinin hükmünün uygulanmasının 1 Mart 2010 tarihine ertelendiğini kaydetti. Günaydın, yönetmelikte değişiklikler ve Danıştay kararları göz önüne alındığında, "Danıştay'ın ilgili daireleri nihai karar verene dek, 26 Ekim 2009 tarihli yönetmelik yürürlükte değildir. Günümüz itibarı ile GDO'lu ürünlerin ithalatını düzenleyen hiçbir genel düzenleyici işlem bulunmadığından, GDO'lu ürünler ülkeye serbestçe girebilmektedir" dedi.

Tütün işçilerine gaz bombalı saldırı

Türkiye Tütün Müskirat Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası (Tek Gıda-İş) Diyarbakır Şubesi üyeleri, Tütün İşleme Fabrikası'nın kapatılması kararını ve Yaprak Tütün İşletme Müdürlükleri'nde çalışan işçilerinin iş akitlerinin Ocak ayı sonunda feshedilmesine tepki göstermek amacıyla Konuk Evi önünde **4 Aralık** günü bir araya geldi. Fabrikalarının kapatılması ve iş akitlerine son verilmesini protesto eden Tek Gıda-İş üyesi işçiler sık sık, "**Amerika uşağı Tayyip Erdoğan**", "Ölmek var dönmek yok", "**Al yasanı başına çal**" ve "İşçiyi uzanan eller kırılınsın" sloganları attı. İşçiler adına basın açıklaması yapan Tek Gıda-İş Sendikası Diyarbakır Şube Başkanı **Mehmet Can Sarı**,

fabrikada 1069 işçinin çalıştığını ve bunlarla beraber binlerce insanın mağdur olacağını belirtti. İşçilerin kaderiyle oynandığını ifade eden Sarı, "İşlerimiz elimizden alınıyor. Çocuklarımızın geleceği karartılıyor" dedi. Fabrikayı kapatılmaması için mücadele edeceklerini aktaran Sarı, "Bu günkü eylemimiz bir uyarıdır. Dikkate alınmadığı takdirde demokratik ve meşru hakkımızı sonuna kadar kullanacağız" dedi. Sarı, önümüzdeki günlerde Türkiye genelinde 11.000 işçi ile Ankara'ya yürüyeceklerini duyurdu. Yapılan açıklamanın ardından Valiliğe doğru yürüyüşe geçen işçiler, Ekinciler Caddesi'nde polis engeliyle karşılaştı. Yaşanan kısa gerginliğin ardından işçiler, buradan mer-

kez Kayapınar İlçesi Tesisler semtinde bulunan AKP İl binasına doğru yürüyüşe geçmek istedi. Batıkent Meydanı'na kadar yürüyen işçilere polis burada da, gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı. İşçiler ve polis arasında çıkan çatışmanın ardından iki işçi gözaltına alındı. Burada yaşanan çatışmanın ardından ara yollarda da polislin saldırısıyla karşı karşıya kalan işçiler, AKP İl binası civarında dağıldı. (H. Merkezi)

Tekel işçileri 15 Aralık'ta Ankara'da

15 Aralık Salı günü Ankara'da büyük bir eylem yapacaklarını açıklayan sendika, bugün Tekel işçisinin yaş ortalamasının 40 olduğunu ve bu yaştan sonra bu insanların iş bulmasının mümkün olmadığını ifade etti.

Öte yandan 15 Aralık'ta Ankara'da yapılacak eylem için Diyarbakır'dan yürüyüş başlatacaklarını kaydeden Tek Gıda-İş Sendikası Diyarbakır Şube Başkanı **Mehmet Can Sarı**, sorunları çözülmeden de Ankara'dan dönmeyeceklerini ifade etti. Kentteki tütün fabrikasının kapatılmasına karşı 11 bin işçinin yürüyüşüne dile getiren Mehmet Can Sarı, Ankara'da Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve AKP Genel Merkezi önünde eylem yapacaklarını söyledi.

Tekel işçisi ayakta!

İzmir'deki Tekel Tütün İşletmeleri'nde çalışan işçiler, işletmelerinin kapatılmasına tepki gösterdi.

Gıda İş Sendikası Ege Bölge Temsilciliği önünde toplanan yaklaşık 100 işçi, sloganlarla kapatılmayı protesto etti. Basmane Meydanı'na çıkan yolu da bir süreliğine trafığe kapatan işçiler adına açıklama yapan Tek Gıda-İş Sendikası Şube Başkanı Nuri Yılmaz, "Biz işçilerin talebi, özlük haklarımız korunarak diğer kamu kurum ve kuruluşlarına yatay geçiş sağlanmalıdır. 4 C adı altında işçiyi dayatılan tasarıyı kabul etmiyoruz. Sayın Başbakanımız özel sektöre işçi çıkarmayın derken, kamu bünyesinde çalışan kadrolu 10 bin işçinin işten çıkartılmasına karar verilmiştir" dedi. İşçiler açıklamanın ardından yolu trafığe açtı.

İş kazaları durmak bilmiyor

* 5 Aralık günü **Ankara OSTİM** sanayi bölgesinde kalorifer kazanı imal eden bir işyerinde meydana gelen patlamada 1 işçi öldü, 1 işçi de ağır yaralandı. Yaşamını yitiren işçinin üç gün önce işe başladığı öğrenildi. Kalorifer kazanı imal edilen "Olimpiyat Isı Makine" adlı iş yerinde akşam saatlerinde patlama meydana geldi. Bir kalorifer kazanının test edilmesi sırasında mey-

dana geldiği bildirilen patlamada, **Habip Sert** adlı işçi hayatını kaybetti, Kemal Halazloğlu ise yaralandı. Durumu ağır olduğu bildirilen Halazloğlu Hacettepe Hastanesi'ne sevk edildi.

* Kâr hırsı yüzünden, işçinin can güvenliğini önemsemeyen düzene, **Tuzla Tersanesi**'nden bir kurban daha! Gemtiş Tersanesi'nde kaynak ustası olarak çalışan **Ercan Sancar** isimli işçi, çalıştığı geminin ambar kapasının üzerine düşmesi sonucu yaşamını yitirdi. Sancar, tersanelerde ölen 130. işçi oldu!

Ereğli Gemi'de işçiler patrona geri adım attırdı

Ereğli Gemi Tersanesi'nde aylardır maaşları ödenmediği için tersanede üretimi engelleyen işçiler, patrona geri adım attırdı. 6-7 aylık alacağı bulunan işçilere ilk ödeme gerçekleştirildi. Haklarını aramak için eylem yaptıkları için işten çıkarılan 600'e yakın tersane işçisi, geriye dönük ücretlerini almaya

başladı. Verilen söz yerine getirene kadar, halen bin 500'e yakın taşeron işçinin çalıştığı tersaneye giriş-çıkışları engelleyeceğini açıklayan işçiler, tersane patronlarına geri adım attırdı. İşçi-lerden alınan bilgiye göre, altı haftaya yayılan ödeme planının ilk taksidi gerçekleştirildi. Patron, 600'e yakın taşeron işçiyi bir aylık asgari ücret ödedi. İşçiler, ödemeler sonraki haftalarda aksarsa, tekrar eyleme geçeceklerini ifade etti.

"Anlaşma yok, başbakan yalan söylüyor"

5 Aralık günü Halic Tersanesi'nde 2 yeni İDO vapurunun suya indirilmesi törenine katılan Başbakan Tayyip Erdoğan'ı TEKEL işçileri protesto etti. Başbakan kürsüden konuştuğu esnada yaklaşık 40 TEKEL işçisi "**TEKEL sizden müjde bekliyor**" diye slogan atmaya başladı. İşçilerin tepkisine sinirlenen Tayyip Erdoğan da bildik tavrını yineledi ve işçiler karşısında Kasımpaşalı üslubuna konuşturdular.

İşçilere sinirlenen Başbakan, "Bunların anlayışları böyle. Bunlar 'Devlet deniz yemeyen domuz' dediler" dedi. İşçilerin yaklaşık 40 trilyon maliyetleri olduğunu söyleyen Başbakan bundan sonra üretmeye para vermeyeceklerini söyledi. Başbakan'ın sert üslubuna tepki gösteren işçiler slogan atmaya sürdürünce Erdoğan yine klasik tavrına bürünerek "Burayı provoke etmeyin" diye seslenmeye başladı. Başbakan'ın provoke etmeyin lafıyla hare-

kete geçen yandaşları işçilere saldırmaya çalıştı. "Bu ülke seninle gurur duyuyor" diye slogan atmaya başlayan Başbakan yandaşları ile işçiler arasın-

da kısa süreli arbeye yaşandı. Daha sonra işçiler Başbakanlık korumaları ve polis tarafından tören alanının dışına çıkartıldı.

Bu arada yine burada yaptığı konuşmada "**Biz sendikalarla anlaş-tık**" diyen Başbakan Erdoğan'ı Tek Gıda-İş yalanladı ve "anlaşma yok" açıklamasını yaptı.

Tekel işçilerinin örgütlü olduğu Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş Genel Yönetim Kurulu bir açıklama yaparak Başbakan Erdoğan'ın "Biz Tekel ile ilgili süreci sendika yöneticileri ile konuştuk. Siz de gidin yöneticilerinizle konuşun. Bu konuda da gerekenler yapılacaktır. Herkes tazminatlarını alacak" şeklindeki sözlerini yalanladı.

Yapılan açıklamada Tek Gıda-İş yöneticilerinin Erdoğan'la yaprak tütün işletmelerinin kapatılması ya da geleceğiyle ilgili hiçbir görüşmesi ya da anlaşması olmadığı belirtildi. Açıklamada sendika üyelerinin de

"vaktiyle verdikleri sözleri yerine getirmekten kaçınan siyasilerin şimdi sorumluluklarını üstlerinden atmak için ortaya attıkları gerçek dışı beyanlara itibar etmeyecekleri" vurgulanarak "bütün bu yapılanların Tekel işçisinin işbirliği ve dayanışma gücünü bozması mümkün olmayacaktır" ifadesine yer verildi.

Emeklerimiz boşa değildir!

Yaklaşık bir asırdır aileleri ile birlikte, **Antalya Duacı Köyü'ndeki Akbelen** mevkiindeki bulunan 260 bin metre-karelik araziye işleten köylüler, arazilerine yapılması düşünülen spor tesisine karşı öfkeli... Zeytin yetiştiriciliği ve geçimini araziden sağlayan köylüler, yasal düzlemde ise arazi üzerinde hak sahibi değiller.

Yaklaşık 1000 adet zeytin ağacının ve geçimini sağlayan 200 ailenin bulunduğu arazide, Antalya Spor Kulübü'nün yeni tesislerinin burada yapılması planlanıyor. Köylüler ise köy meydanında yaptıkları eylemle tepkilerini dile getirdi. Eyleme köylüler, arazilerini ne pahasına olursa olsun vermeyeceklerini ve emeklerini kimseye çığnetmeyeceklerini belirtti.

(H. Merkezi)

Açılım da son perde: Tecrit ağırlaştırıldı!

İmralı'da tek kişilik hücrede tutulan PKK önderi Abdullah Öcalan'ın koşullarının ağırlaştırılması ile tansiyon yükseldi.

Açılım tartışmaları ile birlikte devletin demokratikleştirileceğini, Kürt ulusal sorunu noktasında ciddi adımlar atılacağı ve Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin hafifletileceği vadinde bulunan AKP'yi yaşananlar yalanlıyor.

Açılım tartışmalarının başladığı günden bu yana Kürt ulusunun talepleri konusunda dişe dokunur hiçbir adım atmayan devlet, özellikle Barış Gruplarının gelişinden sonra Kürtlere yönelik saldırıları faşistleri ve medyayı aracılığı ile artırdı. Son olarak **İmralı Hapishanesi'**ne 4'ü PKK biri de MKP tutsağı olmak üzere

namik ve örgütlü unsurlarını tasfiye etmeyi hedeflemektedir. Bunun bir parçası olarak DTP'ye yönelik bir tecrit ve kuşatmayı artırmaktadır.

İzmir'de yaşanan faşist saldırı sonrasında Öcalan'ın koşullarının ağırlaştırılması Kürt ulusunda sokağa dökülen ciddi bir öfke ve tepki yarattı. Devlet, Öcalan'ın koşullarının düzeltilmesi talebi ile gerçekleştirilen her eyleme azgınca saldırdı, böylelikle ne kadar "açılabileceğini" gösterdi. Bir süre önce İzmir'de DTP'ye yönelik faşist saldırıyı "vatandaşın hassas tepkisi" olarak göstermeye çalışan devletin eylemlere yönelik saldırgan tutumu, "hassas" olanın vatandaştan öte kendisi olduğunu ortaya koydu.

İmralı koşullarının bağımsız bir heyet tarafından incelenmesi talebine Adalet Bakanlığı'nın verdiği yanıt ise 5 kişilik bir heyeti İmralı'ya göndermek oldu. İçişleri Bakanı Beşir Atalay ise Öcalan'ın koşullarının düzeltilmesi talebi ile yapılan eylemleri provokasyon olarak değerlendirdi.

Gerçekleştirilen demokratik eylemlere panzer, gaz bombaları ile saldırı, kitlenin üzerine kurşun yağdıran, gözaltı ve tutuklama terörüne hız veren devlet, "demokratik açılımın" da sınırlarını çizmiş oldu. Eylemlerde 770 kişi gözaltına alındı, 17'si çocuk 122 kuşu tutuklandı ve onlarca insan polis kurşunla-

ryla yaralandı. Polis; evlere, demokratik kurumlara, DTP il ve ilçe binalarına baskın düzenledi.

"Açılımda" gelinek nokta: Saldırı, yaralama, gözaltı ve baskınlar

İşte son bir hafta içinde yaşananlar:

* Ağrı'da 189, Mersin'de 100'e yakın, Hakkâri'de 64, Siirt'te 96, İzmir'de 29, Van'da 47, Diyarbakır'da 17, İstanbul'da 157, Şırnak'ta 55, Batman'da 100'den fazla, Urfa'da 56, Iğdır'da 59, Çanakkale'de 3, Kocaeli'de 9, Mardin'de 6, Bingöl'de 1 ve Adana'da 23 kişi gözaltına alındı.

* Gözaltına alınanlardan; Ağrı'da 9, Mersin'de 51, Hakkâri'de 16, Diyarbakır ve Cizre'de 23 kişi, İzmir'de 11, Van'da 4, Iğdır'da 6, Adana'da 1 ve Batman'da 1 kişi tutuklandı.

* Çıkan çatışmalarda; Siirt'te 30 kişi, Adana ve Van'da panzer altında kalan 2 çocuk ağır yaralandı. (Adana'da yaralanan ve beyin kanaması geçiren çocuğun devlet hastanesinde tedavi görmesi polis tarafından engellendi.) Mersin ve Diyarbakır'da 2 çocuk polis tarafından kurşunlandı. Hakkâri'de 13 kişi yaralandı. Ağrı'da başına gaz bombası isabet eden bir kişi, Şırnak Silopi'de 2 kişi ve Mersin'de evine giren gaz bombasından etkilenen bir bebek hastaneye kaldırıldı. Yine Silopi'de polis arabasının çarptığı 5 yaşındaki çocuk ağır yaralandı.

* Çatışmaların sürdüğü 6 Aralık'ta, gözaltı, tutuklama, yaralama haberlerinin yanısıra bir de ölüm haberi geldi Diyarbakır'dan! On binlerin yürüyüş yaptığı eyleme saldıran kolluk kuvvetleri, hedef gözleterek **Aydın Erdem** isimli Kürt gencini kurşunlayarak öldürdü.

* Bu süre zarfında Marmara Ereğlisi, Balıkesir Edremit ve İzmir Çiğli'deki DTP İlçe binalarına ve Urfa Karaköprü Belde Binasına saldırılar düzenlendi.

* Birçok ilde haber yapmak isteyen birçok yurttsever ve demokrat muhabir gözaltına alındı (içlerinden DİHA muhabiri İsmail Eskin tutuklandı), çektikleri görüntülere el konuldu.

İSTANBUL

1 Aralık tarihinde DTP İstanbul İl Binasında bir araya gelen **Barış ve Demokratik Çözüm Platformu**, Öcalan'ın nakledildiği yeni hapishanedeki koşullarının ağırlaştırılma-

Mersin

Öcalan'ın İmralı'daki koşullarını protesto etmek ve PKK'nın 31. kuruluş yıldönümünü kutlamak amacıyla bir araya gelen kitleye polis arasında çatışma çıktı.

Çilek Mahallesi'nde DTP binası açılışının ardından kitlenin Adana-Mersin yolunu molotof atarak trafığe kapatmasına karşı polis gaz bombası ve plastik mermilerle saldırısı sonucu, eylemler Şevket Sümer, Yenipazar ve Güneş Mahalleleri'ne sıçrayarak devam etti. Şevket Sümer Mahallesi'nde bir araya gelen eylemciler, molotof ve havai fişeklerle Sıtelev Polis Karakolu'na yöneldi. Polis gaz bombası ve plastik mermilerle yetinmeyerek karakolun içinden açtığı ateş sonucunda, 16 yaşındaki **Şahin Arslan** göğsünden ve kolundan yaralandı.

Sonraki gün Sıtelev Polis Karakolu'nun bulunduğu cadde üzerinde bir araya gelen

sının "süreci provoke etmek" anlamına geldiğine dikkat çekerek, "**halkın en hassas duyularıyla oynanıyor**" dedi.

Toplantıda ilk söz alan Sosyalist Parti İl Yöneticisi **Mehmet Kesim**, Kürt sorunu yıllardır uygulanan imha ve inkar politikaları, başvuru askerî yöntemlerle çözülemeyince, Kürtleri aldatma ve oyalama amaçlı açılım projesinin devlet konsepti olarak devreye sokulduğunu söyledi. Kürtlerin bu oyuna gelmeyeceğini belirten Kesim, "**Kürt halkı oynanmak istenen Osmanlı oyunlarına karşı duyarlı ve bilinçlidir. Aldatılmaya ve oyalanmaya gelmeyecek kadar mesafelikat etmiştir**" dedi.

Basın metninin okunmasının ardından sularını yanıtlayan DTP temsilcileri de özete Kürt halkının tüm saldırılara karşısında kendini daha iyi örgütleyerek sürece yanıt olacağını

ve "**Öcalan'a yaklaşım savaş-barış gerekçemizdir**", "**İntikam, intikam**" sloganları atarak yürüyüşe geçen kitleye polis yine gaz bombası, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı. Kitle molotof ve havai fişeklerle polise karşılık verirken çatışmalar uzun süre devam etti. Kurdalı Mahallesi'nde çıkan çatışmada ise kitlenin bir polis aracını kullanılmaz hale getirdiği öğrenildi.

Mersin'de yaklaşık üç gün süren çatışmaların ardından DTP'nin yaptığı açıklamada, yapılan ev baskınları sonucu aralarında DTP yöneticilerinin de bulunduğu 45 kişinin gözaltına alındığı belirtildi. Adana'da çıkan çatışmada ise polis müdahalesinde panzerin çarptığı 13-14 yaşlarında bir çocuğun yaralanarak hastaneye kaldırıldığı öğrenirken, çatışmaları görüntülemek ve haber yapmak isteyen DİHA muhabirlerine valilik kararı gerekçe gösterilerek izin verilmediği belirtildi.

re beş tutsağın nakledilmesi Öcalan'ın koşullarına dair kaygıların giderileceği izlenimi yarattı. Ancak bu değişiklikten kısa bir süre sonra Öcalan'ın koşullarının hafifletilmediği aksine ağırlaştırıldığı ortaya çıktı.

Ulusal Hareketin önderliğine yönelik atılan bu adım devletin tüm açılım sürecini de özetliyor. Devlet, açılım etiketi ile attığı her adımda Kürt ulusunun büyük bedeller uğruna kazandığı haklarını gasp etmeyi, hareketin en di-

Dersim'de Barış Grubu üyeleri demokratik kurumları ziyaret etti

3 Aralık günü Dersim'e gelen Barış Grubu üyeleri yaptıkları basın açıklamasının ardından il merkezindeki kimi demokratik kitle örgütlerini ziyaret ederek amaçlarını anlattılar ve ülke gündemi üzerine görüş alışverişinde bulundular. 4 Aralık tarihinde de Dersim Partizan'ı ziyaret eden Barış Grubu üyeleri tıkanan sürecin aşılması yönünde adımlarını anlatarak sürece beklentilerini paylaştılar. Partizan adına yapılan açıklamada da devletin "açılım" ve "güzel şeyler olacak" söylemleri eşliğinde yaptıklarının 80 yıllık devlet politikasının ürünü olduğunu belirtildi. Ve "ulusal hareketin ve dolayısı ile Kürt ulusunun devlet karşısında kazanacağı her hakkın ve geliştireceği mücadelenin desteklenmesi gerektiğine" dikkat çekildi. (**Dersim Partizan**)

Esenler DTP'ye baskın!

DTP Esenler İlçe Örgütü 2 Aralık gecesi İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'nın talimatı ile polis tarafından basıldı. Binada kimsenin olmamasını gerekçe gösteren polis kapıları kırarak içeri girdi. Kuruma ait yazışmalara ve çok sayıda evraka el koyan polis DTP Esenler İlçe Başkanı **Yılmaz Dursun'u** gözaltına aldı.

DTP'ye yönelik baskın ve gözaltı ertesi gün yapılan bir basın açıklaması ile protesto edildi. DTP İlçe Başkan Yardımcısı **Abdulrahim Yazol** açılım adı altında ciddi bir adatmaca ve kıskırtma yapıldığını söyledi. (**İstanbul**)

Kültüründe polis işkencesi!

2 Aralık günü akşam saatlerinde **Okmeydanı Demokrasi ve Kültürü**'ni baskın düzenleyen polis, kapıları kırarak içeri girdi. Ardından içeriye gaz bombası ve biber gazı sık-

tı. Baskın sırasında kültüründe bulunan çocuklar ve yaşlılar gazdan etkilenildi, bir kişi baygınlık geçirdi. Bununla yetinmeyen polis, gazdan baygın durumdaki insanları tuvalete sokarak burada işkence yaptı. Aram Tigran'ın posterini indirerek ayakları ile ezdi, Uğur Kaymaz'ın çerçevesi resimlerini parçaladı ve 19 kişiyi gözaltına aldı. Baskını protesto etmek amacıyla Anadolu Kahvesi önünde biraraya gelen DTP, ESP Girişimi, SODAP, Halkevleri ve Partizan "**Yaşasın devrimci dayanışma**" sloganlarını haykırdı. (**İstanbul**)

Cizreliler Derneği'ne saldırı

Dikkate alınan(!) "vatandaş hassasiyetinin" linçlere, silahlı saldırılara dönüştüğü şu günlerde bir haber de İstanbul Bakırköy'den geldi. 12 Eylül AFC'si döneminde işkencenleri ile "meşhur" Diyarbakır 5 No'lu Zindan'da kalan, demokrat ve yurtsever kimliğiyle tanınan **Selim Dindar**, 2 Aralık'ta Bakırköy'deki Cizreliler Derneği'ne yapılan silahlı saldırıda yaşamını yitirirken, burada bulunan 6 kişi de yaralandı. Serhat Ak (aynı kişi, seçim döneminde, yine buradaki DTP seçim bürosu çalışanlarını tehdit etmiş ve kısa bir süre sonra seçim bürosu saldırıya uğramıştı) adındaki sanığın, "haraç almaya" çalıştığı kişinin buraya sığınmasına ve buradakilerin de o kişiye sahip çıkmasına kızdığı (!), bu yüzden derneği, "rasgele" kurşun yağmuruna tuttuğu söyleniyor. Ama daha sonraki günlerde, aslında Ak'ın, Dindar'ın da aralarında bulunduğu, derneğe sığınan kişiye sahip çıkanları derneğin kapısına çağırıldığı ve orada insanların üzerine ateş açıldığı ortaya çıktı. "Siyasi bir yönü olmadığı" iddia edilen bu saldırı sonucunda, Dindar'ın vücudundan tam 7 tane kurşunun çıkmış olması da bu durumun "bir tesadüf" olmadığını gösteriyor! (**H. Merkezi**)

ATİK "Kürt Açılımı" panelleri başarıyla gerçekleştirildi

ATİK Genel Konseyi'nin 3. Toplantısı'nda alınan karar gereğince "**İmha ve inkara son-Kürt ulusuna tam hak eşitliği**" şiarıyla planladığı panellerden ikisi 2 Aralık günü gerçekleştirildi. Panellerde, AKP üzerinden TC devletinin "açılım" adı altında Kürt ulusunun direnişini ve ağır bedeller ödeyerek sürdürdüğü mücadeleyi, kırıntılar vererek sonlandırmayı amaçlayan tasfiye politikaları tartışıldı.

Winterthur

Panellerin sunuculuğunu yapan ATİK Denetim Kurulu üyesi **Mahmut Özkan** dinleyicileri selamladıktan panelden amaçlananı özetledi. Ardından katılımcılar ve dinleyicileri tüm devrim şehitleri için saygı duruşuna davet etti.

Panelde ilk söz Doç. Dr. **Haluk Gerger** aldı. Gerger "Türkiye coğrafyasında bir Kürt sorunu olduğu kadar ciddi anlamda Türk sorunu da var. Tek yanlı milliyetçi propaganda ile 'tek millet-tek bayrak-tek devlet' anlayışı ile Kürt sorunu çözülemez. Soru-

nun kaynağı tam da budur" dedi.

İkinci söz hakkı verilen DTP Amed milletvekili ve DTP Grup Başkanvekili Av. **Selahattin Demirtaş** şunları söyledi: "İsmi ne konursa konuşun, bu açılım tartışmaları 30 yıllık mücadelenin kazanımıdır... Cesur olmadan ve kendi tarihi ile yüzleşmeden, faşizan politikalar terk edilmeden Kürt sorunu da, diğer demokratikleşme sorunları da gerçek anlamda çözülmez." Son konuşmacı olarak ATİK Genel Başkanı **Musa Demir'e** söz hakkı verildi. Demir TC'nin ku-

ruluşundan günümüze Kürt sorununa yaklaşımının imha ve inkar üzerine kurduğunu hatırlatarak, 1920-1938 döneminde Kürt direnişlerine, Sevr ve Lozan'da emperyalist devletlerin bölme politikalarına dikkat çekti. Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin tayin etmesi hakkını kayıtsız şartsız savduklarını söyledi. Yetersiz de olsa demokratik hak kazanımlarının mücadele sonucu kazanılmış haklar olduğunun altını çizdikten sonra Demir, bu hakları sahipleneceklerini ve "açılım" politikalarının PKK ve Kürt direniş dinamiklerini tasfiyeyi amaçladığını, buna karşı uyanık olunması gerektiğini vurguladı.

Panel sonunda katılımcılardan İsviçre Barış Meclisi sözcüsü Ömer Kral ve dinleyiciler söz hakkı alarak görüş belirtti ve sorularını yöneltti.

Ulm

Ulm Bölgesi Kürt Halk Meclisi, Partizan, AvEG-KON ve Devrimci Demokrasi'ye 10'ar dakikalık konuşma hakkı verildi. Konuşmacılar ATİK'in düzenlediği panelleri selamlayarak görüş ve düşüncelerini iletiler. (**ATİK Haber Merkezi**)

Sistemin "askeri zayıfatı"; ASKER ÖLÜMLERİ

Egemenler için, insanın hiçbir önemi yoktur. Emperyalist savaşlar, darbeler, iş savaşları bunun en somut kanıtlarını oluşturur. Faşist devletler içinse böylesi "olağanüstü" durumlara ihtiyaç yoktur. Çünkü her an insanlık dışı uygulamaları ile karşı karşıyasınız. Devleti "iç ve dış tehlikelerden koruma" görevi edinmiş bu militarist örgütlenmelerden en bilinenleri, polis ve ordu. Ordu denilen düzen aracının meşru olduğunu iddia eden egemenler, "yurtseverlik" naralarıyla geniş halk kitlelerini uyuşturup arkasına yedeklemeye çalışırlar.

Bizim ülkemizde de ordu üzerin-

den gerçekleştirilmeye çalışılan bu yedekleme, "Her Türk asker doğar!" gibi faşist ve militarist bir söylemle yapıyor. Ayrıca TC, "din, ordu, millet" repliği ile de

çok uluslu ve birçok azınlığı barındıran yapısı nedeniyle milliyetçiliği körüklüyor ve daha da gerileştiriyor. Özellikle Kürt ulusal hareketinin Türkiye Kürdistan'ında verdiği silahlı mücadele, "ordu"nun hem teknik açıdan kendini geliştirmesini hem de beyinleri milliyetçi ideolojilerle bulandırılmış Türk işçi-emekçileri nezdinde "kutsal"lığı ve "meşruluğunun" zemin bulmasını sağlamıştır. Tüm bunların yanı sıra "zorunlu askerlik" uygulamasıyla, emekçi halktan genç erkeklerin hayatlarından 1-2 sene çalıyor ve onları kendisine yedekliyor. Kimilerini kendi düzenine tamamen adapte ederek fa-

şist güruhlar yaratıyor, kimilerini emperyalistlerin Ortadoğu politikaları doğrultusunda kan göllerine gönderiyor, kimilerini de ülkemizde devrim ve demokrasi mücadelesi veren -yani ezilenlerin hak alma mücadelesine öncülük eden- örgütlere karşı, yine kendi düzenlerini korumak için kullanıyorlar. "Vatani görev" diye bilinen bu "eğitmeden" geçenlerin ve çatışmalara katılanların tek kayıpları bu süreçle sınırlı kalmıyor. Hayatlarının geri kalanında da bunun etkilerini görerek, katliam planlamaya varan psikolojik rahatsızlıklar yaşıyorlar. Son günlerde artış gösteren ve "şüpheli" ilan edilen (!) asker ölümleri de bu insanı yok sayan ve yok eden düzenin yansımalarından biridir. Şüpheli ölümler Türk Silahlı Kuvvetleri listelerinde "askeri zayıfat" olarak yer alırken, ailelerine, "kaza kurşunu", "intihar etme", "elektrik ve yıldırım çarpması", "yüksekten düşme", "birlik içinde trafik kazası", "eğitim sırasında mühimmat patlaması", "yan sokma", "kalp krizi" şeklinde açıklanan bu asker ölümlerine her geçen süre bir yenisi daha ekleniyor.

Tam da böylesi bir ortamın yaşandığı bu Kasım ayında, askeriye den

art arda 4 şüpheli asker ölümü haberleri geldi: Trabzon'da asker olan Diyarbakırlı **Mustafa Mutlu**'nun Kasım ayının ilk haftasında "kendi silahından çıkan kurşun sonucu öldüğü", 10 Kasım'da Iğdır'ın Tuzluca ilçesinde asker olan Vanlı **Davut Yıldız**'in tüfekte intihar ettiği açıklanmış; 23 Kasım günü, Kocaeli'de Gölçük Donanma Komutanlığı'nda asker olan Ardahanlı **Özcan Öztürk**'ün ailesine oğullarının "intihar ettiği" söylenmişti. Son olarak da ordu, Şırnak'ta askerlik yapan Adıyamanlı **Sedat Horuz**'un ailesine, "oğullarının intihar ettiğini" bildirmişti.

Bu asker ölümlerinin "şüpheli" olarak nitelendirilmelerinin başında öldürülenlerin hepsinin ve ailelerinin demokrat ve Kürt olmasıdır. Gündem düşürülmesine rağmen tüm sıcaklığı süren PKK'yle çatışmaların sonucunda yaşamını yitirenlerin olup olmadığının açıklanmaması, Kürtlere yönelik artan faşist saldırıların sokaklardan "askeriyeye taşınmış" olduğunun gösterilmeye çalışılması bu şüpheleri kuvvetlendiriyor, hatta bunun böyle olduğundan emin oluyoruz.

Faşist İzmir mi yoksa...

Kendilerini bile aydınlatmaktan aciz olan kimi "aydın" sıfatlılar, aslında karanlığın temsilcileri olduklarını, şu günlerde sergiledikleri pratiklerle, adeta teyit ediyorlar. Gerçek kimliğini (niyet) teyit edenlerden biri de, yıllardan beri "sol", "sosyalist" kimliği kimselere kaptırmamaya çalışan, **Ataol Behramoğlu** oldu!

Aslında Behramoğlu, içinden geçilen sürecin, bulunduğu safın açık açık ilanını gerektirdiğini kavramış ve sürecin dışında daha fazla kalamayarak, safını ilan etmişti. Buna vesile olan gelişme ise, İzmir'de DTP konvoyuna gerçekleşen saldırı oldu.

Ataol Behramoğlu Cumhuriyet Gazetesindeki köşe yazısında (28 Kasım) "Faşist İzmir mi?" başlıklı bir yazı kaleme almış.

Köşe yazısında DTP'yi "adı demokratik olsa da, başında toprak ağası bulunan, etnik ayrımcılık partisi" olarak niteleyerek, DTP'lilerin İzmir'deki görüntülerini "yakışsız" bulmuş,

gösterilen tepkiyi de (saldırısı), bu "yakışsız" görüntülere verilen, yakışsız bir tepki olarak adlandırmış. Yani demeye getirmiş ki, "onlar yakışsız davranıyordu, böyle bir tepki de almazlardı."

Behramoğlu, bu açık faşist saldırıyı böylelikle meşru gösterdikten sonra, DTP'ye yüklemeyi sürdürmüştü, DTP'nin saldırıyı gerçekleştiren topluluğu "sivil faşist" olarak nitelemesi ise kendisine ayrıca dokunmuş. Bu nitelemenin "askeri darbe korkusunu yaymak" amaçlı kullanıldığını iddia ederek de, faşist güruhlara sırt vermeyi ihmal etmemiş. Ama hemen ardından "sosyalist" kimliğe sarılmaktan da geri durmamış.

Sözde İzmir'i daha doğrusu İzmirliyi topyekün faşist ilan eden yaklaşımlara karşı çıkar gibi yaparak, işçi sınıfının ilk sosyalist örgütlenmelerinin 1900'lerin başında, İzmir'de ortaya çıktığından dem vurmuş (ki doğrudur). Hemen ardından da "Kurtuluş Savaşı"na geçerek, sava-

şı ateşleyen ilk kurşunun İzmir'de atıldığının altını çizmiş.

Ancak nedense, sözünü ettiği yıllarda 250 bin nüfuslu İzmir'de bu nüfusun 150 binden fazlasını başta Rum olmak üzere, Türk olmayan çeşitli milliyetlerden halkın oluşturduğuna, bugün ise bunların sayısının neden elle sayılabilecek kadar azaldığına hiç değinmemiş. Ama biz değinelim.

İzmir daha cumhuriyetin kurulduğu yıllardan itibaren Kemalizm'in kalelerinden biri olagelmisti. Bu da Kemalizm'in Türkleştirme politikalarının İzmir'de on yıllardır yaygın bir biçimde uygulandığını göstermektedir. Hem de oldukça "başarılı" bir şekilde. Bu politika sonucudur ki, Türk olmayan nüfusun burada barınması giderek güçleşmiş, büyük bölümü göç etmek zorunda kalmıştır.

Bunu Kurtuluş Savaşı yıllarında ve sonrasında gerçekleştirilen katliam, tehcir vb. uygulamalar

ları dışında tutarak söylüyoruz. Ki bu uygulamalar cumhuriyetin kuruluşundan sonraki yıllarda da sürmüştür. İzmir'de tüm bu politikalar ve uygulamaların sonucu kemikleşmiş Kemalist bir potansiyel oluşmuştur.

DTP'lilere saldıran topluluğa gelince... Elbette İzmir'de yaşayan tüm halk ırkçı-şoven faşist nitelikli olarak değerlendirilemez. Ne İzmir'e ne de başka bir kente dönük böyle topyekün bir yaklaşım doğru da görülemez. İzmir'de de, tıpkı diğer bölgelerde olduğu gibi, Türk mil-

liyetçiliğinin etkisinde olmayan, ilerici, devrimci, demokrat önemli bir kitle tabanı mevcuttur. Bunun içindir ki, tüm İzmir halkını bu saldırıdan sorumlu tutmak, başka bir yanı sıra götürür.

İzmir'deki faşist saldırıyı gerçekleştirenler, MHP'nin yanı sıra CHP'ye yakın, hatta büyük bölümü bu partilerde örgütlü olanlardır. İrkçı-şoven dalganın, bugün özellikle de bu iki parti tarafından kışkırtıldığı göz önüne alınacak olursa, bunların tabanının böyle, hem de örgütlü bir saldırıyı gerçekleştirmelerinden "doğal" bir şey yoktur.

Evet bunlar, Kemalist ideoloji ile yoğrulmuş, sivil faşistlerdir. Behramoğlu'nun itiraf edemediği de budur. Behramoğlu hıznı alamıyor anlaşılan ve yazının devamında Kürtlere nasıl baktığının ipuçlarını da veren şu satırlara yer veriyor: "Başkalarını sivil faşist olarak suçlayanlar, önce kendi kafalarına ve Habur sınır kapısında başlayıp şimdi kent kent dolaşmakta olan illikellik görüntülerine çeki düzen versinler."

Böylece İzmir'de ilk sosyalist örgüt kurulması ile övünerek, "sosyalist" olma hakkını da "saklı tutan" "aydın"ımız Kürtleri ne kadar ilkel bulunduğunu da itiraf etmiş oluyor.

Tüm politik tutsaklara selam olsun!

"Hasta Tutuklulara Özgürlük Platformu" üyeleri, **27 Aralık** günü Taksim Meydanı'nda bir araya geldi. Eyleme Güler Zere'nin de katılımı kitlenin coşkusu artırdı. Eylemin başlangıç yerinde Ülkü Ocakları'nın bulunduğu binadan MHP bayraklarının sallanması kısa süreli bir gerginliğe neden oldu. Gerginliğin ardından kitle, Galatasaray Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüşte sık sık, "**Yaşasın direniş yaşasın zafer**", "Güler Zere onurumuzdur", "**İçerde dışarıda hücreleri parçala**" sloganları atıldı. Galatasaray Meydanı'nda kitleye hitaben konuşan **Güler Zere**, hapishanelerde bulunan tüm tutsaklar için yürüyüşe katıldığını belirterek, "**Hasta tüm arkadaşlarımız için**

buradayım, hepsinin serbest bırakılmasını istiyorum" dedi. Zere'nin ardından Platform adına basın açıklamasını okuyan **Ahmet Kulaksız**, hapishanelerde ağır hasta olan 40'a yakın tutsağın isimlerini okuyarak, kısa süre önce Bilecik M Tipi Hapishanesi'nde tutulan Zeki Dökenel'in Adli Tıp Kurumu önünde yaşamını yitirdiğine dikkat çekti. Eylem açıklamanın ardından alkış ve sloganlarla sona erdi.

***

Ertesi hafta eylemi de **4 Aralık Cuma** günü kitlenin her zaman olduğu gibi saat 19.30'da tramvay durağında bir araya gelmesi ile başladı. "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" yazılı pankartın yanında "**Yargı-tecrit-adil tip=**

ölüm", "**Bilimsel özerk adli tıp istiyoruz**" dövizleri ve **Selmani Özcan, Yaşar İnce, Kemal Ertürk ve Mesut Deniz**'in resimlerinin bulunduğu ve "serbest bırakılsın" yazılı dövizler açıldı.

Lisenin önünde yapılan basın açıklamasında basın metnini KESK Merkez Yönetim Kurulu Üyesi **Akman Şimşek** okudu. Hasta tutsakların isimlerini okuyan Akman, katilleri serbest bırakan Adli Tıp Kurumu'nun hasta tutsaklar konusunda önemli bir yerde durduğunu belirtti. Akman'ın ardından söz alan Avusturya Dünya Sosyal Forum temsilcisi Leo Gabriel, tüm dünyada hasta tutsakların bulunduğunu ve tüm tutsaklara bu eylemle selam yolladıklarını belirtti. (İstanbul)

Hasta tutsaklardan iyi bir haber yok!

Bir süredir özellikle de Güler Zere'nin özgürlüğüne kavuşturulması mücadelesiyle birlikte devrimci, ilerici, demokratik demokrasinin dikkatleri hasta tutsaklar üzerinde yoğunlaşmışken, hasta tutsakların durumu ise ağırlaşmaya devam ediyor. Hemen her gün bir F tipi hapisha-

neden tutsakların durumuna ilişkin olumsuz bir haber geliyor. Ve tedavilerinin hapishane ve tecrit koşullarında yapılması zaten çok zorken, devletin "katletme politikası"nın uygulayıcıları olarak hapishane idareleri ve hapishane "güvenliğinden" sorumlu jandarmaların da katkılarıyla tutsaklar tedavi hakkından tamamen mahrum bırakılarak ölüme mahkum ediliyor.

Son gelen haber ise yine **Sincan F Tipi Hapishane**'den! TKP/ML tutsağı **Yaşar İnce**, daha önce de kalpte mitral yetmezliği, bel fitiği, böbreklerde taş, ülser ve Hepatit B gibi bir dizi hastalığı ile gündeme gelmişti. Hepatit B hastalığı tutuklanmadan önce pasif haldeyken, hapishane koşulları ile birlikte aktifleşmiş ve karaciğerlerde enfeksiyona yol

açmıştı. Bu durumun kanser ya da siroza çevirme riski hala mevcutken, Yaşar hastalıklarının yarattığı halsizlik, görme bozukluğu vb. etkilerle de hücrede mücadele etmekte...

Yaşar İnce son süreçte özellikle yoğun, dayanılmaz baş ağrıları nedeniyle acil sevk istemiş ancak bu "acil" sevk, bir ayı aşkın bir süre sonra gerçekleşebilmişti. Gerekçeler tüm F tipi hapishaneler için aynıydı; **asker yok** vb. Nihayet hastaneye gidebilen İnce'nin beyin damarlarının üç yerinde lezyon olduğu tespit edildi. Nedeni ve tanı olarak ne olduğunun anlaşılması için ek analizler istenen Yaşar İnce, önümüzdeki günlerde bu tetkiklerin yapılması için yine yoğun bir mücadeleye girmek zorunda kalacak. Gözünde de katarakt olduğu tespit edilen İnce'nin beyinde oluşan bu lezyonların da etkisiyle gözlerindeki bozukluk iyice artmış durumda. (H. Merkezi)

"DUR"madı, sırtından vuruldu!

Polisin keyfi tutumlarını, salt olur olmaz yerde karımıza çıkan kimlik kontrolleri ya da gözaltılar olarak değerlendirmek "masumane" kalır. Faşist düzenin bekçiliğini üstlenen polisin, özellikle 2005'te kabul edilen "Polis Vazife ve Salahiyatları Kanunu" ile "**rahatça öldür**"me yetkisi almasının ardından polis kurşunuyla ölümler artmış hatta bu şiddet "olağanlaşmış" ve "olağanlaştırılmıştır!" Sistemin polise verdiği bu sonsuz yetki ile son yıllarda yüzlerce insan öldürülmüş, yaralanmış ve işkence görmüştür.

En insani hak olan "yaşama hakkının" yok sayılması anlamına gelen bu durumun son kurbanı da **Konya**'dan! Konya-Selçuklu'da, üç çocuğun "okul kantini soyacakları" ihbarı alan polis, bahsi geçen Şerife Akkanat İlköğretim Okulu'na giderek, gençlerin peşine düşmüştür. Üç çocuktan ikisi kaçarken, 16 yaşındaki S.K. kaçamamış ve "dur ihtarına uymadığı" gerekçesiyle polis tarafından sırtından vurulmuştur. S.K., yoğun bakıma alındı. (H. Merkezi)

"Karadağ infaz edildi!"

Egemenlerin eli kanlı katilleri tarafından katledilen TKIP üyesi **Aleattin Karadağ**'ın katledilmesine ilişkin burjuva-feodal basının çarpıtmalarına, Çağdaş Hukukçular Derneği'nden (ÇHD) cevap geldi.

ÇHD, Karadağ'ın katledilmesini bir "başarı" abidesi olarak gösteren polise ilişkin yaptığı açıklamada, egemenlerin sesi olan burjuva basının rolüne değindi. Ayrıca Karadağ hakkındaki hapis cezasının öne çıkarılmasının nedeninin, Karadağ'ın yaşam "hakkının olmadığı" ve ölümü hak ettiği" ve katledilenlerin bu vesile ile korunmaya çalışıldığı ifade edildi. **ÇHD** tarafından yapılan açıklamada ayrıca "Karadağ'ın vücudunda 10'un üzerinde mermi giriş deliği saptandığı, deliklerin buldukları yerler göz önüne alındığında, polisin yakalama değil öldürme amaçlı silah kullandığı" belirtilirken "sağ dört parmağı kesik olan bir kişinin nasıl silah kullandığı" sorusuna yetkililer tarafından cevap verilmesi istendi. (İstanbul)

Cumartesi anneleri her şeye rağmen sokakta

244. Hafta

Yakınlarını aramak için her hafta eylem yapan yakınlarının eylemi, 244. haftasında da sürdü. "Bayram, bizi çocuk-suz, annessiz, babasız, eşsiz, kardeşsiz, sevgilisiz, bayramlara mahkum edenlere duyduğumuz insani öfke demek" diyen Cumartesi Anneleri mücadelelerinden vazgeçmeyeceklerini belirtti.

Her hafta bir kayıp hikâyesinin işlendiği oturma eyleminde bu hafta 14 yıl önce gözaltına alınan ve bir daha kendisinden haber alınamayan **Fehmi Tosun**'un hikâyesi anlatıldı. Basın açıklamasını okuyan Fehmi Tosun'un kızı **Jiyan Tosun**, babasının kaybedildiği dönem 10 yaşında olduğunu söyledi. Cumhurbaşkanı, Başbakan, Meclis Başkanı'nın bayram mesajlarının yayımlandığı belirlenen Tosun, bayramın, sevincin ve mutluluğun paylaşıldığı çok özel günler olduğuna vur-

gu yapıldığını dile getirerek, "Bayram bizim için akıbetlerini öğrenemediğimiz yakınlarımızın sonsuz acısının daha da derinleştiği gün demek" dedi.

245. Hafta

Cumartesi Anneleri 5 Aralık Cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde 245. kez bir araya geldiler.

Bu hafta yapılan oturma eyleminde Urfa-Siverek'te Sedat Bucak'ın korucuları ve jandarmalarınce gözaltına alınan **Hüseyin Taşkaya** anlatıldı. Taşkaya'yı abisi Faik Taşkaya anlattı. Kardeşinin Bucak aşireti elemanları ve jandarma ekipleri tarafından öğlen vakti gözaltına alındığını ve bu zaman kadar bulunmadığını belirtti. Taşkaya, kardeşinin akıbetini jandarma bölge komutanlığına sorduklarını ve alınan cevabın "Sedat Bucak daha iyi bilir" olduğunu söyledi. (İstanbul)

Hapishanelerden... Hapishanelerden... Hapishanelerden...

Cezaevleri Merkezi Platformu'nun çağrısına uyan Bakırköy Kadın Hapishanesi'ndeki tutsaklar 5 devrimci ve yurtsever tutsağın iradeleri dışında İmralı Hapishanesi'ne sevk edilmesi ve Abdullah Öcalan üzerindeki artan baskı ve tecridi protesto etmek için 3 günlük Açlık Grevi eylemi gerçekleştirdi. 26-28 Kasım tarihleri arasında eylemlerini gerçekleştiren tutsaklar yakınları aracılığıyla yaptıkları bilgilendirmede Hapishane İdaresi'nden günlük işe yerine açlık grevi için gerekli olan su, şeker ve limon istemelerine karşılık "çiğ gıda verilmez" tutumuyla karşılaştıklarını, istenilenlerin ise pişirilecek şeyler olmadığını dile getirdiler. Açlık grevi için gerekli olan ihtiyaçlarının keyfi bir şekilde karşılanmadığını ifade eden tutsaklar hapishane idaresinin bu tutumunun mantıklı hiç bir gerekçeye dayanmadığı bildirdiler.

* Gebze M Tipi Hapishanesi'nde bulunan Cezaevleri Merkezi Platformu (CMP) üyesi TKP/ML, MLKP, DHKP/C tutsakları 2 Aralık'ta başlattıkları 3 günlük açlık greviyle, İmralı'da Abdullah Öcalan'ın ve oraya gönderilen 5 tutsağın üzerindeki tecrit koşullarının artırılmasını protesto ettiler.

(Partizan Şehit Ve Tutsak Aileleri)

* Kocaeli I No'lu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan **Aydın Tunç** adlı tutsak, apandist rahatsızlığı nedeniyle götürüldüğü hastanede,

jandarma ve doktorun "**kelepçeli tedavi ol ya da kendi rızanla tedaviden vazgeçtiğini gösteren kâğıt imzala**" dayatmasına maruz kaldı. Tunç, suç duyurusunda bulundu.

* Adana Tutuklu ve Hükümlü Aileleriyle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Adana Kürkçüler Hapishanesi'ndeki keyfi uygulamaları ve hak ihallerini, 30 Kasım'da, hapishane önünde protesto etti.

* Ankara Sincan Kadın Kapalı Hapishanesi'nde bulunan **Ayşe Yumlu Yeter** isimli tutsak, İHD'ye gönderdiği mektubunda, idarenin hak ihallerinde sınır tanımadığını belirterek duyarlılık çağrısında bulundu.

* Tedavi amacıyla bulunduğu Erzurum H Tipi Hapishanesi'nden Sincan 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'ne getirilen PKK'li tutsak **Lokman Laçın**, iç çamaşırına kadar aranmaya karşı çıktığı için başgardıyan tarafından kolu kırıldı.

* Adana Kürkçüler F Tipi, Ermenek M Tipi, Diyarbakır D Tipi, Tekirdağ F Tipi ve Bolu F Tipi ve Hapishanelerinde bulunan PKK'li tutsaklar, PKK lideri Abdullah Öcalan'ın tecrit koşullarının ağırlaştırılmasını protesto etmek amacıyla süresiz açlık grevine başladılar.

* Hak ihalleri ile kendinden en çok etkilenen hapishanelerden olan Erzurum H Tipi Hapishane'sinde PKK'li tutsaklara ajanlık dayatmasında bulunuldu.

İzmir TKMP sokak sergisi gerçekleştirdi

İzmir Tecrite Karşı Mücadele Platformu hapishane koşullarını teşhir etmek ve tecrite karşı mücadelenin önemini vurgulamak için 2 günlük bir sokak sergisi gerçekleştirdi. Fotoğraf sergisi **30 Kasım-1 Aralık** tarihlerinde Konak Sümerbank önünde açıldı, iki günde 3'er saat açık tutuldu. Açılan sergide yoğunluklu olarak tecrit koşullarındaki tutsakların hazırladıkları ve hapishane koşullarını anlatan karikatür ve resimler sergilendi. Kullanılan fotoğrafların hapishanelerden gelmiş olması halk tarafından farklı bir ilgi ile karşılandı. Sergide aynı zamanda süreklilik olarak ve yaygın bir biçimde "**İnsan hücreye sığar mı?**" sorusu çerçevesinde hapishane koşullarına çarpıcı bir şekilde vurgu yapan bildiriler de dağıtıldı. (İzmir)

Savcılık işkenceye işkence demez, öldürmeyince!

Orantılı güç, aslında karşılıklı savaşma koşullarının, araçlarının nesnel anlamda aynı ya da benzer olması demektir. Ancak gelin görün ki, bu kavramı yaşadığımız faşist ülkede uyarladığımızda karşımıza bambaşka bir anlam çıkıyor. Bizde "orantılı güç demek"; silahla, copla, "geliştirilmiş" ve zehirli gaz bombalarıyla, kasla donanarak; ellerinde taş ve şapanlarından başka kendilerini savunacak bir şey olmayan kitleleri ezme demektir!

Geçtiğimiz günlerde, TC devleti, "orantılı güç" kavramına yepyeni anlamlar yükleyerek, faşizmini meşru kılma yolunda bir adım attı.

Bursa-Kestel'de, **18 Mart 2009** tarihinde kimlik kontrolü sırasında çıkan arbedede

bir polisin ölümünden sorumlu tutulan MLKP'li **Ender Bulhaz Aktürk**, gözaltına alınmasına rağmen ilk iki gün boyunca polis bunu reddetmişti. Ancak bir süre sonra mahkemeye çıkarılan Aktürk'ün görüntüsü ile bunun nedeni ortaya çıkmıştı. Aktürk, karakoldayken, tazyikli su işkencesinden ters askı, buza yatırma, dayığa kadar her türlü saldırıya maruz kalmış ve bu işkence de Adli Tıp tarafından rapor edilmişti. Ancak savcılık, geçtiğimiz günlerde verdiği kararlar, "şahsın bedeninde oluşan arızaların hayati bir tehlikesi olmadığını" belirterek, işkence yapan polisin "orantılı güç kullandığına" ve bu yüzden de kovuşturmaya gerek olmadığına karar verdi. (H. Merkezi)

Yaşlı bedenine inat haykırdı; “MUNZUR ÖZGÜR AKACAK!”

Çocukluğundan beri her gün sabah Munzur'un kıyısına gelirdi. Yüreğinde Munzur'un hırçınlığıyla vurduğu kayalardan oluşan ak köpükler oluşurdu. Ak köpüklerin olduğu yerdeki seste, Munzur Baba'nın kendisiyle konuşmasını duyumsardı.

“Bu köpükler ki, yoksulluğuna inat taşıdığı sevginin ve dürüstlüğün temsilidir. Munzur'un kendisine sığınan tüm canlılara duyduğu sevgiyi taşı insanlara karşı. Dürüstlüğünden asla vazgeçme. Ne zaman ki, sendeki sevgi ve dürüstlüğü yok etmek isteyenler olursa, parçala sana takılmak istenen zinciri. Kendi gücünün farkına vardığında yüreğinde doldurduğun ak köpükler senin yanında olacaktır. Tıpkı Munzur suyunu engellemek için set oluşturan taşlara, kayalara aldırılmadan özgür akışını sürdürmesi gibi...”

Bir gün kan aktığını gördü Munzur suyunun. Yaklaştı yanına küçük kız. Ne olduğunu sordu. “**Evatlarını katlettiler**” dedi. “**İçim kan ağlıyor. Yaşlı, genç, çocuk, kadın dinlemediler. Teslim olmayan yüreklerini hançerlediler. Onların yüreklerine inen her hançer sanki bana vurulmuş gibiydi.**”

Kötülüğü öğrendi o vakit. İnsanlara düşman olanların adını duydu. Okuma yazmayı bilmeseydi de hiç aklından çıkmadı o yılın 1938 olduğu.

Alinterini emeğini harcadığı davalarını besledi Munzur'un suyuyla. Bilirdi ki Munzur'un suyunu içen her

davar daha bol süt demektir. Munzur'un ak köpükleri süte dönerdi her davarda. Sesinde yorgunluğunu giderirdi. Bir ezgi gibi, ninni gibi gelirdi. Saatlerce uyuya kalsa da hiç rahatsız etmeden küçük kız, özgür akışını sürdürürdü Munzur. Saatler sonra gözünü açtığında bir arkadaş bildiği Munzur, yine kendine gülümseyerek yatağında akmaya devam ederdi.

“Korkma küçük kız, bana vurulmak istenen her zinciri, bu topraklarını da, insanını da, suyunu da teslim alamaz Hızır Paşa'nın torunları. Kaç kez vuruldu da insanına pranga, kaç kez vuruldu da Tunç kapısına kilit Dersim'in teslim alamadılar. Kimi zaman eşkiya oldu insanı dağlarda. Kimi zaman özgürlük savaşçısı. Hem insanlığını korudu hem de Munzur'unu. Yine akmaya devam edeceğim küçük kız. Düşündeki özgürlüğü ben her zaman yaşamaya devam edeceğim. Senden koştum gün, özgürlüğüm elimden alınacaktır. Ama biliyorum ki, sen bana vurulmak istenen zinciri parçalayacaksın her zaman.”

Bir söz verdi, Munzur suyunun bu isteği karşısında. Ama anlam veremedi küçük kız. Kim zincir vurabilirdi ki Munzur'a? Hangi güç yeterdi ki özgür akışını durdururdu?

Nereden bilebilirdi ki küçük yaşıyla anlamlandıramadığı kötü emelleri olan insanların Munzur suyu üzerindeki oyunlarını. “Elektrik-televizyon-çizgi filmler” yalanıyla kandır-

maya çalıştıkları çocukların direncini kırıp, baraj yapmak isteyenlerin aslında Munzur'u yok etmek istediklerini. Ama yine de söz vermişti anlamlandıramasa da Munzur suyunu.

“Sen benim en iyi arkadaşımın. Bizi ayıramaz kimse!”

Büyüdüğü daha bir bağlandı Munzur'a. Suyun kenarına her gitti-

ğinde daha da artıyordu bağlılığı. Daha iyi anlıyordu Munzur suyunu. Kimseye anlatamadığını ak köpükleriyle paylaşabiliyordu. “Genç bir kız” olmanın yaratmış olduğu aile ve çevre baskısını sadece Munzur'la paylaşabiliyordu. Çünkü bilirdi ki özgürlüğe sevdalı Munzur anlayabilirdi ancak dost olduğunu gördü Munzur'un. Özgürlüğünü isteyenlere, yatağını değiştirmek isteyenlere hırçınlığıyla

karşı duran suyun sadece yoksul Dersimlilerin tarlalarına ettikleri hasada hayat vermek için yatağını değiştirebileceğini. **Ancak yüreği sevgiyle dolu olanlara açıldı Munzur suyu.**

Munzur suyu gibi, köyüne de açıldı. Zaten o köy sayesinde tanıştı Munzur'la. Çocukluğunu geçir-

lerinin de bu sözün arkasında olmalarını istedi.

Munzur'la daha da güzelleşen köyünün içindeki o yoksul evin kapısı çaldığında bir gece...

“ - Kamo? ” diye seslendiler. Biraz korku ve telaşla.

“ - May me Partizan ”

Anladı ki kadın, gelenler Munzur suyunun kendisine söylediği özgürlük savaşçılarıydı. Gelenler daha sık geldiler. Yoksulluğu anlattılar, diğer taraftan bazılarının zenginliğini, barışı anlattılar, diğer tarafa savaşçıları... Sevgiyi anlattılar, diğer taraftan zulmedenleri. Baskıyı anlattılar ve karşısında direnmeyi. Sonra özgürlüğü anlattılar. Ona takılmak istenen zincirle beraber. Sadece insanı değil, doğayı da nasıl katletmek istediklerini. Bunların hepsini birleştirdi kadın ve Munzur suyunun söz verdiği o günü, o konuşmayı hatırladı. Şimdi daha bilinçli karşı duracağına bir kez daha söz verdi. O günden sonra Munzur'un başında nöbet tutmaya başladı.

Yıllar geçti aradan, yaşlı bedenine aldırılmadan nöbetine devam etti...

Bir gün baraj yapılacağını duydu Munzur üzerinde. 8 adet baraj. 8 tane kelepçe takılacağını duydu Munzur'una. Bunlardan birinin de kendi köyünü de sular altında bırakacağını öğrendi. Adına Uzun Çayır Barajı diyecekti. **Gola Çetu** (Gola Hızır) ye koştu. Hızır'dan yardım istedi. Yakında buranın da sular altında kalacağını öğrendi. 25 km uysallaştır-

maya çalışacaklardı hırçın Munzur'u. Hayat verdiği 1500'den fazla bitki ve hayvan türünden 300'ünün yok olduğunu söylediler.

Sonra **Munzur'la birlikte çocukluğunu da yok edebileceklerini düşündü**. Geçmiş gitti. Munzur'la arkadaşlığını, çocukluğunda oyun oynadığı, davalarını otlattığı köyünü, ormanlarını dağıtı. Baraj yapımıyla kendisini köyünden koparmaya çalıştıklarını düşündü. “Zulümdür bunun adı” dedi. Sonra özgürlük savaşçılarıyla olan ilk karşılaşması geldi aklına. Belki de defalarca konuk ettiği özgürlük savaşçıları, şimdi evlat diye bağırma başısını. Sonra onlarla birlikte direnmeyi. Zaten ilk onlardan duymuştu direnmeyi. İşte sırası geldi, birlikte direneceklerdi. Ve baraj su tutmaya başladığında köyü boşalttı zorla zalimler. Tüm köy, sürgüne gider gibi, terk etti köyü. Gözlerini yaşlı artlarında bırakarak. Bir tek o kaldı. Nöbetine devam ediyordu.

Yine Munzur'un kenarındaydı. Gözü yaşlı. Özgür ve hırçın akan Munzur, durgun bir göle dönmüştü gözünün önünde. Balıklar bile dayanmıyordu bu zulme. Özgürce doşmalarına engel olanlara isyan edercesine suyun üzerine zıplıyorlardı. Ak köpükleri aradı, yaşlı bedenine aldırılmadan. Bir o tarafa gitti, bir bu tarafa. Yalnız kalmıştı. Ama terk etmeyecekti. Biliyordu ki Munzur yine özgür olacak. Parçalayacak setleri.

(Dersim'den bir Partizan)

Politika-gündem

Kooperatif ve birliklerin genel durumu üzerine

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra IMF, DB eliyle emperyalistler tarafından yapılan “işbölümünde” yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelere tarım ürünleri deposu olma görevi verilmişti. Bu kapsamda emperyalistlerin ihtiyacına göre çeşitli tarım ürünleri yetiştirilmeye başlandı. 1980'li yıllara gelindiğinde finansallaşma hat safhaya varmıştı. Keynesçi politikalarından vazgeçilmeye, Yeni Dünya Düzeni adı altında tüm yarı-sömürge ülkelerin sınırları dizginisizce sömürü için kaldırılmaya başlanmıştı. Bununla birlikte teknolojinin hızlı bir şekilde gelişmesi sanayide olduğu gibi tarımda da verimin büyük boyutlarda artmasına neden olmuş, emperyalist ülkelerde tarım ürünleri stokları oluşmaya başlamıştı. Ayrıca GDO'ların ortaya çıkması, artan enerji ihtiyacına bidozelle “çözüm” aranması, yarı-sömürge ülkelerin tarımında birbirleriyle bağlantılı iki gelişme yaşanmasına neden oldu.

Birincisi; tarım ürünleri deseni değişti. Türkiye'de 2 ay önce açıklanan planda görüldüğü gibi yağlı tohumlara ağırlık verilmeye başlandı. **İkincisi ise;** finansallaşma ve her şeyin serbest piyasaya bırakılması hedefi dolayısıyla devlet destekleri verilmeye başlandı. **Çok Uluslu Şirketler** (ÇUŞ'lar) tarıma girmeye başladı. Küçük-orta üreticiler tasfiye edilmeye başlandı. İktisat profesörü **Hurricane İsmailoğlu'nun** yaptığı çalışma Türki-

ye'de bu yönlü gelişmenin çok hızlı bir şekilde yaşandığı göstermektedir.

2001 yılında TÜİK araştırmasına göre 0-50 dekar arası işletmeler toplamın yüzde 65'i iken; 2006 yılında bu oran yüzde 32'ye düşmüştür. 500 dekar üzeri topraklı işletmeler 2001'de yüzde 1 iken, 2006'da yüzde 6 olarak saptanmıştır. **(9.08.09 Milliyet)**

İşte Türkiye tarımının bu gelişmelere ayak uydurabilmesi ve olası direnç noktalarının kırılması için 2000 yılında DB-IMF eliyle **Tarım Reformu Uygulama Projesi** (TRUP) uygulanmaya başlandı. 31 Aralık 2008'de bu proje bitti. Projenin tarımda destekleri nasıl etkilediğine, ne gibi tahribatları olduğuna dair gazetemizde çeşitli yazılar çıktı. Bu yazıda ise **Türkiye'de genel olarak birlik ve kooperatiflerin misyonunu, TRUP sonrasında yaşanan değişimleri ve bizim tavrimizin ne olması gerektiğini** incelemeye çalışacağız.

TSKB'ler hiçbir zaman küçük-orta üreticilerin çıkarlarını savunmamışlardır!

Türkiye'de kooperatif ve birliklerle ilgili ilk yasa 1935 yılında çıkarılır. Dünyadaki ekonomik buhrana ek olarak, 1928'de yaşanan büyük kuraklık nedeniyle köylü tam bir yok-

sulluk içindedir. Bu süreçte kooperatiflere duyulan ihtiyacı nedenlerini **Necdet Oral** şöyle anlatır: “*Bu arada vergiler artırılır, ancak bir toplumsal politika önlemi olarak kooperatifçilik yasanın çıkarılması da gündeme gelir. Aslında bu yasa iki yönlüdür; tarım kesiminin sıkıntısından bir ölçüde kurtarılması toplumsal bir patlamayı önleyecek, öte yandan, ticaret ve sanayi burjuvazisi 'tatlı kârlar' sağlayacaktır.*” **(N. Oral, Türkiye Tarımında Kapitalizm ve Sınıflar, S: 265)**

Yani Türkiye'de birçok kurum gibi kooperatif ve birlikler de genel misyonlarından çok farklı bir amaçla kurulmuştur. “**Komünizm gerekiyorsa biz getiririz!**” mantığının her alana yansımaları yaşanıyor. “**Kooperatif gerekiyorsa, üreticinin örgütlenmesi gerekiyorsa; biz yaparız!**” denilmiş oluyordu.

Kooperatifler, köylülerin ortak gereksinimlerini ortaklaşa sağlamak için kurulan kurumlardır. Kooperatiflerin köylülerin çıkarları dışında kâr amacının olmaması gerekir. Kooperatiflerin yönetimi de köylülerin elindedir. Ancak Türkiye'de mevcut olan hiçbir kooperatifte bu özellikleri bulamayız. **Tarım Satış Kooperatifleri ve Birlikleri (TSKB)** ile ilgili yasa “*özü itibarıyla, kırsal kesimde sömürüyü sistemleştirilmeyi hedefleyen bir niteliktedir. Tarımdan sanayiye fon aktarımını bir sistematik içinde gerçekleştirmeye yöneliktir. Kapalı ekonominin dışından müdahale ile kırılması sürecini hızlandırıcı öğeler içermektedir. Köyü ve köylülüğü tam bir denetim altına alırken, olası toplumsal hareketlerin önlenmesi için de önlemler getirmektedir.*” **(Age; S: 266)**

2000 yılına kadar TSKB'ler, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın tam denetimi altındadır. Genel müdürler, bakanlığın önerisi ve Başbakanların onayı ile seçilmekteydi. Yönetim kademesindeki diğer memurlar da kooperatifçilik ilkesine zıt bir şekilde seçimle değil atamaya geliyordu. Yani mevcut kooperatifler köylüleri ve köylülerin çıkarlarını temsil etmekte çok uzaktı. Mevcut siyasal iktidarın çıkarları temsil edilmiştir her zaman. Büyük toprak sahiplerinin, tefeci-tüccarların, ağaların çıkarları korunup-kollanmıştır kooperatiflerde.

Köylüler, tüm siyasi partiler için her za-

man oy deposu olarak görülmüşlerdir. Bu nedenle popülist uygulamalar her dönem olmuştur. Özellikle seçim dönemlerinde tarım ürünlerine destekler artırılmış, taban fiyatları yüksek belirlenmiştir. Birlikler; pazara sürebileceklerinden fazla ürün almışlardır. Normalde kooperatif ve birliklerin sadece kendi üyelerinin ürününü alması gerekirken, uygun yasalar çıkartılarak ortak olmayanların ürünü alınmıştır. Stokların bedeli de her zaman hazine tarafından karşılanmıştır. Tüm bu uygulamalardan esas olarak yararlananları da yukarıda vurguladığımız sınıflar olmuştur; **büyük toprak sahipleri-ağaları, tefeci ve tüccarlar...**

Küçük üreticilerin payına, seçim dönemlerinde biraz daha destek düşmüştür sadece. Türkiye'de özellikle küçük üreticiler her zaman normal yaşam standardının çok altında bir hayat sürdürmüşlerdir. Aile üyelerinin bir kısmı şehirlerde çalışmak zorunda kalmıştır ve aile bütçesi, sürekli “tasarruf” yapılan, kemer sıkılan bir bütçedir vs. Yani sonuç olarak belirtmek gerekirse Türkiye'de küçük üreticinin durumu hiçbir zaman iyi olmamıştır.

Orta üreticiler ise, durumlarını koruyabilme mücadelesini vermişlerdir her zaman. Şimdi ise “**beterin beteri**” diye tanımlayabileceğimiz, ellerindeki mevcut küçük toprak parçasını dahi işleyemeyecek olmalarından bahsediyoruz.

Alternatif tarım örgütleri kurulmaz zorundadır

TRUP'la birlikte; birlik ve kooperatifler şirket statüsüne alınmıştır. Yönetim “demokratik” yollarla seçilmeye başlanmış, (ne kadar demokratik olduğunu FİSKOBİRLİK'te yaşananlar ortaya koyuyor!) devlet desteği tamamen çekilmiştir. Bu süreç içerisinde birlikler yüksek faiz oranlarıyla borçlanmıştır. Yeni yapıyla uyum sağlayamayan **Kayıp Birlik** borçları nedeniyle kapanmıştır. **Taskobirlik**'in **Gölbirlik**'in varlığı tartışılmalıdır. **Fiskobirlik** işlevsizleşmiş ve borçlarla uğraşır durumdadır. **Tarış**, parçalanmış ve Tarış pamuk yine borçlarıyla uğraşır durumdadır. Birliklere borç sarmalından çıkmaları için gösterilen çözüm gayrimenkullerini, varsa

fabrikalarını vs. satmalarınıdır.

TRUP sürecine kadar kooperatiflerden nemalanan, ticaret ve sanayi burjuvazisi ile büyük toprak sahiplerinin-ağalarının bir kısmı yaşanan değişime ayak uydurmuşsa da bir kısmı tasfiye edilmektedir. İşte bu tasfiye edilen kesim, küçük ve orta üreticileri arkasına almak için onların çıkarını savunuyor gibi görünmektedir. “**birlikler, kooperatifler elden gidiyor! Küçük üretici öldürülüyor!**” propagandasını yapmaktadır. **Oysa bu propagandayı yapanlar için temel sorun; devletle işbirliği halinde oturttukları sömürü sisteminin sarsılması ve kendilerinden daha büyük sermaye grupları tarafından tasfiye edilmeleridir.**

Köylülerin tepkisinin yavaş da olsa birliklere yönelmeye başladığını görüyoruz. Ordu ve Giresun'da Fiskobirlik yönetimine karşı eylemler yapılmıştır. Haziran ayında **Sökeli** pamuk üreticilerini temsilen 300'e yakın üretici Tarış Genel Müdürlüğü'nü “basmıştır”. İki yıldır ödenmeyen alacaklarını istemişlerdir. **Didim Akçen**i köyünden bir üreticinin söylediği her şeyi açıklar niteliktedir: “*Şu an Söke Tarış Pamuk Birliği'nin 5 trilyon alacağı var. Bundan vazgeçtik, hiç olmazsa yetişen mahsul için bir pazar istiyoruz. Bu birlik yönetimlerine yerleşmişler. Altlarında 200'er milyar liralık arabaları var...*” **(27.06.09, Evrensel)**

Sonuç itibarıyla Türkiye'de mevcut kooperatif ve birlikler, üreticilerin çıkarlarını savunan bir yapıya hiçbir zaman sahip olamamışlardır. Bu yüzden bizlerin şiarı **şu anki mevcut birliklerin güçlendirilmesi üzerine değil; üreticilerin çıkarlarını koruyan yeni, bağımsız kooperatiflerin oluşturulması üzerine olmalıdır.**

İçinden geçtiğimiz süreç, yaşanan çelişkilerin boyutu nedeniyle buna çok uygundur. Köylüler, yıllardır çektikleri yoksulluk nedeniyle birçok yerde kendiliğinden de olsa eylemler yapabilmektedir. Mevcut yapılar bu kadar teşhir olmuşken, bizlere düşen bu çelişkileri etkin şekilde kullanıp gerekli örgütlülükleri yaratmaktır.

Sınıf çalışması planlı ve sabırlı bir çalışmayla başarılı

Emekçileri ekonomik-demokratik talepleri temelinde örgütlenme perspektifiyle hareket eden bir kitle örgütü, tüm ezilenlerin bu yönlü taleplerine karşı en ileri düzeyde bir duyarlılık ortaya koymak zorundadır. Dahası bu kitle örgütünün varlık gerekçesidir. Birleşik bir mücadele ve dayanışma kültürü için bu gereklidir.

Derinleşen ekonomik kriz ile birlikte emekçiler ve ezilenler üzerinde esmekte olan yoksulluk ve işsizlik fırtınası giderek daha da şiddetli bir boyut kazandı. Emperyalizmin uşağı bir avuç azınlık "krizi fırsata dönüştürerek" servetine servet kattarken, milyonlarca emekçi işsiz, umutsuz ve gelecek kaygısı içinde yarı aç, yarı tok bir yaşam sürdürmektedir. Yani, emekçiler yoksullaştıkça, bir avuç kan emici daha da palazlanmaktadır. Dolayısıyla kriz ile birlikte egemen sınıf sözcülerinin "hepimiz aynı gemideyiz" söylemlerinin gerçeğe aykırılığı da gün geçtikçe daha fazla açığa çık-

ezilenler için en yaşamsal sorun, kendi hakları ve özgürlükleri uğruna örgütlenip mücadele etmeleridir. Çünkü sarı sendikal ve reformist anlayışların işçi sınıfının mücadelesini uysallaştırıp, bölüp parçaladığı ve örgütlenme aracı olan sendikaları işlevsizleştirdikleri bir süreçten geçiyoruz. **Şu açık ki; bölünmüş, parçalanmış, örgütsüz bir işçi sınıfı ezilmeye mahkumdur.** Diğer ezilen sınıf dostlarıyla ortak bir mücadele ve dayanışma bilincini geliştirme kudretinden ve gücünden yoksundur.

Tarih defalarca kanıtlamıştır ki, sömürü ve zulümden, umutsuzluk ve çaresizlikten

Tarih defalarca kanıtlamıştır ki, sömürü ve zulümden, umutsuzluk ve çaresizlikten kurtulmanın yolu örgütlenip mücadele etmekten geçer. Örgütlülük güç demektir. Güç umutsuzluğa umut, çaresizliğe çaredir.

maktadır. Emekçilerin kaybı ile egemenlerin kazanımları somut istatistik verilerle ortaya çıkmaktadır. Bir kez daha krizin ağır faturasının emekçilere çıkarılacağı öngörüsünün boş bir söylem olmadığı bütün çıplaklığıyla açığa çıktı.

Örgütsüz işçi sınıfı ezilmeye mahkumdur!

Şu bir gerçek ki, kapitalist emperyalist sistem krizsiz yaşayamaz. Çünkü kriz onun mayasında vardır. Tıpkı azami kâr ve sömürü gibi. Bu aç gözlülük, azami kâr ve sömürü hırsı, bugüne kadar ezilen dünya halklarını büyük felaketlere sürükledi. Haksız savaşların yarattığı yıkımlar tarihin hafızasındaki yerini korumaktadır. **Bugün de sürmekte olan işgal ve savaşların sosyal yıkım politikalarının arkasında bu sömürücü sistem vardır.** Yani, emperyalist kapitalist sistem, tüm kötülüklerin kaynağıdır. Ve var olduğu müddetçe işsizlik, yoksulluk bitmez. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçiler tarihi tecrübelerle birlikte bu gerçekle yüzleşmek zorundadır. Çünkü bu gerçekle yüzleşmek, beraberinde sistemin, "böyle gelmiş böyle gider" kaderci felsefesini sorgulamayı getirir. Bu da örgütlenme, bölünmüş güçleri birleştirip mücadele etme bilincinin gelişmesine yol açar. İşçilerin ve diğer ezilenlerin kurtuluş yolu bu bilinçle gelişir. Bundan dolayıdır ki; egemen sınıflar örgütsüzlüğü her koşulda dayatmaktadır. Sendikacı olan işçilerin işten atılması, grevli toplu sözleşme talebinde bulunan kamu emekçilerinin çığıllıklarına kulak tıkamaları, haklı ve meşru olan eylemleri "yasadışı" ilan etmeleri örgütlü mücadele karşısında duydukları korkunun bir ürünüdür. **Mücadele örgütlenmekle kazanılır. Örgütsüz yığınların öfkesi, örgütlü bir güce dönüşüp devrimci militan bir kimlik kazanmadıkça sonuçsuz kalmaya mahkumdur.**

Bugün başta işçi sınıfı olmak üzere tüm

kurtulmanın yolu örgütlenip mücadele etmekten geçer. Örgütlülük güç demektir. Güç umutsuzluğa umut, çaresizliğe çaredir. "Birlikten kuvvet doğar" şiarının espriside bu bilimsel bakış açısının ve tarihi tecrübenin ürünüdür. Bugün yaşanan tüm dağınıklığa, geriliğe rağmen, sınıf bilinçli proleterler kendi güçlerine duydukları güvende çelişkiye düşmezlerse, kazanma bilincine sahip olurlarsa -ki olmak zorundalar- işte o zaman başarı kaçınılmaz olur. Kazanma bilinci, yığınların gücüne güvenme eylemidir. **Kazanma bilinci, bütün emekçileri ve ezilenleri tek bir çatı altında siyasal iktidar mücadelesine yönelme gerçeğinin kavranmasıdır.** Kazanma bilinci örgütsüz yığınları, ezilenleri inançlarına, uluslarına göre örgütlenme anlayışını yadsır. Çünkü ezilenlerin, horlananların, umutsuzluk ve çaresizlik içinde olanların gerçek gücü ve kurtuluşu ancak bir çatı altında ortak örgütlenmelerle birlikte açığa çıkar-sağlanabilir. Kazanma bilinci yalnız kendi gücüne güvenme, kendi gücünün farkına varma değildir. Aynı zamanda tüm gelişmeleri bilimsel olarak çözümleme, neden ve niçin sorularına bilimsel yanıtlar arama, tarihi perspektife sahip olma gücüdür.

Sınıf çalışmasında sendikaların önemi

"**DDSB işçi ve emekçilerin ekonomik-demokratik temelde örgütlenme haklarını savunmaya öncelik verir. Kamu emekçileri ve emekliler dahil tüm ücretlilerin grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının kazanımı ve hayata geçirilmesi için çok yönlü bir mücadele yürütür. İşçiler ve diğer ücretli emekçi sınıflar dışında kalan; başta köylüler, küçük esnaflar ve halk gençliği olmak üzere halk yığınlarının sendika, kooperatif, dernek gibi ekonomik, demokratik, akademik haklarını savunduğu örgütlenmeler oluşturmalarını ve bu yolla**

egemen sınıfların sömürü ve baskılarına karşı birleşik mücadele etmelerini savunur. Bu örgütlenmelerle dayanışma içinde olmayı benimser." (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik Programından)

Emekçileri ekonomik-demokratik talepleri temelinde örgütlenme perspektifiyle hareket eden bir kitle örgütü, tüm ezilenlerin bu yönlü taleplerine karşı en ileri düzeyde bir duyarlılık ortaya koymak zorundadır. Dahası bu, kitle örgütünün varlık gerekçesidir. Birleşik bir mücadele ve dayanışma kültürü için bu gereklidir. Söz gelimi, kamu emekçilerinin "grev ve toplu sözleşme hakkı" talepli uyarı eyleminin sahiplenilmesi, devrimci çalışmanın bir parçası haline getirilmesi yönünde propagandanın yapılması ve her alanda bu eksenli bir örgütlenme çalışması içine girilmesi ertelenemez bir görevdir. Ancak 25 Kasım grevi bu konudaki eksikliğimizi ortaya sermiştir. Elbette ki sınıf sendikacılığı, anlayış ve ufkunu dar taleplerle sınırlamaz. Yine pratik çalışmalarda ekonomist mantığın aşılması, örgütlenme sınırlarının tüm ezilenleri kapsayacak tarzda genişletilmesi bir kavrayış, bilgilendirme sorundur. Sınıf bilincinden yoksun-zayıf olan hiçbir kurum "kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiç birimiz" şiarını somut bir olgu haline getiremez. Bu gerçeği, yaşanan direnişlerde ortaya konulan sınıf dayanışmasındaki geri duruşta görmek mümkündür. Çünkü bugün işçi sınıfı içinde sınıf sendikacılığı anlayışı temelindeki örgütlenmeler zayıftır. Hakim olan sarı sendikal ve reformist anlayış, dayanışma bilincini, militan mücadeleyi zayıflatmıştır. Militan mücadele de, işçi sınıfından kopuk bürokratik sendikal anlayışın olumsuz pratiği, işçi sınıfının genel olarak

durumdur. **İşte böylesi olumsuz bir tablo içinde lokal düzeyde de olsa ortaya çıkan direnişlerin tarihsel önemi iyi anlaşılmalıdır.** Yalnız direnişler değil işçi sınıfına dönük yürütülen tüm devrimci çabaların, 12 Eylül Askeri Faşist Darbesi sonrası işçi sınıfı cephesinde ortaya çıkan bu olumsuz tabloyu tersine çevirme bakımından atılan mütevazı adımlar olduğu gerçeği unutulmamalıdır.

Devrimci demokratik sendikal güçler olarak bu dönem içinde kimi iş kollarında dönemsel olarak bazı mütevazı adımlar atılmasına rağmen, bu adımlara bir sistemlilik kazandırmada halen eksiklikler yaşamaktayız. Bunun en başında başta örgütlü güçleri olmak üzere, tüm yakın çeperi içinde sınıf sendikacılığı anlayışının istenilen düzeyde oturtulmamasıdır. Anlayış düzeyindeki bu zayıflık, kazanılan mevzilerin ileriye taşınmaması, çalışmaların yürütüldüğü iş kollarında taban örgütlülüğünün güçlendirilmesini de engellemiştir. Bu da tabanla bağı zayıf bir tablonun ortaya çıkmasına zemin hazırlamıştır. Kavrayış düzeyindeki bu zayıflık, kimi dönem işçi sınıfı içindeki çalışmayı objektif olarak sendika yönetimlerine endekslemiştir. Şüphesiz işçi sınıfı mücadelesinde sendikaların yönetiminde olmak bir avantajdır; ama her şey değildir. **Dolayısıyla işçi sınıfı içindeki çalışmanın daha derinlikli ve geniş tabana dayalı bir zemine oturtulması gerekir.** Bunu sağlayacak olan da sınıf bilinçli proleter çiziyi özümseyen militanların önderliğinde oluşacak olan komitelerin, hücrelerin varlığıdır. Sınıf bilincinde ve örgütlenmede sağlanacak her gelişme, işçi sınıfını doğru bir çizgi temelinde örgütleyip harekete geçirmenin teminatıdır.

İşçi sınıfı içindeki çalışmayı, sendi-

sendikalara, örgütlülüğe karşı mesafeli durmasına neden olmuştur. En ileri düzeyde olan sendika şubelerinin dahi güç yitirmesi, yürüttüğü eylemlerde geniş emekçi kesimlerden destek alamamaları direnişlerin istenilen düzeyde sonuçlanmamasına neden olmaktadır. Elbette ki lokal düzeyde de olsa gelişen kararlı direnişler karşısında ortaya konulan dayanışma pratiklerinin önemini küçümsememek gerekir.

Küçük ama ileriye doğru adımlar

Yapılan genel değerlendirmelerde şu gerçekleri hesaba katmalıyız. **Hem işçi sınıfı içinde hem de kamu emekçilerinde sendikacı olanların sayısı oldukça düşük bir orandadır.** Örgütlülük düzeyindeki bu zayıflık, hakim olan sarı sendikal ve reformist anlayışla birleşince, mücadele düzeyindeki gerilik kendi içinde anlaşılır bir

kaların kongre süreçlerinde hatırlayan bir anlayışın başarı sansı asla olamaz. Bu anlayış sahipleri, sendika yönetimlerini alabilirler. Ama asla işçi sınıfını örgütleyemezler. Çünkü; işçi sınıfının ezen ve ezilenler mücadelesinde oynadığı oynayacağı tarihsel rolü kavramaktan yok-

sundurlar. **Kıscacası proleter ideolojinin işçi sınıfı içinde kök salması, iradi bir çabayı ve sistemli bir çalışmayı gerektirir.**

Dönemsel müdahalelerle -ki bu dönemler hep kongre süreçleri olur- işçi sınıfı içinde kalıcı derinlikli örgütlenmeler yaratılamaz.

Kitle örgütlerinin siyasette tarafsız olmasını savunan, onların mücadelesini ekonomik-demokratik taleplerle sınırlayan her türlü burjuva anlayışla hesaplaşmak proleter devrimcilerin temel görevidir. İşçi sınıfının mücadelesini darlaştıran, siyasal iktidar bilincini zayıflatan reformist ve revizyonist anlayışlarla mücadele, bu anlayışların sınıf içindeki etkilerini zayıflatma görevi daha önümüzde durmaktadır. İşçi sınıfı partisi ile sendikalar arasında sıkı bir bağın olmasını savunmak yanlış değil, doğrudur. İşçi sınıfının demokratik halk devrimi sürecinde tarihi rolünü oynaması için bu bilinçle davranmak gerekir. Bunun için sınıf çalışması yürüten proleter devrimcilerin demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm uğrunda mücadelenin gerekliliği noktasında propaganda yapmaları, faşist diktatörlüğün sınıfsal, mezhepsel baskılarını teşhir etmeleri gerekir. **Sendikalarda ezen eli ezilenlerin mücadelesinin kaçınılmazlığını ortaya koymak, siyasal istemlerle ekonomik talepleri birleştirerek gündemeleştirmek ertelenemez bir görevdir.** Tüm bunlar yapılmadan işçi sınıfını ileri düzeyde bir eylem hattında harekete geçirmek mümkün müdür? Elbette ki hayır! **İleri pratik, sınıf bilincini ve örgütlülüğü zorunlu kılar.**

Elbette ki tüm bu pratik adımlar, işçileri ve sendikal çalışmalarda var olan somut durumu göz ardı ederek atılamaz. Somut durumu, yani işçilerin siyasal eğilimlerini, örgütlülüğe karşı duruşlarını, istemlerini vb. tüm bunları hesaba katarak hedeflerimizi belirlemeliyiz. Ama her halükarda durağan değil, gelişen, ilerleten bir perspektife sahip olmalıyız. **Apolitik ilişkiler, geri anlayışların peşinde sürüklenme yaklaşımları gelişmenin değil, çürümenin teminatı olur.**

Sınıf çalışmasında propaganda ve ajitasyon araçları en iyi şekilde kullanılmalıdır. Amaç ve hedeflerimizi içeren yayınlarımızı geniş devrimci ve demokratik güçlere taşımak için seferber olmalıyız.

Bu amaçla sınıf bilinçli proleterlerin sesi olan **I Mayıs** dergisinin farklı alanlardan, bölgelerden beslenmesi, genel söylemlerden çok karşı karşıya bulunan sorunların çözümüne dönük bir yayın politikasını sürdürmesi olumlu olacaktır. Ama tüm bu pratik görevlerin başarısı için herkesin/hepimizin sorumluluk alması, katkı sunması olmazsa olmazdır. Yayının sahiplenilmesi, farklı alanlardan beslenilmesi için toplantılar yapma veya yapılan toplantılarda bu eksenli tartışmalar yürütmek bu anlamda harekete geçirici olabilir. Unutmamak gerekir ki; böylesi dönemlerde çok farklı alanlarda olan okurlarla ancak yayın üzerinde düzenli bir ilişki yürütülebilir. İşte hem bu ilişkileri canlı tutmak hem de okur sayısını daha da artırmak için bu faaliyet, daha bir ciddi yetle ele alınmak zorundadır.

Y
O
R
U
M
S
U
Z

* **3 Aralık:** Adıyaman-Kahta'da, 16 yaşındaki **Medine Memi**'nin cesedi, ihbar üzerine evlerinin bahçesini kazan jandarma tarafından bulundu. Daha önce ailesinden "erkeklerle konuştuğu" gerekçesiyle şiddet gören Medine, öndarmaya sığınmış ancak devlet, onu ailesine teslim etmişti.

* **1 Aralık:** Van-Saray'da eşi tarafından işkence görmesinin ardından devlet tarafından "koruma altına alınan" **Sıdika Platin**, savcılık kararı ile eşine teslim edildi.

* **1 Aralık:** İstanbul-Pendik'te yaşayan **Neda Çitlik** adlı kadın, oğlu tarafından boğazı kesilerek öldürüldü.

* **30 Kasım:** Ankara'da yaşayan **Elvan Yıldırım**, eşi tarafından tabancayla öldürüldü.

* **30 Kasım:** Adana-Çukurova'da **Tuğçe Anlaş**, Seyhan Barajı kıyısında 28 yerinden bıçaklanmış ve boğazı kesilmiş halde bulundu.

* **29 Kasım:** Erzurum'da yaşayan 15 yaşındaki **S.K.**, ailesinin kendisiyle evlenmesine izin vermediği dayısının oğlu tarafından göğsünden vurularak öldürüldü.

* **29 Kasım:** Kocaeli'de, **Dilek Ö.**, tartıştığı eşi tarafından tabancayla öldürüldü.

* **29 Kasım:** İstanbul-İkitelli'ye, minibüsle yolculuk yapan **Z.G.** isimli kadın, minibüs şoförü tarafından önce dövüldü, sonra tecavüze uğradı.

* **29 Kasım:** Şırnak-Cizre'de **Mevlide Garan** isimli genç bir kadın, ailesi tarafından zorla evlendirilmeye çalışılınca, kayalıklardan atılarak intihar etti.

* **27 Kasım:** İzmir-Bornova'da, 17 yaşındaki **F.K.**'nin, 12 yaşındayken babası tarafından tecavüze uğradığı ve para karşılığında erkeklerle satıldığı ortaya çıktı.

* **27 Kasım:** Antalya-Alanya'da, eşi tarafından kendisinden "daha çok para kazanmadığı" gerekçesiyle ayağın vurulan **Hicran Sındık**'in bacağı kesildi.

* **26 Kasım:** Diyarbakır-Lice'de yaşayan **Songül Aras**, tartıştığı eşi tarafından önce dövüldü, sonra da pompalı tüfekle göğsünden vurularak öldürüldü.

* **26 Kasım:** İzmir-Karşıyaka'da, **Hatice Faik T.**, eşi tarafından boğulup boğazı kesilerek öldürüldü.

* **25 Kasım:** **Gülizar Öztürk** adlı kadın, eşinin yeğeni tarafından vekâletname yüzünden önce dövüldü, sonra da bıçaklanarak öldürüldü.

Çözüm sun(a)mayan sistem intihara sürüklüyor

Yaşamdan hiçbir beklentisi olmadığını ifade eden bir not bırakarak, iki çocuğuyla birlikte suya atlayan bir kadın; bir sevgilisi olduğu gerekçesiyle okuldan alınan genç bir kadının ağaca bağladığı ipin ilmeğini boğazına geçirerek hayatına son vermesi; her ne sebeple olduğu tam olarak bilinmeyen amca çocukları dört genç kadının akan suya kendilerini bırakmaları; bir akrabasıyla evlendirilmek istenen üniversiteli genç bir kadının okulun tuvaletinde kendini asması...

Bunlar son haftalarda gazete sayfalarına yansıyan, yurdun dört bir yanında yaşanan kadın intiharları. Her biri farklı gerekçelerle olsa da kendilerini çıkmazda gören kadınların benzer ruh halleriyle gerçekleştirdikleri hayattaki son hamleleri.

İntiharın nedenleri arasında psikolojik, sosyal, kültürel, biyolojik birçok faktör rol oynamaktadır. **Kişinin kendisini en güçsüz, umutsuz, çaresiz hissettiği anlarda seçtiği bir yöntem olarak karşımıza çıkıyor intiharlar.**

Analık hukukunun tarihe gömülmesiyle kadın erkeğin malı, kölesi, namusu oluvermiştir. Bundan sonra artık erkek namusuna, şerefine söz getirmekle yükümlüdür. Töre gereği alınan, satılan, istemediği halde evlendirilen, karşı çıktığında tereddütsüzce öldürülen. Yeri-sözü babasından, erkek kardeşinden, kocasından sonra gelendir; oturmasına, kalkmasına, giyinmesine, okumasına, çalışmasına karşılandı. Kısacası kendi yaşamı üzerinde söz söyleme, karar alma yetkisi elinden alınmıştır. Bunlar kadının kendini güçsüz, değersiz, hiçbir işe yaramayan biri olarak hissetmesini de beraberinde getirmektedir.

Kadından kendisini çizilen alan içinde "mutlu", "mesut" ve **itirazsız** yaşaması istenir. Öyle yaşamını sorgulamak veyahut kaderine kahredip isyan etmek de neyin nesisi? Kadından beklenen sistemin ona sunduklarını boyun eğerek kabullenmesidir. Aksi takdirde yaşamında memnuniyetsizliklerin, ümitsizliklerin, bunalmaların ardı arkası ke-

silmez. Verili koşullar içinde kadın önüne sürülen bu yaşamı kabullenmiyorsa ya onu değiştirme mücadelesi içine giriyor, ya da her şeyi reddederek hayatına son veriyor. Ki ikinci seçeneğin hiç de azımsanmayacak kadar sık yaşandığı da bir gerçektir.

Kadınların hayatı zehir ediliyor...

Kadının yaşadığı sorunların kaynağı mevcut sistemdir. Haliyle sorunun yaratıcısından çoktan bir çözüm beklemek, çığ gibi büyümekte olan kadın sorununa ve bu sorun altında ezilmekte olan kadınların yaşamdan kopup gitmelerine seyirci kalmaktan başka bir şey değildir.

Sistem içinde gerçekleştirilen kısmi iyileştirmeler kadınlara kısa vadeli nefes aldırır da bunlarla kadın sorununun tamamen çözüme kavuşacağını beklemek boştur.

Bugün baktığımızda gerek yaşamdaki sorunları çözmeyi kendilerine dert edinmiş başta kadınlar olmak üzere duyarlı kesimlerin örgütlü tepkileri sonucu, gerekse kâr amacıyla sömürdükleri kadınların gündene tüketiyor olmalarının sistemin tekerine çomak sokuyor olmasından ötürü burjuvazi, kadınların durumundaki kötü gidişata el koyma ihtiyacı duymaktadır. Diğer bir etken de, büyük bir kesimin yaşadığı bunalmaların, huzursuzlukların, hoşnutsuzlukların toplumda sosyal bir patlamaya neden olmasından duyulan kaygıdır.

Töre, namus, gelenek, din olgusuyla köşeye sıkıştırılan, ataerkin şiddeti, zoru, tacizi, tecavüzüyle hayatı zehir edilen, patronun baskı ve sömürüsüyle ezilen kadının intihara yönelmemesi için çeşitli düzenlemeler yapılması yoluna gidiliyor. Kadınların sorunlarında yardımcı olacak danışmanlık ve rehabilitasyon merkezleri açılıyor, kadın sığınma ve barınma evleri kuruluyor; namus cinayetlerine verilen cezalar artırılıyor; karakolların, savcılıkların şiddete, tacize, tecavüze uğrayan kadınların güvenliklerinden sorumlu kuruluşlar olmaları yönünde tedbirler alınıyor. Hatta paraya kıyılıp tıpkı Sabancı Vakfı'nın yaptığı gibi Anadolu'nun çeşitli illerinin-

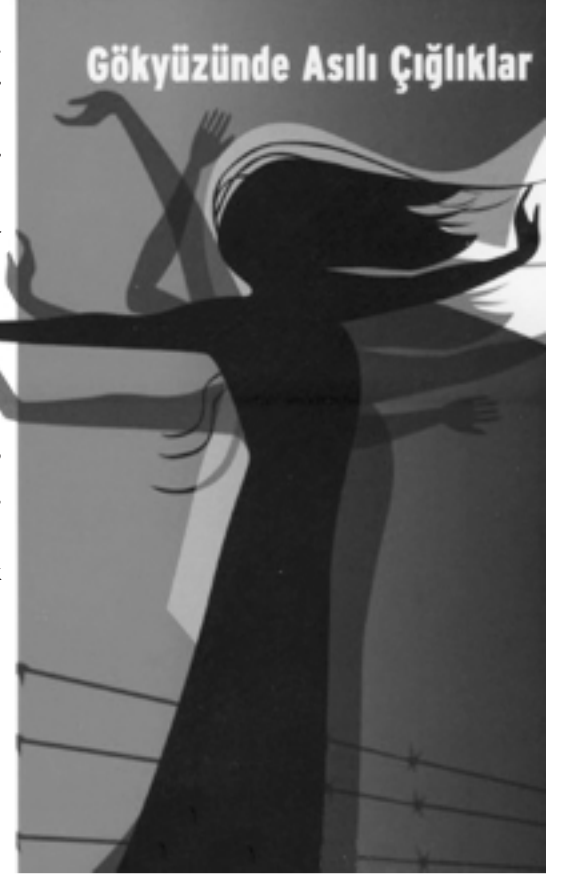
de intihara eğilimli kadınları hayata kazandırma adına projeler yürütülüyor. (Sabancı Vakfı "Kadınların ve Kız Çocuklarının İnsan Haklarının Korunması ve Geliştirilmesi Ortak Programı" kapsamında bir projeyi hayata geçiriyor. Bu sene kadın intiharları arasında 6. sırada yer alan Nevşehir'de şiddete maruz kalmış ve intihara eğilimli 46 kadına ulaşılmış ve projeye dâhil edilmişlerdir.)

Sistem teşhir edilmelidir

Burjuvazinin tüm bu "meşakkatli" çalışmalarına rağmen Türkiye hala kadın-erkek eşitliği endeksinde en geri sıralarda yer alıyor. (Dünya Ekonomik Forumu tarafından her yıl düzenli olarak hazırlanan kadın ile erkeğin istihdamı ile siyasal ve sosyal hayata katılımını gösteren endekste Türkiye geçen yıl 123. sırada iken bu yıl 129. sıraya düştü. 28.10.09 Radikal)

Bir taraftan bu düzenlemeler yapılmaktadır diğer yandan namus cinayetlerine verilen cezaların artırılması kadınların daha fazla intihara zorlanmasına yol açmıştır. Kriz dolayısıyla ilk işten çıkarılan kadınlar olduğu gibi işsiz kalan erkeklerin de kadına uyguladığı şiddetin arttığı gözlemlenmiştir. Çeşitli gerekçelerle sığınma evlerinden gönderilen kadınlar aynı gün koca, baba, sevgili kurşunlarına hedef olmuşlardır. Karakollarda kapalı kameralar altında birçok kadın şiddete, tacize, tecavüze uğramaya devam etmektedir. Malatya'da çocuklarına tek başına bakmak zorunda kalan bir kadın yardım için gittiği Çocuk Şube Müdürlüğünde, Şube Müdürü tarafından tecavüze uğramıştır.

Yani kısmi iyileştirmeler kadın sorununun kökten çözümü için yeterli olmayacaktır. Köklü bir değişim olmadıkça da bu sorun tam anlamıyla çözüme kavuşamayacaktır. Ama o zamana değin yapılması gerekenler noktasında da geri durulmamalıdır. Kadının lehine çıkarılan bir yasa ya da yapılan

düzenlemenin uygulanıp uygulanmadığının takipçisi olunmalıdır. Kadınların sorunları noktasında çözüm olabilecek, onların hayata tutunmalarına destek olabilecek alternatif kurumların oluşturulması gereklidir. **Hepsinden önemli kadına kendi ayakları üstünde durabileceği özgüvenin, yapabilme ve değiştirebilme gücünün kazandırılması gerekmektedir.** Bunların, alternatif çalışmalara daha fazla güç verilerek hayata geçirilmesi mümkündür. Çareyi sistem içinde aramaktan ziyade onun olanaklarından yararlanarak, kendi gücüne dayanarak, kadınların daha çok nefes alabilecekleri alanlar yaratılmalıdır.

Son olarak yapılan tüm çalışmalarda kadını intihara sürükleyen sistemin teşhiri yapılmalı, çözümün örgütlü saflarda mücadeleyle geleceği çağırısı öne çıkarılmalıdır.

(Gebze Kadın Hapishanesi'nden bir İK okuru)

Gözaltında tacizler devam ediyor

12 yıldır faaliyetine devam eden **Gözaltında Cinsel Taciz ve Tecavüze Karşı Hukuki Yardım Bürosu**'nun

hazırladığı son rapor, Türk Ceza Kanunu'nda konu özgülünde değişiklikler yapılsa da (cinsel taciz suçunun tanımlanması, tecavüz suçunun kapsamının genişletilmesi ve bekâret kontrolünün koşullara bağlanması) anlayışta hiçbir değişikliğin olmadığını gözler önüne seriyor.

Büronun hazırladığı dönem raporuna göre 1 yıl içinde 15 kadın, maruz kaldıkları cinsel işkence karşısında haklarını aramaya karar verdi. Başvuru yapan kadınların içersinde siyasi davalardan gözaltına alınmış kadınlar olmakla birlikte adli nedenlerle gözaltına alınan ve başvuruda bulunmaya karar veren kadınlar da bulunuyor. Başvuruda bulunan kadınlardan sekizinin hukuksal alanda herhangi bir işlem yapılmasını istememeleri ise yaşanan olay karşısındaki psikolojinin, toplumsal yargıların kadına dayattıklarının da özeti sayılabilir. Tacize maruz kalan kadınların şikâyetinde bulunmaları ve haklarını aramaya soyunmaları da raporda belirtilen **"5 kadının şikâyetleri bahane edilerek soruşturma açılmıştır"**

bilgisinde görüldüğü gibi devlet tarafından ayrı bir işkenceye maruz bırakılmalarının bahanesi oluyor.

Raporda, gözaltında taciz ve tecavüz vakalarıyla ilgili şu bilgiler yer alıyor: "Büroya iki yıldır tecavüz başvurusu gelmedi; devlet güçlerinin kadınlara, travestilere ve transseksüellere cinsel taciz uygulamaları ise sıklıkla sürüyor. Kadınlar, karakollarda, ev baskınlarında, sokak gösterilerinde polislerin ya da askerlerin cinsel işkencelerine maruz kalıyor. Travesti ve transseksüeller yolda yürürken dahi polislerin cinsel tacize varan yaklaşımına maruz kalıyor. İşkencenin belgelenmesinde sadece adli tıp raporlarını delil kabul ediliyor; rehabilitasyon merkezlerinin, hastanelerin ya da bağımsız hekimlerin raporları yeterli delil sayılmıyor."

Bahsi geçen raporda yaşanmış olabilecek taciz vakaları düşünüldüğünde başvuru sayısı az gibi görünse de raporun hazırlandığı bürodaki avukatlar hak arama bilincinin gelişmeye yüz tuttuğuna ve bunun umut verici olduğuna değiniyor. Bireyi teslim almayı,

kişiliğini parçalamayı, yalnızlaştırmayı ve boyun eğdirmeyi hedefleyen cinsel şiddetin bir "devlet politikası" olduğunun altın çizildiği rapor gene devletin, savcısından adli tıpına kadar tüm organlarının bir şekilde cinsel şiddet suçuna ortak olduklarını belirtiyor. (İzmir)

Karakolda taciz var!

Faşizmden beslenen bir ülkede, demokrasi mücadelesi yürütmek zordur. Hele de söz konusu olan toplumun pasifize edilerek ezilen ve hakları daha fazla gasp edilen biz kadınlarsak, bu zor yolda faşizmin cinayetini alet edeceği saldırılarıyla da sıkça karşılaşırız.

İstanbul'da, **Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM)** bünyesinde çalışan bir kadın, kimlik kontrolü sırasında hiçbir hukuki dayanağı bulunmayan çanta aramasına karşı çıkınca gözaltına alındı. Burada erkek polislerin sözlü tacizlerine maruz kalan kadın, kendisini arayan kadın bir polis tarafından da zorla üst araması yapılarak fiziksel şiddete ve tacize uğradı. Bu olayın üzerine DTP Bağcılar İlçe Binası önünde bir araya gelen Demokratik Özgür Kadın Hareketi (DÖKH), **"Tacize, tecavüze, şiddete hayır"** diyerek bu yaşananı protesto etti. Yapılan açıklamada **"Türkiye'de yıllardır yaşanan savaşın tahribatını en çok Kürt kadınlarının yaşadığı"** belirtilerek, Kürt kadınının mücadelesinin sürdürüleceği vurgusu yapıldı. (H. Merkezi)

Kadına ölüm yakışır!

Ülkemizde nerede ise her gün onlarca kadının şiddete maruz kaldığını, katledildiğini gazetelerin üçüncü sayfa haberlerinden takip etmek mümkünken dünyanın birçok yerinde kadınların benzer saldırılarla karşı kaldığını izlemek de zor değil. Örneğin internet sitelerine düşen bir habere göre Somali'de 20 yaşında bir kadın, 19 Kasım'da zina yaptığı gerekçesiyle **taşlanarak** öldürüldü. İslamcı grup Eş-Şebab üyesi bir hakim, recm cezası verdiği kadının 29 yaşında bekar bir erkekle ilişkisi olduğunu söyledi. Yaklaşık 200 kişilik bir kalabalığın önünde öldürülen kadının, eş-Şebab tarafından taşlanarak ölümle cezalandırılan ikinci kadın olduğu tahmin ediliyor. Eş-Şebab örgütünün, Somali'nin güneyinde kontrolü elinde bulundurduğu bazı bölgelerde şeriatın katı bir yorumunu uyguladığı biliniyor. Gelen haberlere göre genç kadın, başkent Mogadişu'nun 400 kilometre güneyindeki Vacid kasabası yakınlarındaki bir köyde, militanlar tarafından köy meydanına getirildi ve taşlanarak öldürülmeden önce beline kadar toprağa gömüldü.

Kadına yönelik şiddete hayır!

ATİK-Yeni Kadın, Veksav Kadın, İnanlı Kadınlar, Avrupa Demokratik Kadın Hareketi, Rode Morgen kadınları ve Dünya Kadın Buluşması Hollanda Komitesi, **"25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü"** vesilesiyle bir protesto eylemi gerçekleştirdi. **"Kadınlar Şiddetsiz, Sömürsüz bir Dünya için Ayağa Kalkın! Kadına Yönelik Şiddet, Baskı ve Sömürüye Hayır!"** pankartının taşındığı eylemde ayrıca kadına yönelik şiddeti teşhir eden resimler ve dövizler de yer aldı. Ortak bildirinin okunması sırasında ve atılan sloganlara çevreden ilgi yokken, zaman zaman provokatif davranışlarla da karşılaşıldı. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı eylem bir ananın söylediği türkü eşliğinde çekilen halayla sona erdi. (Rotterdam İK okurları)

KÖLE DEĞİL, GÖĞÜN YARISIYIZ!

İzmir Yeni Demokrat Kadın İnisiyatifi, Demokratik Kadın Hareketi, BDSP ve Kız, **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü** kapsamında bir basın açıklaması ve aynı alanda birkaç saat-

lik bir süre ile **"Kadın ve Şiddet"** gündemli bir sokak sergisi gerçekleştirdi. Sergide dünya genelinde şiddete maruz kalan kadınların fotoğrafları yer aldı.

26 Kasım günü Konak Sümerbank önünde bir araya gelen kurumlar, hazırlanan serginin açılışının ardından ortak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan açıklamada 25 Kasım'ın tarihçesi anlatıldıktan sonra günümüzde kadının maruz kaldığı cinsel, ulusal, sınıfsal ve psikolojik şiddet örneklerine değinildi. Kadının yüzyıllardır süregelen bir eşitsizliğe mahkum edildiği ve günümüzde de bu durumun katmerlenerek devam ettiğinin vurgulandığı açık-

lama **"Yaşamı var eden bizler 'elinin hamuru ile' dünyayı yeniden yaratacak olanları"** sözleri ile sona erdi.

"Krizde, işsizliğe, yoksulluğa ve şiddete karşı mücadeleye" pankartının açıldığı

Çanakkale'de 25 Kasım'a hazırlık süreci...

25 Kasım öncesi yapacağımız eylemlere hazırlık mahiyetinde iki ayrı bildiri çıkararak pazarlarda, meydanlarda, okullarda dağıtım gerçekleştirdik. Özellikle pazarda kadınlarımızın ilgisi iyiydi. 25 Kasım günü YDG Kadın Komisyonu olarak Barış Anıtı önünde ger-

ve **"Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son"**, **"Yaşasın örgütlü mücadelemiz"** sloganlarının sık sık atıldığı eylem açılan sergi ile bildiri dağıtımının yapılmasının ardından sona erdi. (İzmir)

çekleştirdiğimiz eylemde **"Köle değil, göğün yarısıyız"** pankartı açtık. Sık sık **"Jin jıyan azadi"**, **"Direne direne kazanacağız"** vb. sloganlar attık. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı basın açıklamasına Genç-Sen ve YDG-M de destek verdi. Eylemimizin diğer bir önemli noktası da yeni kurduğumuz kadın komisyonumuz kendini deklare etmesiydi. (Çanakkale YDG Kadın Komisyonu)

Komünist fedakarlık, çalışkanlık, yaratıcılık; Ali Yılmaz

Ali yoldaşla 1976 sonları veya 1977 başlarında tanıştım. İstanbul'da Askeri Komite'deydik. O güne kadar görev alan yoldaşlar içinde en genciydi. 15-16 yaşlarında ancak vardı. Ufak tefek oluşu daha da genç gösteriyordu onu.

Ali yoldaş yeni görevine hemen adapte oldu. Daha önceden tornacılık yapıyormuş. Çekirdekten yetişmiş bir tornacı işçi idi. Çıralıktan gelmesi ve bilinç ögesinden dolayı eli her şeye yatkındı. Müthiş bir kavrama yeteneği vardı. Onun bu yönü daha çocukken emekçi bir işçi olması, meslek gereği üretici ve yaratıcı olmasından geliyordu. **Eline aldığı her şeye, başka neye dönüştürebilirim, daha verimli hale nasıl getirebilirim gözüyle bakardı.** Askeri komiteye yeni alınan her üye gibi Ali yoldaş da askeri eğitim verdik. Hemen hemen her hafta silah atışları yapılıyordu. Ali yoldaş öğretilenleri müthiş bir şekilde alıyordu. Gerçekten ona gösterilen bir şeyin bir daha tarif edilmesine gerek kalmıyordu. Bu, onun öğrenme bilinci ve algılama kabiliyetinden kaynaklanan bir özellikti. Bu yönü; aldığı parti görevini iyi kavrama, öğrenme, kendini geliştirip yetkinleşme, en iyisini yapma, görevlerine sarılma ve ona layık olma, yaratma ve verebileceğinin azamisini verebilme bilincinden geliyordu.

Ali yoldaş kısa sürede askeri yönde yeteneklerini geliştirdi ve bunun sonucunda denetimine bir birim verildi. Bir süre sonra ikinci bir birim sorumluluğunu daha aldı. İki birimin komutanlığını yürütüyordu. Her hücrenin her hafta en az bir eylemi vardı. 12 Mart sıkıyönetim savcılarında Yaşar Değeri'nin ordu evi lojmanları içinde arabasına bomba konulup cezalandırılmasına, MHP'nin Anadolu sorumlularından **Hüseyin Altay** ve yanındaki iki üç korumasını, yine **Hayati Doğan Aslan**'ın cezalandırılması (o komite eylemlerinden **Faik İcmeli** adlı faşist, bir iki girişime rağmen tek sağ kalanıdır), İstanbul Birinci Şube Ekipler Amiri **Uğur Gür**'ün cezalandırma eylemi, Toptaşı Hapishanesi baskını (4 TKP/ML, 5'i MLSPB'li tutsağın kaçırılması vb. gibi eylemleri eylemlerinden bazılarıdır.

Her an tetikte, üretken bir militan!

Ali yoldaş için "yapılacak", "imkânsız" olan yoktu. Görev alanına giren olsun, yapılması gerekenler olsun veya özellikle üstten gelen bir eylem kararı talimatı olsun onu en kısa sürede uygulamada mazeret tanııyordu. Ne yapıp edip yapılması gereken, gerek-

li olan şeyleri mutlaka yaratır, hazırlıklarını yapar ve yerine getirirdi. Olanaksızlıkları, hazırlıksızlıkları mazeret olarak görmezdi ve bunları bulmak, bir araya getirmek, yaratmak ve ileri taşımak devrimci olmanın, komünist olmanın gerekliliği olduğunun bilincindeydi.

Yemek yerken bile çoğu kez bir eliyle mutlaka bir şeyler yapıyordu. Siyasi eğitim

çalışmasında bile bir taraftan can kulağıyla dinleyip, özümseyip, tartışmaya katılırken bazen bir taraftan da teknik işlerle uğraşır. Ali yoldaş gözünün iliştiği her şeye nasıl işe yarar, nasıl yararlı hale getiririm gözüyle bakardı. Genellikle yanında pazar çantasını bulundurur, nerede bir şey bulsa içine atar, onlardan bir şey "icat" ederdi, düşmana karşı kullanmak için.

Kafasında her an düşmana darbe vurmak vardı. Onunla yatıp onunla kalkıyordu. Çoğu zaman uyumadan yatığından fırlayıp gelerek "Yoldaş... şöyle bir yöntem buldum", "böyle bir planım var" dediği olurdu. Onaylanınca dünyalar onun oluyormuş gibi öyle gidip yatabiliyordu. Zaten genellikle her zaman elbiselerle yatırdı. Her an çatışmaya hazır, her zaman düşman beklenir, ona gafil avlanmayıp derhal çatışmaya girip fırsat bulunmazsa kaçmak için her zaman hazır bulunurdu. Devrimcilik mesleği-

ni, komutanlığı içselleştirmişti.

Partiyle, parti görevleriyle, devrimle yatıp onunla kalkıyor, günlük yaşamını onunla şekillendiriyordu. Eğitim ve yönlendirmenin şekillenmesiyle yaşamını disiplin altına alıyor, planlıyor devrimleştiriyordu. O bir parti ve dava adamıydı. Abartısız bir şekilde boşa harcadığı hiçbir zamanı

yoktu. Proletarya davasına, mücadeleye, partiye ve yoldaşlarına sarsılmaz bir bağlılığı vardı. Genç yaşına rağmen boşboğazlık, gevezelik, pozculuk, gösteri düşkünlüğü, disiplinsizlik, illegallite ihlali vb. gibi şeylerin zerresi yoktu.

İyi bir hafızası ve algılama kabiliyeti vardı. Örgütsel ve askeri olarak muazzam geliştirdi. Bu gelişmeden dolayı çok genç olmasına rağmen henüz 17 yaşına girmeden Parti Üyesi seçildi ve 1. Konferans'a yer aldığı organda katıldı.

Çalışkan ve sade bir yaşam!

Ali yoldaş parti ve davaya bağlılığı ve dava adamı olmasını sadece belirttiğimiz yönleriyle değil, aynı zamanda **partiyi ideolojik**

ve örgütsel olarak koruma, partinin değerlerinin, silah araç ve gereçlerini koruma bakımından da titizdi.

Bu yönler de onun belirgin yanıydı. Askeri Komite'de olup yığınlarca kamulaştırma yapıldığından dolayı elinin altında parasal olarak hayli olanak olmasına rağmen o dönemler bütün askeri komitelerde bulunan yoldaşlar gibi oldukça tutumlu olması, belki en çok tutumlu olanlardan biri olması yönüyle de örnek bir yoldaş. Bütün profesyonel kadrolar gibi, askeri komitedeki yoldaşlar aiddat alırdı ve çoğu kez ondan bile tasarruf yapılırdı ve partiye akmış olurdu. O dönemki parti yaşamımız sade olmak, en ucuz yerlerde oturmak, yiyecek ve giyeceklerde en sade, en ucuza maaletemek, eylem içinde bulunma dışında özel araç tutmama, işlerini aksatmadığı ölçüde toplu taşıta bile para vermeyip yaya gitme idi. Kısacası profesyonel çalışanlara verilen düşük aiddattan bile genellikle birikim yapıp askeri faaliyete gerekli olan araç-gereçleri alması gibi oldukça tutumluluğu yoldaşın belirgin özelliğiydi.

Devrimci/komünist kültür, devrimci/komünist yaşam, komünist fedakarlık, çalışkanlık, yaratıcılık, öğrenme ve gelişmeye doymama, kendini partiye adama, davaya ve yoldaşlarına açık olma, disiplin ve illegallite, eleştiri ve özeleştiride samimi ve içten olma, yoldaşlık bağları, sınıf kınıyla mücadeleye bütün benliğiyle girme vb. gibi yönler yoldaşın belirgin yönleriydi. Bunlar bize örnek olan yönleriydi.

Ali yoldaş bir bombanın kaza ile patlaması sonucu bir bacağı, kolu olay yerinde koptu. Ağır yaralı hastaneye kaldırıldı, hastanede faşist polislin tedaviyi engelleyip işken-ceyle bilgi almaya çalışmasıyla yoldaş aynı gün **24 Aralık 1978'de** şehit düştü.

Mücadele bayrağını bize bırakarak aramızdan ayrıldı. Onu mücadelemizde yaşatacağız. **(Bir yoldaş)**

Pozveng şehitleri

13 Aralık 1993 tarihinde faşist TC'nin katliam listesine bir yenisi daha eklendi. Ovacık Pozveng köyünde meydana gelen çatışmada Halk Ordusu gerillaları; **Bekir Kürşat Önay, Fevzi Koç, Hacı Mustafa Aslan** ve **Deniz Som** toprağa düşerken, 12 yaşındaki Nuray Laço ve 11 yaşındaki Halil Laço kardeşler de devletin hava bombardımanı sonucu hayatını kaybetti. Partizan çatışmadan sonra yaptığı açıklama

İsteminde samimiyet

kendi yetmezlikleriyle, olumsuzluklarıyla hesaplaşmayı gerektirir. **Devrim isteminde samimiyet** geniş yığınları birleştirme, bu mücadeleye katkı sunabilecek herkese dostça yaklaşmayı, kazanmayı içerir. **Devrim isteminde samimiyet**, her konuda kendisi gibi düşünmeyenlerle ortak düşmana karşı birlikte iş yapma kültürüne önem verir. Devrimci müttefiklerine yaklaşımında ilkeli olduğu kadar yapıcı ve birleştirici olur. Bir anlayışı temsil ettiği ve dolayısıyla o anlayışa zarar verebilecek, prestijini sarsacak her türlü pratik davranıştan uzak durur.

Şu bir gerçek ki: Yığınları birleştirme, devrimci dostlarıyla ortak iş yapma siyasetinde sağlanacak her olumlu gelişme parti içi mücadeleye de olumlu olarak yansır. Ya da parti içi mücadelede sağlanacak her olumlu gelişme, kitle çizgisine, devrimin dostlarıyla ortak iş yapma siyasetine olumlu yönde katkıları sunar. Dolayısıyla tüm bu sorunlara yaklaşımında küçük büyük demeden her meseleye yüksek bir sorumluluk bilinciyle yaklaşmalıyız. **Her olumlu adım, bir sonraki adımın zeminini güçlendirir ve bu doğru anlayış da böyle pratikler üzerinde kökleşip sistemleşir.**

Dolayısıyla birlik kültürüne, ortak iş yapma siyasetine aykırı pratiklere

asla müsaade etmemeliyiz. Bu konuda izlenecek liberal tutumlar benmerkezci, kendine sevdalı ve daha da kötüsü demokratik merkezizetçilik ilkesine zarar verecek ucube kişiliklerin-anlayışların gelişmesine yol açar. Uzunca yıllardır devrimci hareketin içinde daha fazla hayat hakkı bulan bu anlayışların elbette ki bir nesnel zemini vardır. Yani bu burjuva hastalıklar ideolojik bir perdeyle gizlenebiliyorsa; burada devrimci hareketin bu perdeleri yırtıp atmadaki gücü üzerinde ciddiyele durmak gerekiyor. Ve yine burjuva düşünüş ve yaşam tarzının çok uzaklarda değil, yanı başımızda olduğu gerçeğinin görülmesi gerekir. Bu gerçeğin görülmesi, mücadelenin başlangıcı açısından atılan ilk olumlu adımdır. Yani, tehlikenin nereden geldiğini görmek, gereken tedbirleri almak için fırsatlar sunar. Bu fırsatlar doğru değerlendirildiğinde, proletarya davasına verilebilecek zararların asgari düzeye indirilmesi sağlanabilir olacaktır. Bunun için kadroların sorunlara eleştirel tutumla yaklaşması, devrimci uyanıklıklarını her koşulda korumaları oldukça önemlidir. Değerlendirmelerde söylemlerden çok pratiğe bakılması, dön ne yaptığından çok bugün ne yaptığıyla ilgilinilmesi gerekir. Çünkü **Mark-sizm-Leninizm-Maoizm eleştirilmez bir tahlil aracıdır. Onu devrimci**

asla müsaade etmemeliyiz. Bu konuda izlenecek liberal tutumlar benmerkezci, kendine sevdalı ve daha da kötüsü demokratik merkezizetçilik ilkesine zarar verecek ucube kişiliklerin-anlayışların gelişmesine yol açar. Uzunca yıllardır devrimci hareketin içinde daha fazla hayat hakkı bulan bu anlayışların elbette ki bir nesnel zemini vardır. Yani bu burjuva hastalıklar ideolojik bir perdeyle gizlenebiliyorsa; burada devrimci hareketin bu perdeleri yırtıp atmadaki gücü üzerinde ciddiyele durmak gerekiyor. Ve yine burjuva düşünüş ve yaşam tarzının çok uzaklarda değil, yanı başımızda olduğu gerçeğinin görülmesi gerekir. Bu gerçeğin görülmesi, mücadelenin başlangıcı açısından atılan ilk olumlu adımdır. Yani, tehlikenin nereden geldiğini görmek, gereken tedbirleri almak için fırsatlar sunar. Bu fırsatlar doğru değerlendirildiğinde, proletarya davasına verilebilecek zararların asgari düzeye indirilmesi sağlanabilir olacaktır. Bunun için kadroların sorunlara eleştirel tutumla yaklaşması, devrimci uyanıklıklarını her koşulda korumaları oldukça önemlidir. Değerlendirmelerde söylemlerden çok pratiğe bakılması, dön ne yaptığından çok bugün ne yaptığıyla ilgilinilmesi gerekir. Çünkü **Mark-sizm-Leninizm-Maoizm eleştirilmez bir tahlil aracıdır. Onu devrimci**

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Mustafa Şişman; Aslen Sivaslı olan Mustafa Şişman, 24 Aralık 1978'de "MHP, ÜGD kapatılsın, MİT-Kontrgerilla dağıtılsın" adlı kampanyanın afişlerini astığı sırada Topkapı Mithatpaşa'da fabrika bekçisi bir gericinin açtığı ateş sonucu katledildi.

Ali Kepez; Katledilen olan Ali Kepez, Partizanlarla İstanbul'da tanıştı. Ümraniye'de geçekundu yapımında çalıştı. İstanbul'da muhasebecilik yapıyordu. Daha sonra yurtdışına çıktı. 23 Aralık 1979'da kaldığı evde çıkan yangında yaralandı. Kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

Sedat Özkaracadağ; 27 Aralık 1980 tarihinde tutsaklar yine günlük yaşamın akışı içinde havalandırmaya çıkmışlardı Adana Zindanı'nda. Yapılan bir çağrıyla tutsaklar normal arama yapılabildiği düşüncesiyle koşuşlara girdiler. Partizanların kaldığı 2. Koğuştan yükselen kavgaya ve direniş haykırışları sessizliği bozdu. "Arkadaşlar Sedat'ı yaraladılar, Sedat ölüyor" seslerini duyan diğer devrimci tutsaklar da hep bir ağızdan "Kahrolsun faşist cunta" sloganlarıyla direnişe ortak oldular. Sedat Özkaracadağ 27 Aralık 1980'de işkencede katledildi. Adana Kiremithanedeki Eski Hapishane'de merdivenlerin her iki tarafına dizilmiş askerlerin dipçik darbeleri altında devrime olan inancını yitirmeydi. Urfa-Siverek doğumluydu. Ailesi yoksulluk ve ağa baskısından kurtulmak için Mersin'e göç etmişti.

Abdurrahman Meral; Yüreği partizanlarla atan Abdurrahman Meral, Aralık 1993'te İstanbul'da yakalandığı kanser hastalığına yenik düştü.

Fevzi Koç; Dersim Hozat ilçesine bağlı Zimek köyünde doğdu. Gerilla yaşamından önce aktif bir militandı. Şehit düştüğünde birim komutanlarından biriydi.

Hacı Mustafa Aslan; Sivas doğumlu olan Mustafa Aslan (Mehmet Ali) devrime sevdalı bir partizandı.

Deniz Som; Dersim Ovacık ilçesine bağlı Gözeler köyünde doğdu. Partizanlarla içiçe büyüyen Deniz Som (Serhat) yüreğini devrime adanmıştı.

Pusula

Demokrasi bilinci, birleştirme kültürünü geliştirir!

Teorik düzlemde geniş yığınların harekete geçirilmesine, ortak sorunları etrafında birleştirilmesine sıkça vurgu yapıyoruz. Elbette ki bu söylemler doğrudur. Devrim isteminde samimi olan herkes çok iyi bilir ki; geniş yığınlar harekete geçirilmedikçe o büyük tarihsel eylemi gerçekleştirmek de mümkün değildir. Yığınları birleştirip harekete geçirme iddiasının soyut bir söylemden çıkıp somut bir eyleme dönüşmesi için birlik-birleştirme istemindeki samimiyetimiz, farklı düşünen yığınları ortak noktaları üzerinden birleştirme kapasitemiz, yaratıcılığımız kilit bir noktayı teşkil etmektedir.

Sınıflı toplumlarda devrimden, değişimden yana olan güçlerin istem ve taleplerinde farklılıkların olması gayet anlaşılabilir. Bundan dolayıdır ki her fırsatta devrimden menfaati olan güçlerin proletaryanın bayrağı etrafında birleştirilmesi, devrimin müttefiklerinin yol arkadaşları haline getirilmesi için gereken kazanıcı-egitici bir

politikanın ortaya konulmamasıdır. Böylesi bir bakış açısını içselleştiremeyen bir militan, yukarıda altını çizmeye çalıştığımız söylemlere sadık kalabilir mi? Elbette ki hayır! **Çünkü sorun bir niyet sorunu değildir, bir kavrayış sorunudur; yüklenen tarihsel görevlerin ne düzeyde bilince çıkarıldığı sorunudur.** Eğer bu bilinç düzeyinde zayıflıklar-darlıklar varsa, birakalım yığınları birleştirmeyi en sıradan bir komite çalışmasında dahi başarı gösterilemez; farklı yaklaşımlara karşı hoşgörüsüzlük, benmerkezci tutumlar bir tarz haline gelir.

Dikkat edilirse burada "yeni insan", "yeni militan" tipine dair eksiklikler mevcuttur. **Yeni yeni ambalajlarla maskelenmiş eskiye dair olan tüm burjuva hastalıklar ve kişilikler...** İşte böylesi bir şekillenmiş olduğu yerde, yığınları birleştirip harekete geçirmek bir yana, küçük grupları bir arada tutmak dahi zorlaşır. Parti içi mücadele de istenilen olgun seviyede yürümez. Değiştirme ve dönüştürme, farklılıklarıyla birlikte iktidar mücadelesine yürüme eylemi yara-

alır; büyük lafların arkasına gizlenmiş "ayrılıkların", saldırıların ardı arkası gelmez. Elbette ki düşünsel olarak eski düşünüş tarzının ağır etkisi altında olanlar, samimi bir şekilde içinde buldukları objektif durumu izah edemezler. Sınıfsal duruştan soyutlanmış bir samimiyet, bir dürüstlük aramak, çölede gölgeler altında akan bir nehir aramaya benzer.

Tüm bu veriler bir nokta üzerinde yoğunlaşmamızı dayatıyor. **Yaşamın her alanında pratik düşünüş ve yaşam tarzıyla şekillenmiş devrimin militanlarını yaratmalı ve bunun için de işe önce kendimizden başlamalıyız.** Kendi üzerindeki burjuva alışkanlıklarıyla hesaplaşmalar, başkalarının burjuva alışkanlıklarına karşı mücadele edemezler. Söylem düzeyinde birçok şeyi söyleyebilirler. Ama ikna edici ve inandırıcı olmazlar. Çünkü sosyal yaşam tiyatro sahnesindeki bir saatlik gösteriden ibaret değildir; koca bir süreçtir. Her gün, her ay, her yıl rol yaparken kendimiz olduğumuzdan farklı gösterememiz mümkün değildir. **Hayat gerçeklerle alay edilmesini sevmez.** Olumsuzluklarını her daim karanlıklarla gizlemeye çalışanlar, gerçeğin aydınlık gücü karşısında er ya da geç mevcut tablolarıyla yüzleşmekten kurtulamazlar. Bu demektir ki; **devrim**

kılan da eleştirel olmasıdır. Sürekli gerçeği arama, gerçeğin üzerine serilen örtüleri kaldırma MLM'lerin varlık gereğesidir. Dolayısıyla dön doğru olan bugün yanlış olabilir. Dön ihtiyaca yanıt veren bugün vermeyebilir. Tüm bunların doğru bir temelde anlaşılması için bilimsel inceleme yönteminin rehber edinilmesi gerekir.

Sözgelimi; kitle çalışmasında, ideolojik mücadelede, devrimcilerle ortak iş yapmada, sorunlara devrimin genel çıkarlarını koruma perspektifinde yaklaşma konusunda bir dönem iyi bir çizgiye olanların her dönem aynı çizgiye ilerleyecekleri anlamına gelmez. Bu da her koşulda eleştirel ve sorgulayıcı yaklaşımı zorunlu kılar.

Kavganın militanları düşmanı hedefleyen, ezilenlerin, devrimcilerin birliğine hizmet eden pratiklerden kaçınmazlar. Bilakis böylesi pratiklerin örgütlenmesine ön ayak olurlar. **Devrimci pratiklere sırt çevirenler, ezilenlerin inleyişlerine seyirci kalanlar asla devrimciliği bir yaşam tarzı haline getiremezler.** Devrimcilik bir yaşam tarzına bürünmedikçe; bu yönlü netlikli militanların sayısı çoğalmadıkça ezilenlerin öfkelerini güçlü bir devrim fırtınasına dönüştürmek mümkün değildir.

ABD'nin yeni Afganistan planı: Daha fazla kan daha fazla baskı!

ABD'nin "savaş karşıtı başkan"ı Obama, 1 Aralık'ta yaptığı açıklamada önümüzdeki süreçte Afganistan'da izleyecekleri politikayı açıkladı. Ve işgal ve saldırılarının ara vermeksizin süreceğini ilan etti.

ABD Başkanı Obama, 1 Aralık'ta yaptığı açıklama ile önümüzdeki dönemde Afganistan'da izleyeceği politikaları dünya kamuoyuna açıkladı ve Bush döneminde başlatılan işgalin, ara vermeden ve yoğunlaştırılarak sürdürüleceğini ilan etti. "**Savaş karşıtı başkan**" olma iddiasıyla yönetime gelen Obama'nın Bush döneminin dış politikasını genel hatlarıyla takip ettiği yönetimdeki bir yılı aşkın sürede kendisini tekrar tekrar kanıtlayan Afganistan işgali bu saldırgan politikanın en açık şekilde deşifre olduğu konu olmaktadır.

West Point Askeri Akademi'de yaptığı konuşmada Obama, Irak'ın aksine Afganistan işgalinin **haklı ve iyi bir savaş** olduğunu öne sürdü ve işgalin El-Kaide ve onu destekleyen Taliban yok edilene kadar süreceğini ifade etti. Ancak bunun da süresiz olmayacağını ekledi ve zaferi kısa sürede kazanacaklarını iddia etti.

Bu savaşın özü itibarıyla Irak işgalinden bir farkının olmadığı, emperyalist bir işgal olduğu açıktır. Irak'ta kitle imha silahlarını bahane olarak gösteren ABD emperyalizmi, Afganistan'da da doğrudan destek verdikleri Taliban ile El-Kaide'nin "terörist saldırılarını" neden olarak gösterdi ve her iki ülkede de Batının liberal değerlerini ve demokrasiyi geliştireceklerini iddia etti. Tabii bunların gerçeklikle bir ilgisinin olmadığı dünya kamuoyunca gayet iyi bilinmektedir. Emperyalist-kapitalist sistemin günümüzdeki krizinin yolunu döşeyen sorunların büyüdüğü ve emperyalistler arası çelişkilerin daha da belirginleştiği 2000'lerin ilk yıllarında Afganistan gibi Orta Asya'nın ve Irak gibi Ortadoğu'nun merkezinde, petrol ve enerji kaynağı olan iki ülkenin ABD emperyalizminin denetimi altında olması yönetimde kimin olduğu fark etmeksizin bir bütün olarak ABD devletinin çıkarları gereğidir. **Bu işgaller her ne kadar ABD emperyalizminin krize girmesine engel olmasa da mevcut küresel kriz bu coğrafyaların denetimini sağlamayı, dolayısıyla işgallerin sürmesini gerekli kılmaktadır.**

Obama yönetimi El-Kaide ile Taliban'ı yenmek ve dağıtmak amacıyla üç yönlü bir plan öne sürmüştür. Bu planın önceki dönemin planlarından içerik olarak bir farkı yoktur, yalnızca daha yoğun bir saldırıyı içermektedir. Planın ilk yönü ve asıl ağırlık verilen konu askeri saldırıların artırılmasıdır. Afganistan'ın geniş ve dağlık coğrafyasında hakimiyetini kuramayan ABD emperyalizmi, çözüm olarak daha fazla askeri, savaş bölgesine yığarak binlerce yıldır birçok imparatorluğun izlediği ve başarı kazanamadığı yolu çaresizce seçmektedir.

Obama konuşmasında Afganistan'a önümüzdeki yılın başlarında 30 bin asker daha göndereceğini açıkladı. Böylece ABD'nin Afganistan'daki mevcut 68 bin askerine ek olarak gelecek bu 30 bin askerle ABD ordusunun işgal bölgesindeki asker sayısı **100 bini** bulacaktır. Bu sayı ABD'nin Afganistan'daki komutanı **General Stanley**

McChrystal'in talep ettiği 40 bin ek askerden 10 bin asker az olsa da ABD yönetimi NATO güçlerine de diğer ülkelerden yaklaşık 5 bin asker daha katmak için diplomatik baskıya ağırlık vermektedir. NATO güçlerinin Afganistan'daki mevcut asker sayısı ise 39 bindir. Katılımlarla birlikte işgal güçleri 150 bin askere yakın bir güce ulaşacaktır. Bunlara ek olarak ABD'nin kurduğu kukla Afgan ordusunun gücünün ise bir yıl içinde 95 binden 134 bine çıkması ve 2013'te 240 bine yükseltilmesi planlanmaktadır. Benzer şekilde mevcut 92 bin Afgan polislerinin sayısının da 3 yıl içinde 160 bine çıkması hedeflenmektedir. Taliban ve diğer direnişçi güçler işgalci güçlerin sayısının artmasının daha fazla kayıpla karşılaşmaları anlamına geleceğini belirterek gözdağı vermektedir.

Obama, Afganistan'daki varlıklarının sınırsız olmayacağına ve 18 ay içinde askeri güçleri geri çekmeye baş-

layacaklarına da konuşmasında değindi. Ancak geri çekilmenin ne kadar süreceği ve ne kadar askerin nasıl geri döneceği konusunda bir bilgi vermemiştir. Buna rağmen Obama'nın konuşmasının ardından politikalarını savunmak için Kongre'nin karşısına çıkan Gates, Clinton ve Amiral Mullen **geri çekilmenin belirli bir takvime bağlanmasının doğru olmadığını**, bunun düşmanlarını cesaretlendireceğini, geri çekilişin esnek bir takvime bağlı olacağını belirttiler. ABD emperyalizminin Afganistan'dan askerlerini geri çekmesi Irak örneğinde olduğu gibi Afganistan'da kurduğu kukla hükümetin ve ordunun ülke genelinde kendi çıkarlarının güvenliğini sağlayabilecek bir konuma ulaşmasına bağlıdır.

Obama'nın konuşması ABD hakim sınıfı içinde de çeşitli eleştirilerle karşılaşmıştır. Bazı Demokrat Partili temsilciler ABD'nin Afganistan'da Vietnam gibi bir bataklığa batacağı konusunda kuşkularını dile getirirken Cumhuriyetçi temsilciler ise savaşın yoğunlaşması fikrini desteklerken geri çekilişin bir takvime bağlanmasını eleştirdiler. Obama da zaten her iki kesimin de onay

verebileceği bir ortak yol bularak göreve gelişinden bu yana sürdürdüğü **orta yolcu** siyaset anlayışını Afganistan konusunda da devam ettirdi.

Kalpleri ve bilinçleri parayla kazanmak

Obama yönetiminin Afganistan işgalinde öne çıkardığı ikinci yön ise askeri saldırının başarısına bağlı olarak kukla Afgan devletinin daha işlevli bir hale getirilmesidir. Çürüme, yozlaşma ve yolsuzluk içinde Afgan halkının nefretini kazanan ve geçtiğimiz aylarda gerçekleşen ve tüm dünyanın gözleri önünde her türlü hilenin gerçekleşmesinden kaynaklı alaya alınan seçimlerle görevini sürdüren kukla Karzai yönetiminin ABD'yi de memnun etmediği açıktır. Bu nedenle ABD'nin mali yardımları ile bakanlıklar, valiler ve yerel liderler desteklenecek ve verilen paranın akibetinin takip edilerek "kalkınma projelerinde" kullanılıp kullanılmadığı denetlenecektir.

Bu proje de esasında eski bir taktiktir. Sloganı ise kalpleri ve bilinçleri kazanmaktır. **Halkı kazanmanın yegane yolu olarak ise parayla satın almak gösterilmektedir.** Irak'ta da uygulandığı üzere özellikle maddi teşviklerle Afgan kabilelerinin işgalcinin tarafına çekilmesi, yoksul halkı parasal vaatlerle ajanlaştırma ve tarafsızlaştırma egemen sınıflarca binlerce yıldır uygulanan bir yöntemdir.

2009 Nisan ayında ABD Ordusu tarafından yayınlanan bir el kitabında para bir silah sistemi olarak tanımlanmış ve isyanın bastırılmasında halka yönelik parasal ve diğer yardımların etkili olacağı vurgulanmıştır. Afganistan'da izlenecek bu yöntemin soğuk savaşın bitişinin ardından ABD'nin **en fazla** maddi harcama yapacağı alan olacağı belirtilmektedir. Bunun için de ABD, maddi destekler için doğrudan ordu yerine Sivil Toplum Örgütlerini devreye sokmaktadır. Bu STÖ'ler silahlı mücadelenin ve çatışmaların en yoğun olduğu bölgelerde faaliyet göstererek halka ve kabile önderlerine parasal teşvikler ve çeşitli projelerle giderek direnişi bölmeyi amaçlamaktadır. Ancak ABD düşünce kuruluşlarıncı yapılan araştırmalar "kalpleri ve bilinçleri kazanmak" için harcanan milyonlarca doların beklenen etkiyi göstermediğini, yardım dağıtılan bölgelerde işgalciler için istikrarın ve düzenin sağlanamadığını göstermektedir.

Savaşın Pakistan'da derinleştirilmesi

Obama'nın planındaki üçüncü yön ise Pakistan hükümeti ile sıkı bir işbirliği içinde Pakistan'daki Taliban örgütlenmesini geriletme. Ülkemizde faşist medyanın da son dönemde haberlerde verdiği Pakistan ordusunun yoğun askeri operasyonları ABD emperyalizminin planları doğrultusunda öne çıkmaktadır. Obama yönetimi Pakistan ordusuna askeri ve parasal yardımda bulunmaktadır.

Obama yönetimi tarafından Afganistan işgalinin ve bölgedeki çıkarlarının korunması açısından Afganistan'daki mücadelenin yeterli olmayacağı belirtilmiş ve süreç **Af-Pak** olarak tanımlanarak savaşın Pakis-

tan'a da yayılması ve özellikle Afganistan-Pakistan sınır bölgesinde yoğunlaşması gerektiği üzerinde durulmaktadır.

Pakistan'daki **siyasal istikrarsızlık** nedeniyle geçtiğimiz yıl ABD ordusu doğrudan devreye girerken Pakistan yönetiminin görece istikrar kazanmasıyla Pakistan sınırlarındaki operasyonu esasta **Pakistan ordusu** üstlenmektedir. Ancak Pakistan halen operasyonları dağlık Afgan sınırına yaymakta isteksiz davranmaktadır.

Bu anlamda Obama'nın 1 Aralık'taki konuşmasında Mart ayındaki nutkuna nazaran Pakistan'daki mücadeleye daha az değinilmesine karşın genel politikatta bir değişim yaşanmamıştır. Direnişçilerin operasyonların geldiği yöne göre sınır bölgesinin diğer tarafına geçmesi sebebiyle işgal her iki ülkedeki operasyonlarla derinleştirilmektedir.

"Mehmetçik" göreve!

ABD emperyalizminin Afganistan'da 8 yılı aşkın süredir devam eden işgalinde hedefine ulaşamadığı, Kabil ve birkaç şehir merkezi dışında kukla yönetimin kontrol sağlayamadığı bilinmektedir. Ancak başta da bahsettiğimiz Afganistan'ın stratejik önemi sebebiyle ABD emperyalizmi işgali daha da yoğunlaştırarak, daha fazla kan dökerek şansını biraz daha zorlamaktadır. Bu noktada emperyalizmin en fazla zorladığı konulardan biri de "müttefiklerinden" daha fazla asker istemesidir. **Bunun bir parçası da Türkiye'den daha fazla askerin Afganistan'a gönderilmesidir.**

TC'nin en önemli ihraç ürünlerinden biri olan asker kanı Afganistan işgalinde de daha fazla devreye girecektir. Bu haksız savaşta zaten 1600 TC askeri görev yapmaktadır. Müslüman kimliği sebebiyle TC askerleri Kabil'in güvenliğini üstlenmekte, cephe savaşına doğrudan katılmamaktadır. Bunun da etkisiyle TC askerine yönelik saldırılar oldukça seyrek yaşanmakta ve kayıp sayısının oldukça az olması sebebiyle ülke kamuoyunda yeterince gündemleşmemektedir.

Buna karşın Obama yönetimi ise asker sayısını artırılmasını ve TC askerinin de doğrudan cepheye gönderilmesini istemektedir. AKP hükümeti asker sayısını artırma konusunda en başta istekli bir tutum sergilerken iç kamuoyunun da baskısı sebebiyle askerleri cepheye gönderme konusunda isteksiz görünmektedir.

Dış İşleri Bakanlığının Afganistan'daki sorunun askeri yöntemlerle çözülemeyeceği konusunda ABD'li efendilerine verdiği "öğüt" de bu anlamda oldukça ilginçtir. ABD emperyalizminin benzeri örgütleri PKK konusunda vermesine benzer şekilde TC'nin de bu sözleri dile getirmesi şaşırtıcı değildir ve öz olarak gerillerin halkı bölerek, birbirine düşürerek ve çeşitli vaatlerle direnişçi güçleri tasfiyeye yönelmesi **ortak bir taktiktir.**

Afganistan'da 8 yıldır süren savaşta savaşan 100 bini aşkın işgalci kuvvetin sayısının 150 bine çıkarılması ve sivil halka yönelik daha fazla baskı, katliam ve bunun yanı sıra rüşvet dağıtılması işgalin gidişatını değiştiremeyecektir. Emperyalizm son teknoloji silahlarına ve teknik üstünlüğüne karşın direnen, gerilla mücadelesi veren ve en önemlisi halktan destek toplayan mücadeleyi engelleyememektedir. **Asker sayısının artırılması da bu gerçekliği değiştiremeyecektir.** Bu nedenle başta halk gençliğinin Afganistan'da haksız bir savaş uğruna kan dökmesini engellemek ve dünya genelinde anti-emperyalist mücadeleyi ileri taşımak için ABD'nin Afganistan işgaline karşı çıkmak oldukça önemlidir.

Afganistan'da 8 yıldır süren savaşa ve savaşan 100 bini aşkın işgalci kuvvetin sayısının 150 bine çıkarılması ve sivil halka yönelik daha fazla baskı, katliam ve bunun yanı sıra rüşvet dağıtılması işgalin gidişatını değiştiremeyecektir. Emperyalizm son teknoloji silahlarına ve teknik üstünlüğüne karşın direnen, gerilla mücadelesi veren ve en önemlisi halktan destek toplayan mücadeleyi engelleyememektedir.

Hindistan'da köylüler ayakta

Hindistan'da binlerce şeker kamışı üreticisi, Yeni Delhi'de protesto gösterisi düzenledi.

Ürünleri için daha yüksek fiyat isteyen binlerce köylü, başkent sokaklarını saatlerce işgal etti. Çoğu başkente komşu olan ve ülkenin en önemli şeker kamışı üretildiği yer olan **Uttar Pradeş** eyaletinden otobüslerle gelen göstericilerin çalışma şartlarının zorluğu ve gaz fiyatlarının yükselişi nedeniyle ürünlerine hükümetin verdiği daha yüksek fiyat talebinde bulunduğu belirtiliyor.

Kıbrıs'ta ilk gaz bombası

30 sendika ve demokratik kitle örgütü, hükümetin memur maaşlarını yeniden düzenleyen yasa tasarısını protesto etti. 4 bin civarı kişinin katıldığı eylemde polis ülke tarihinde ilk kez biber gazı kullandı ve 16 kişiyi tutukladı. Meclis önündeki eylemde gazdan etkilenenler ve yaralananlar oldu. Eylemciler polise ve meclis binasına yumurta, domates ve tahta parçaları fırlattı.

Eylemi düzenleyen sendikacılar, gözaltına alınan arkadaşları serbest bırakılınca kadar eylemlerine devam edeceklerini duyurarak meclis önünden Lefkoşa Polis Genel Müdürlüğü binasına yürüdü. Yasa tasarısının Ankara'nın baskısıyla gündeme geldiğini ileri süren sendikalar, kamudaki maaş indiriminin göçü artıracığını savunuyor.

İran'da idamlar durmuyor

2008 yılında **PJAK** üyesi olduğu gerekçesiyle tutuklanan **Zeynep Celalyan**, çıkarıldığı mahkemede avukat tutmasına ve savunma yapmasına bile izin verilmeden, 5 dakikalık bir yargılama sonucunda idam cezasına çarptırıldı. Cezası İran Yüksek Mahkemesi tarafından onanan Celalyan, 26 Kasım'da kadın ve insan hakları örgütlerine ailesi aracılığıyla mektup yazarak yardım istedi. Celalyan, mektubunda şunları belirtti.

"*Adım Zeynep Celalyan. 27 yaşında, Kürt kadın siyasi tutukluym, İran hapishanesinde yatıyorum. Hakkımda verilen ölüm cezası, İran Yüksek Mahkemesi tarafından onaylandı. Şu anda gördüğüm işkence yüzünden hastayım ve beni savunmak için avukatım bile yok. Size şunu söylemek istiyorum: Duruşmam sadece birkaç dakika sürdü. Mahkeme bana, 'Sen Allah'ın düşmanısın. Çok yakında idam edilmelisin' dedi. Tüm mahkeme süreci bundan ibaretti. Hakimlerin tümü mahkeme sürecinde idam edilmem lehinde oy kullandılar. İdamımdan önce annem ve ailemle vedalaşmak için hakimden izin istedim; bana 'Kapa çeneni!' diyerek isteğimi reddetti. Tüm insan hakları savunucularından, kadınlardan bana yapılan haksızlığa karşı çıkmalarını ve yardımcı olmalarını istiyorum."*

Londra'da Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Gecesi

Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Gecesi farklı ülkelerden konuşmacıların katılımıyla enternasyonalist bir öze gerçekleştirildi. Gecede ilk olarak Hindistan, ABD, Brezilya, İran ve Türkiyeli konuşmacılar kendi sunumlarını yaptı. Konuşmacılar genel olarak kendi ülkelerinde yaşananları esasta ise hapishaneler sorununu ele alıp, direniş ve mücadelelerini anlattılar.

Daha sonra kültürel aktivitelerin sunumu yapıldı. İtalyan ve Türkiyeli sanatçıların okudukları marşlar ve türkülerle devam eden gecenin son bölümünde Hindistan'daki Largarh halkının direnişinin gösteren belgesel sunuldu.

Geceye **İran Halkın Fedaileri Aktivistleri-Londra**, Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Komitesi (UPOTU-DAK), **Britanya İran Demokratik Anti-Emperyalist Örgütü**, Büyük Britanya Hindistanlı İşçiler Birliği (IWA-GB), **Uluslararası Göçmenler (Filipin Göçmenler Birliği)**, Özgür Tutsaklarla Dayanışma Komitesi (ÖTDK) ve **Devrimci De-**

mokrazi gazetesi katıldı.

Brezilya temsilcisi konuşmasına özellikle Lula hükümetinin icraatlarının eleştirisi yaparak başladı. Ve orada sürdürülen mücadeleyi kısaca anlattı. Şu an itibarıyla ciddi bir hapishane sorunundan bahsedilmesine de mücadelenin gelişmesine paralel olarak hapishaneler ve politik tutsaklar sorununun daha can yakıcı hala geleceğinin altını çizdi.

Türkiyeli konuşmacı; hapishanelerin politik mücadelenin önemli bir kalesi konumunda olduğunu ve 1980 darbesinden itibaren de politik tutsakların baskı ve işkencelere daha yoğun maruz kaldıklarını belirtti. Özellikle de devletin politik tutsakları teslim almak için yaptığı hapishane katliamlarına değindi; Diyarbakır, Buca, Ulucanlar ve 19 Aralık katliamı. Ve bütün bu baskı ve katliamlara karşın devrimci tutsakların direnişlerini her koşulda sürdürdüklerini ve mücadelelerine devam ettiklerini söyledi.

İranlı konuşmacı konuşmasına İslam devletinin kuruluşundan itibaren devrimci

ve komünistleri baskı altına almak için ne tür katliamları yaptığını anlattı. İran İslam Devleti'nin 1988 yılında on binlerce devrimci tutsağı katlettiğinin altını çizdi. Bunun yanında İran devletinin anti-Amerikancı söylemine kanıp onu anti-emperyalist gören anlayışları eleştirdi.

ABD'den gelen konuşmacı, Amerika'nın dünyanın en kalabalık hapishanelerine sahip olan ülke olduğunu, şu an itibarıyla yaklaşık olarak iki buçuk milyon insanın hapishanede olduğunu ve bu sayının gözetim altında tutulan insanlarla birlikte yaklaşık altı milyona ulaştığını belirtti.

Son olarak Hindistanlı konuşmacı söz aldı. Konuşmasına Hindistan'daki son gelişmeleri anlatarak başladı ve Hindistan devletinin emperyalist politikaları uygulamak

için halka karşı uyguladığı baskıdan söz etti. Ve son olarak Hindistan devletinin halka karşı aldıkları savaş kararından bahsetti. Bütün bu baskılara karşı sürdürülen mücadelede yüz bine yakın politik tutsağın Hindistan hapishanelerinde tutulduğunu ve politik tutsakların özgürlüğü mücadelesinin bir sistem sorunu olduğunu ve politik tutsakların özgürlüklerine kavuşmasının binvalde ele alınması gerektiğini belirtti.

(ATİK Haber Merkezi)

Fransa'da grev dalgası

* Fransa'nın başkenti Paris'te aralarında Louvre, Orsay ve Pompidou Merkezinin bulunduğu en önemli müzelerin bir bölümü 2 Aralık günü yapılan grev nedeniyle kapalı kaldı.

Hükümetin, emekliye ayrılan kamu çalışanların yarısının yerine yeni memur alınmaması politikasını protesto amacıyla, çalışanların ilk kez **23 Kasım**'da Pompidou Modern Sanat Müzesi'nde iş durdurmasından sonra, sendikalar grevin yayılabileceği uyarısında bulunmuştu.

Louvre ve Orsay müzelerinin çalışanları da, 2 Aralık günü yapılan grev oylamasından sonra hemen grevi başlattıklarını belirtti. Çalışanlar, her sabah yaptıkları toplantıyla da grevi 24 saat daha uzatıp uzatmamaya karar veriyor. Dünyanın en fazla turist çeken ülkesi Fransa'daki müzeleri her gün binlerce kişi ziyaret ediyor.

* Yine hükümetin öğretmen alımlarını sınırlamasını ve maaşlarının azlığını protesto eden binlerce anaokulu ve ilkököl öğretmeni **24 Kasım Salı** günü greve gitti.

Öğretmenler, hükümetin 2010 yılı içinde emekliye ayrılacak olan 16 bin eğitim görevlisinin yerine yeni alımlar yapılmamasını, maaşlarının düşüklüğünü ve eğitimlerinin yeterince pedagojik olmamasını protesto ettiler. Sendikalara göre greve katılım Seine-Saint-Denis, Drome, Alpes-Maritimes, la Creuse ve Savoie departmanlarında yüzde 50-60 civarında oldu.

Öte yandan, posta hizmetlerinin aksiyon ortaklığına çevrilmesini öngören yasayı protesto eden posta çalışanları da greve gitti. Hükümet yetkilileri şu ana kadar posta çalışanlarının % 15'inin grevde olduğunu savunurken, sendikalar daha fazla çalışanın greve katıldığını duyurdu. Posta çalışanları hükümeti posta hizmetlerinin üstü kapalı bir şekilde özelleştirmeye çalışmakla suçluyor.

İrlanda'da büyük grev

İrlanda'da kamu kurumlarının önemli bir bölümü, gelecek yıl için öngörülen maaş kesintileri ve işten çıkarmaları protesto etmek için **24 Kasım Salı** günü 24 saatliğine çalışmayı durdurdu. Aralarında öğretmenler, öğretim üyeleri, hemşireler, itfaiyeciler ve hapishane personelinin de bulunduğu 250 bin kadar kamu çalışanı, **İrlanda Sendikalar Konfederasyonu'nun** (ICTU) öncülüğünde düzenlenen greve katıldı.

Öğretmenler sabah saatlerinde Eğitim ve Bilim Bakanlığı önünde protesto gösterisi düzenlerken, binlerce grev gözçüsü gün boyunca çalıştıkları kurumların önünde bekledi.

Grev yapması yasak olan polisler ise eyleme destek verdiklerine dair bir mesaj yayınladılar. "Fazla mesaiye kalmamak ve trafikte araçlara ceza kesmemek" gibi farklı protesto yöntemlerine başvurdu.

İrlanda'nın batı ve güney kesimlerini etkisi altına alan şiddetli yağış nedeniyle, bazı sendikaların selden etkilenen **Galway, Cork** ve **Clare** bölgelerindeki üyeleri eyleme

katılmadı; toplu taşıma hizmetleriyle sağlık ve hukuk gibi alanlardaki bazı **acil ve zorunlu** durumlar grev kapsamına alınmadı.

Hükümetle görüşmeleri sürdüren sendikalar, uzlaşma sağlanamaması üzerine ikinci grevi **3 Aralık**'ta yaptılar. İrlanda Sendikalar Konfederasyonu'nun öncülüğünde düzenlenen greve, aralarında öğretmenler, üniversite öğretim üyeleri, hemşireler, itfaiyeciler ve hapishane personelinin de bulunduğu 250 bin kadar kamu çalışanı katıldı.

İnsbruck'ta sanat üzerine sempozyum

İnsbruck'ta **Demokratik Göçmenler Derneği**'nde; sanat ve sanat anlayışımız üzerine bir sempozyum düzenlendi. Sempozyuma **YDG** ve **ATİGF** adına birer arkadaş konuşmacı olarak katılırken aynı zamanda Türkiye'den de sanatçı **Hasan Sağlam** sempozyumda konuşmacı olarak yerini aldı.

İlk olarak ATİGF adına konuşan arkadaşlarımız toplumdaki sanat anlayışı, bunun evrimi ve kısa tarihçesi hakkında bilgiler verdi. YDG adına konuşan ar-

kadaşımız; YDG festivalinin Yılmaz Güney'in adına atfedildiğini hatırlatarak Yılmaz Güney'in hayatı ve sanata bakış açısı üzerine bilgi verdi. Özellikle Yılmaz Güney'in sürgün zamanlarından bahseden YDG'li; bu süreçte kendisinin sanat için değil halk için sanat yaparak, güncel ve hoş gözükken konulardan daha çok Türkiye'de halkın ve onun ilerci kesiminin çektiği sıkıntıları, yaşamlarını abartısız ve tam olarak anlatma gayretinde olduğunu belirtti.

Son konuşmacı **Hasan Sağlam** ise Türkiye'de olsun veya diğer ülkelerde bir sanatçının bakış açısının ne olması gerektiğini dikkat çekti. Genelde birçok kişinin bugün "sanat" icra ettiğini söyleyen Sağlam özellikle Türkiye gerçekliğinde sanat konusu üzerine çeşitli örnekler verdi.

Konuşmaların ardından soru cevap bölümü yapıldı ve ara verildi. Etkinlik Hasan Sağlam'ın verdiği müzik dinletisiyle sona erdi. (ATİK Haber Merkezi)

Evrensel Bakış

İklim değişikliği bizim değilse kimin sorunudur?

7 Aralık günü başlayan Kopenhag İklim Zirvesi 14 gün sürecek ve 18 Aralık günü sona erecek. Bu zirvenin bugünlerde sıkça tartışılır/gündemde olmasının sebebi sadece bilim insanlarının yer kürenin ve insanlığın sonu tahminlerini bir 20 yıl daha geriye çekmeleri değil elbette. ABD de dahil 100 civarında devlet başkanının zirveye katılacağını açıklaması bir yandan zirveye yönelik umutları artırırken diğer yandan da meseleye olan ilgiyi de yoğunlaştırmakta.

Ama buraya gelmeden önce iklim değişikliği meselesinde bugün gelinen noktaya özel olarak dikkat çekmekte fayda var. Zira sosyalistler, devrimciler her ne kadar pratik anlamda aksi bir yansıması da olsa politik olarak çevre sorununu gündemlerine alırlar/alımladılar. Özel olarak da kapitalizmin artık tüm yaşamı tehdit eder boyutta bir

çevre sorunu yaşatarak dünyayı yok oluşa sürüklediği somut bir aşamada, meselenin (özelde de iklim değişikliği meselesinin) sadece bir çevre sorunu olarak ele alınması ne mümkün ne de doğru olacaktır.

Bugünün yer küresine baktığımızda gördüklerimiz, geleceğin de bir tablosunu veriyor:

Atmosferin doğası her geçen gün değişiyor, karbondioksit oranı 200 yıl öncesine oranla yüzde 30 artmış durumda. Benzeri gazlar atmosfer basıncı üzerinde etkisini artırarak sera etkisi yaratıyor ve küresel ısınmaya yol açıyor. Yağışlar azalıyor ama yoğunlaşıyor. Dünyanın birçok yerinde yaşanan sel felaketleri veya tam tersi kuraklıklar bunun en açık göstergeleri oluyor.

Mesele gözler önüne bir felaket tablosu koyarak panik yaratmak meselesi değildir. Bunu yapmak, daha fazla

veri kullanarak hiç de zor olmasa gerek. Örneğin daha önceden 21. Yüzyıl sonu için verilen vadeler önce 2050'ye çekilmiş, bugün ise 2030 yılı telifaz edilme. Bilim insanları 2 derecelik kritik ısınma eşliğinin 2030'da aşılması ihtimalinin % 25'e çıktığını ifade ediyorlar.

Kyoto Protokolünün devamı sayılan Kopenhag Zirvesinin öngördüğü önlemlerde neler yer almakta? Yukarıda açıklanan tehlikenin geriye döndürülmesi için dünyadaki toplam karbon emisyonlarının 40 yıl içinde (1990 yılına göre) % 80 azaltılması gerektiği söyleniyor. Kyoto'dan bu yana özellikle çok uluslu emperyalist şirketlerin meseleye sanki daha duyarlı davranıyorlarmış izlenimi verdiklerini görüyoruz. Piyasaya sürülen (özellikle de petrol ürünlerinin) her ürünün başına "çevreyle", "atmosferle", "doğayla" dost ibaresi eklenmemiş bir reklama rastlamak neredeyse mümkün değil.

Ancak gerçekler tabii ki hiç de öyle değil çevre sorununu yaratan ve bu çevre sorununu artık insanlığın varlığını yokluk meselesi haline getiren kapitalizmin doğayla, çevreyle, atmosferle

tabii ki işi olmaz. Nitekim 1990'dan bu yana dünyanın toplam karbon emisyon oranı % 40 oranında artmış durumda. Ve bu artış sürüyor.

Emperyalist-kapitalist sistemin efendilerinin kendi yarattıkları bir sorunun çözümünü sunacaklarını düşünmek elbette "celladının kendisine el uzatmasını düşünen bir kurban"ın durumu kadar abesle iştigaldir. Bunu böyle tespit edip, bu beklentiye girenlerle alay etmek ya da meselenin üzerinden es geçmek de mümkün değil diğer yandan. Özellikle de Zirveye, içinde iklim değişikliği sorununa ilişkin somut önerilerin yer aldığı çantayla katılacağı söylenen ve böylece de ABD'deki değişim rüzgarına bir nefes daha katan Obama'nın önerileri üzerine bir iki söz söylemek gerekir. Zira, Bush kasırgasından sonra, bu kasırganın yarattığı felaket tablosunu halinin altına gizlemekle görevli Obama'ya yönelik umutlar hala tam anlamıyla tükenmiş değil. Bakın Zirveye katılacak olan Obama'nın çantasında neler var: ABD karbon emisyonunu 2020'ye kadar yüzde 17 oranında azaltılacağını ifade ediyor. Bilim insanla-

rının öngördüğü yüzde 80'den oldukça uzak bir rakam değil mi? Hayır, bu kadar bile değil! Obama bu yüzde 17'yi 2005 rakamları düzeyinden hesaplıyor yani esas alınan 1990 seviyesine göre çok daha vahim bir rakam çıkıyor ortaya: % 4!!! Göz boyamak için bu oranı yeterli görmüşler demek ki! Diğer emperyalist-kapitalist ülkelerin vaatlerinin de ABD'den geri kalır yanı yok (tabii ki komiklikte!) Ekonomisinin 2020'ye kadar karbon yoğunluğunu yüzde 40-45 azaltacağını söyleyen Çin'in bahsettiği ise aslında sadece verimlilik artırma vaadimmiş; yani azalma değil artış olacak. Avrupa Birliği'nin vaatleri ise 1990'a göre yüzde 20 oranında indirime en yüksek vaade işaret ediyor. Ancak bunun arkasından da yoksul (sömürge, yarı-sömürge) ülkeleri sömürmekle itham edilen "denkleştirme" mekanizmalarına yaslanarak sağlamayı tasarladığını öğreniyoruz.(03.12.09 Birgün, Stefo Benlisoy)

Bugüne kadar öngörülen protokol ve anlaşmaları imzalamaktan itinayla imtina eden emperyalistlerin sorunun yaratıcısı olmaları, kendi aralarındaki

dalaş ve bu protokollerin öngördüğü "yoksul ülkelerin" zararlarının paylaşılmasından kaçınmaları nedeniyle görüldüğü gibi bir arpa boyu yol dahi alınabilmiş değil. Tatlı kârlarından hangi sömürücü, talancı, yağmacı egemen sınıf gönül rızasıyla vazgeçmiştir ki, onlar vazgeçsinler. Dünya halklarına her "bahsettikleri" (öyle gösterdikleri) hakkın, "yardımın" vs. altında bedeller ödenererek yaratılan direnişler, mücadeleler yatmaktadır. Ezilen halkların açlık, yokluk ve yoksullukla boğuştuğu günümüzde "çevreye duyarlılık" gibi kulağa "elit" gelen bir meselede ayağa kalkmasını istemek belki mümkün görünmeyebilir birçokumuza. Ancak başta da söylediğimiz gibi mesele öyle bir boyuttadır ki meseleyi ne sadece çevre ile sınırlı tutabiliriz ne de emperyalist-kapitalist sistemin yıkılmasının dışında ele alabiliriz. Nitekim birçok ülkede sınıfsal hareketlerin önemli gündem maddesi haline gelebilmiş bir soruna uzak durmanın tek nedeni, sorunun önemini ve sistemle olan bağıni kurabilecek kavrayışa sahip olmamakla açıklanabiliriz ancak.

CHP solculuğu; Dersim'den Maraş'a katliam!

Kitle katliamları, yargısız infazlar, gözaltı ve tutuklamalar ve dizginsiz bir sömürü üzerinden inşa ettikleri iktidarlarını korumak uğruna hiçbir sınır tanımayan egemenler, zengin bir tarihi birikime, tecrübeye ve yönetime geneleşmiş sahiptir. Sınıf mücadelesinin keskinleştiği, kitle muhalefatinin geliştiği, sosyal ve ulusal kurtuluş hareketlerinin ivme kazandığı dönemlerde sömürücü zalimler neler yapabileceklerini kanlı bir şekilde gösterdiler. Maraş'ta başlayan ve yaklaşık bir hafta süren "olaylarda" devlet ne kadar ileri gidebileceğini

ni bir kez daha gösterdi.

'71 Askeri Faşist Cuntası kitle hareketini bir süreliğine yavaşlatsa da yükselmesini engelleyememiş, işçi ve emekçilerin insanca yaşanacak bir dünya özlemini yok edememişti. '74'ten itibaren iki sınıf ve iki dünya arasındaki çatışmanın imvesi giderek yükselmeye başlamıştı. Yığınlar, ekonomik ve demokratik talepler uğruna mücadeleyi yükseltiyor, devrimci ve komünist öncüler giderek kitleselleşiyordu. **Dipten gelen dalgalar kıyıları her geçen**

gün daha fazla dövüyordu. İşte böylesi bir atmosferde faşizm kitle kıyımına başladı. Osmanlıdan devrildikleri ve son derece başarılı bir şekilde yaşama geçtikleri bu politika sonucu; binlerce insan sokak ortasında kurşunlandı, evleri yakıldı, işkenceden geçirildi. Kan ve gözyaşından beslenen vampirlerin hayatta kalabilmesi için her zaman daha fazlasına ihtiyacı vardı. **Erzincan'da başlayan, Malatya ile devam eden bu kıyım politikası Maraş'la sürecekti.** Ancak sonucunu diğerlerine kıyasla daha kanlı, daha vahşi olacak, sokaklar kana bulanacaktı.

Maraş kan gölü!

ABD Büyükelçiliğinin kontrolünde, devlet tarafından örgütlenen bu vahşet; 19 Aralık günü ÜGD (Ülkücü Gençlik Derneği) tarafından "Güneş ne zaman doğacak?" filmi'nin gösterildiği Çiçek Sinemasının azıllı faşist **Ökkeş Kenger** tarafından bombalanması ile başladı. "Komünistler Moskova'ya", "Başbuğ Türkeş" sloganları ile sinemadan çıkan faşistler, CHP binasına, dükkanlara saldırarak yapacaklarının ipuçlarını verdi. Ertesi gün saldırıya "misilleme" olarak Alevi ve demokrat, ilerici kesimlerin gittiği **Akın Kırathanesi** bombalanır. 21 Aralık günü de demokrat, ilerici kimliği ile bilinen iki öğretmen faşistler tarafından katledilir. Öğretmenler için yapılan ve beş bin kişinin katıldığı cenaze kortejine "Aleviler camileri bombalayacak" propagandası eşliğinde, ellerindeki taş, sopa, kiremit parçaları ve patlayıcı maddelerle saldırırlar. Hazırlanan plan; polis-asker-savcılık ve faşistlerin eşgüdümünde adım adım hayata geçirilmektedir. **Faşist güruh; mahaller dağılır, daha önce kırmızı boya ile belirlenmiş evlere, sendikalara, derneklere, işyerlerine saldırarak yakar, tahrip eder, içindekileri kurşuna dizer, işkence ile katleder.** Katliamda cami imamı da yaptıkları propanganda ile Sünni inancına sahip emekçileri "cihada" çağırır. Faşistler önlerine çıkan her şeyi yakıp yıkmıyor, kadınlara tecavüz ediyor, anne karındaki bebekleri bile öldürüyor, akıl almaz işkencelerle bir vahşetin altına imza atıyorlardı. Yörük-selim, Dumlupınar, Mağaralı, Yeni Mahalle ve Sakarya Mahalleleri tarihin hafızasına vahşetin izleriyle kazındı.

Resmi rakamlara bakılırsa 113 kişi

ölmüş, 600 ev ve 300 işyeri tahrip edilmiş, 176 kişi yaralanmıştı. Sayısız örnekle sabit olduğu üzere bu rakamlar gerçeğin sadece bir yanını, fotoğrafın bir bölümünü yansıtmaktaydı. Gerçekte vahşetin faturası çok daha ağır, kanlı ve sarıydı. Faşistlerin "işini bitirmesini" bekleyen devlet, olaya el koyduğunda ilk yaptığı şeyi katliamın hedefindeki kitleyi zindanlara türlü işkencelerle doldurmak oldu. Faşistleri örgütleyen ve katliam planını hazırlayan devlet, "tarafsızlığını" korumuştur.

Maraş katliamı, demokrat, ilerici kesimlere gözdağı vermek; kitle hareketini pasifize etmek, korku ve panik havası yaratmak ve ülkenin 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası'na doğru yol almasında önemli adımlardan biriydi.

CHP; Aman devlete zarar gelmesin!

Maraş katliamı; demokrat, ilerici kesimler de büyük bir öfke yaratırken aynı zamanda bu kesimlerin uzun yıllardır sırtını dayadığı **CHP'nin gerçek kimliğini** de yeniden gözler önüne serdi.

Katliam sırasında CHP hükümet, Ecevit de başbakanı. **Maraş kan denizinde boğulurken dönemin İçişleri Bakanı CHP'li İrfan Özyayınlı televizyondan verdiği beyanatta olayların suçlularını tahrikleri ile başladığını açıklıyordu.** CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit ise muhalefetin komünist olduğu iddialarına karşılık olmadığını kanıtlamak üzere emekçilerin kazanılmış haklarına saldırılarını artırdı. Çıkarıldığı yasalarla temel hak ve özgürlükleri rafa kaldırdı. CHP Hükümeti, "Anarşi ve terörizmle mücadele" adına gündeme getirdiği yeni baskı yasalarını Meclis'ten geçirmek için, yoğun bir kampanya başlattı. Bu kampanya için her türlü aracı kullanan CHP hükümeti, bir yandan da MC partilerine işbirliği çağırarak, halkın devrimci muhalefetine karşı her şeyi yapabileceğini ortaya koydu. **12 ilde sıkıyönetim ilan eden CHP hükümeti, devrimci ve demokrat, ilericilere yönelik süre avı başlattı.** Aleviler bu katliamla adı, dağlara taşlara yazılan "Karaoğlan" "halkçı" Ecevit'in CHP'si tarafından sırtından hançerlendi. CHP, ne saldırılar sürerken bunu durdurmak, ne de sonrasında suçluların yargılanması için dişe dokunur hiçbir adım at-

Tarihten kısa kısa...

- * **13 Aralık 1980** tarihinde 17 yaşındaki **Erdal Eren** hukuksuz bir yargı-lamanın ardından idam edildi.
- * **14 Aralık 1981** yılında İsrail, Suriye'nin kontrolündeki Golan Tepelerini işgal ederek ele geçirdi.
- * **15 Aralık 1970**'te, Polonyalı işçiler ayaklandı.
- * **21 Aralık 1986**'da gerici Çin yönetimine karşı Şanghay'da toplanan 50 bin öğrenci demokrasi istedi.
- * **18 Aralık 1946**'da Uluslararası Para Fonu(IMF) faaliyete geçti.
- * **17 Aralık 1919**'da Türkiye İşçi ve Çiftçi Fırkası kuruldu.

tı. "Halkçı", "laik", "çağdaş" **CHP, yaslandığı kitle temeli olan Alevi ve demokratların kurşuna dizilmelerini sadece izledi, ardından da bu kesimlerin kazanılmış haklarına yine "onların mutluluğu" adına el koydu.**

Son günlerde CHP'li Onur Öymen'in Dersim isyanı üzerine söyledikleri ile birlikte CHP'nin siyasi geçmişi yeniden tartışılmaya başlandı. Sol, sosyal demokrat bir parti olduğunu iddia ederek ilericileri, aydınları ve Alevileri peşinden sürüklemeyi başaran CHP'nin gerçek niteliği artık daha geniş bir kesim tarafından görülmektedir.

Şeyh Sait isyanının kanlı bir şekilde bastırıldığı, İstiklal Mahkemeleri'nin binlerce insanı suçsuz yere darağaçlarında sallandığı, '38'de Dersim'de etnik temizlik yapıldığı yıllarda "sosyal demokrat" CHP, tek parti olarak hükümetteydi. Sosyal demokratlar, Gazi ve Sivas katliamlarında yine işbaşındaydı. 19 Aralık 2000 katliamı öncesinde CHP, MIT ile gizli bir görüşme yaparak operasyon sırasında sessiz kalacağını taahhüt etmiştir. Katliamı savunmak ve yönetmek solcu Ecevit hükümetine nasip olmuştur.

Özcesi CHP ve benzeri sol, sosyal demokrat etiketli düzen partileri Alevi halkın, işçilerin, emekçilerin, köylülerin düşmanıdır. Onlar, düzenin varlığını sürdürmesi için vardır.

19 Aralık katliam ve direnişi

19 Aralık 2000'de 20 hapisaneye aynı anda yapılan ve "Hayata Dönüş" adı verilen operasyonda 28 devrimci tutsak katledildi, yüzlerce yaralandı.

F tipi hücreler, tecrit ve tredman politikasına karşı devrimci ve komünist tutsaklar bir direniş duvarı ördüler.

19 Aralık sabahı başlayan ve üç gün süren saldırıya 8 jandarma komando taburu, 37 bölük olmak üzere 8 bin 335 asker, binlerce gardiyan ve çevik kuvvet polisi ile Özel Harekat Timleri katıldı. Saldırı sırasında 20 bini aşkın gaz bombası kullanıldı. Saldırıya karşı direnen devrimci ve komünist tutsaklardan 28'i katledildi. Bayrampaşa Hapishanesi'nde altı DHKP-C'li kadın tutsak, kimyasal gaz ve alev makinaları ile diri diri yakıldı. Yaralanan

yüzlerce tutsak henüz yapımı tamamlanmamış F tipi hapisanelere atıldı.

19 Aralık günü gazetelere demeç veren **Saadettin Tantan** operasyonun amacını "Tabii asıl amaç Ölüm Oruçlarını bitirmek değil, onun yanında devletin otoritesini sağlamaktır" sözleri ile açıkladı.

Devrimci ve komünist tutsaklar saldırılara karşı büyük bir direniş gösterdi. Bayrampaşa'da tutsaklar devletin kolluk güçlerine kök söktürürken, Ümraniye Hapishanesi'nde 4 ve Çanakkale Hapishanesi'nde direniş 3 gün direniş sürdü. Tutsaklar, F tipine tecrit ve tredmana karşılık Ölüm Oruçuna direnişine başladılar. Katliama ve saldırılara karşılık devrimci ve komünist tutsaklar bedenlerini ölüme yatararak büyük bir direniş destanı yazdılar.

Kültür-Sanat

İHTİYAÇLARI ARAÇLARA ÇEVİRMEK

İnsan sosyo-kültürel ve biyolojik bir organizma olarak tarih sahnesine çıktığı andan itibaren doğayı, toplumu ve kendisini anlama, yorumlama ve değiştirme çabası içinde olmuştur. Kendisini ve toplumu inceleme çabası içinde gün geçtikçe artan, yoğunlaşan ve değişen ihtiyaçlarının da farkına varmıştır. Bu ihtiyaçları doğrultusunda maddi üretime girişmiş bu maddi üretim süreci sonucunda uzmanlaşmış ve ayrılmıştır.

Bu ayrışma içinde üretim araçları ve üretici güçler arasındaki mücadele ve çelişkiler doğrultusunda zaman çarkı ileriye doğru yol almış, insanlık tarihi denilen olgu meydana gelmiştir. İnsanın maddi üretimi ve üretim araçlarıyla olan ilişkisi sosyal, sanatsal, toplumsal ilişkilerini de şekillendirmiş, **kültür** denilen maddi üretimle göbekten bağlı bir değerler bütünü de doğurmuştur. Toplumun ekonomik alt yapısındaki değişimlerle birlikte bu değerler bütünü de değişmiş, farklılaşmıştır.

Yaşadığımız çağın genel üretim özelliğini sınırsız bir kâr hırsıyla sınırsız bir üretim ve pazar yaratma, buna bağlı olarak sınırsız bir tüketim düğünçesini beyinlere yerleştiren çabası olarak açıklarsak bu çağa uygun kültürü de pazarın ve üretimin ihtiyaçlarına denk düşen bir anlayış olarak açıklayabiliriz. Üretim araçlarına sahip sınıfların oluşturduğu ve topluma hâkim kılmak için durmaksızın çalıştıkları bu kültür anlayışı karşısında üretim araçlarından yoksun işçilerin, köylülerin ve emekçilerin de bir kültür sanat anlayışı yok mudur? Hâkim sınıflar açısından böyle bir ihtiyaç yoktur.

Kültür ve sanat sadece estetik duygusuna sahip ayrıcalıklı bir kesime has bir uğraştır. İşçilerin, köylülerin, emekçilerin kültür ve sanat için ne zamanı vardır ne de paraları ve onların bu alanda üretecekleri her hangi bir şey de mevcut değildir. Üretmeler dahi bu hâkim kültür-sanat anlayışının dışında ola-

maz-olmamalıdır. Sistemin bu dayatma ve saldırıları karşısında biz devrimcilerin kültür ve sanat yaklaşımı da ortaya çıkmış, belirginleşmiş ve gelişmiştir. **Bizler açısından kültür sanat ancak ve ancak işçilerin, köylülerin ve emekçilerin şekillendirdiği halk kültürünün ilerici yönleri üzerinden beslenen, gelişen ve tekrar halka dönen bir anlayıştır.**

Egemenlerin iddialarının tam tersine halkın kültür sanat anlayışının da geliştirilmesi hâkim kültür sanat anlayışına yedeklenmesinin önüne geçilmesi gerekmektedir. Bu bir ihtiyaç ve zorunluluktur. Bu ihtiyaç temelinde çözüm için birçok farklı yol ve yöntem geliştirilebilir. Ancak plansız, bir birinden kopuk, dağınık tarzda uygulanacak çözümler sorunun ortadan kaldırılmasında yetersiz olacaktır. "Her örgütlülük ve örgütlenme bir ihtiyacın ürünüdür" gerçekliğinden hareket edersek bu ihtiyacı karşı-

lamak içinde bir örgütlenme oluşturmamız gerekmektedir. İşte tam da bu noktada açtığımız **Haykırış Kültür ve Sanat Derneği** egemen kılınmaya çalışılan yoz kültüre karşı işçiler ve emekçiler safında yeni bir cephe olarak mücadeleye başlıyor.

Yukarıda belirttiğimiz esaslar üzerinden açtığımız derneğimiz kültür sanat faaliyetleriyle kitleleri örgütlemeyi hedeflerken sınırlarını sadece kültür sanatla sınırlamakta, toplumun sorunlarıyla siyasal gelişmeleri de gündemine almaktadır. Kültür ve sanatı işçilerin, köylülerin ve emekçilerin gözüyle yorumlayarak bu alandaki ihtiyacı bir örgütlenme sahası olarak değerlendirmektedir. Kitlelerin ihtiyaçları, sorunları ve beklentileri üzerinden kitlelerle birlikte değiştirip dönüştürmeyi önüne hedef olarak koymaktadır.

Haykırış Kültür ve Sanat Derneği emekçileri

Haykırış Kültür ve Sanat Derneği kuruldu

Aylardır devam eden ve çeşitli engellemelerle karşılaşmasına karşın Haykırış Kültür ve Sanat Derneği 6 Aralık günü Soğanlı'daki dernek salonunda yaptığı etkinlikle kitlelerle buluştu. Yoğun bir ilginin olduğu açılışta halkın içinden çıkmış ve yaşamının son anlarında dahi halk kitlelerinden kopmamış halkın sanatçıları için saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapıldı ve Nazım Hikmet'in dizeleri okundu. Şiir dinletisinin ardından **Grup İşyan Ateşi** bir dinleti gerçekleştir-

tirdi. Etkinlikte **BDSP, Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan**'ın mesajları okundu.

Açılış etkinliğinde **Haykırış Kültür ve Sanat Derneği Başkan Yardımcısı Musa**

Yoksu gazetemize derneğin kuruluş süreci hakkında bilgi verdi. Yoksu, son süreçte egemenlerin büyük bir "kararlılıkla" "demokratik açılım"ın dernek çalışmalarına da uğradığını ve **Şahrud** olarak açılacak olan derneğin yabancısı (Farsça) isim olduğu gerekçesi ile engellendiğini söyledi.

Egemenlerin yoz kültürüne karşı alternatif kültür olan proletarya kültürünü yaşatma ve halk kitlelerine haykırma misyonunu gerçekleştirmenin bir aracı olan derneğin adını buradan aldığını ve bu kültürü sanatsal faaliyetler-

le sonuna kadar haykıracaklarını vurgulayan Yoksu, her şeyden önce halkın sorunlarını yanından bir sanat anlayışı yaratma hedefinde olduklarını belirtti.

KÖYLERİMİZ VARDI

*Bir zamanlar;
Dağ başlarında,
Ağrı gibi yalnız,
Zap suyu gibi hırçın,
Avaşın gibi berrak,*

*Fırat'a yoldaş,
Botan'a hasret,
Dicle'ye sevdalı,*

*Ateşe semah dönen,
Güneş'e ellerini açan,
Boz renkli topraklarda
Seklavi atını sürdüğümüz
Köylerimiz vardı.*

27.10.2009

Kalemimizdeki prangayı kıralım...

Kampanyamıza dair;

"Kalemimizdeki prangayı kıralım, hücrelerden bir tuğla da biz sökelim" şiarıyla başlattığımız kampanyamız devam etmektedir. Ülkemiz hapishanelerinde tecrit altında tutulan devrimci ve yurtsever tutsaklarla yazınsal bir faaliyete girişmek; ülkemiz-

de her daim güncel bir sorun olarak varlığını sürdürecektir. Hapishaneler sorununu, tecridi ve tutsaklığı anlamak ve neye karşı, nasıl mücadele edeceğimizi kavramak bakımından önemli bir yerde durmaktadır. Tecridi direnenlerin gücünü bölmek, zayıflatmak ve örgütsüzleştirmek için yaşamın bütün alanlarında karşımıza çıkaran egemenlerin bu silahını işlevsiz kılmak örgütlü tavır alış ve dayanışmayı geliştirmekle mümkün olacaktır. Tecrit ve izolasyonun kapsamlı bir şekilde uygulandığı yer bugün devrimci, yurtsever tutsakların tutuldukları F Tipi hapishanelerdir.

Mektup, kart, faks vb. yollarla iletişim kurarak birbirinden ve dışarıdan izole edilen, yalnızlaştırılmak istenen devrimci tutsaklarla örgütlü bir dayanışmayı gerçekleştirmek bu nedenle önemli bir yerde durmaktadır.

Bir kez daha kampanyamız doğrultusunda işçi ve emekçileri, halk gençliğini, şehit ve tutsak ailelerini seferber olmaya, "tutsak yaşamlarla" buluşmaya çağırıyoruz.

Elimizde bulunan tutsak adreslerini yayınlarız.

İletişim için e-posta adresi:

psta_bulten@hotmail.com

Gazetemin 50. sayısını değerlendirmeye çalıştım. Yayınların geç ulaşması ve 15 günlük olması sonucu değerlendirmem pek iyi olmayabilir. Ancak asıl olanın az da olsa bir şeylere müdahil olma çabası içerisinde olmak olduğuna düşünüyorum. Hepinize iyi çalışmalar...

Yaşamın içinden; Bu sayfanın Der-sim'de yapılan barajlarla ilgili eylemlere ayrılmış iyi. Eylemin kitleselliği de göz önüne alındığında Dersim halkının sorunlarına sahip çıktığı bir ortamda bizlerin gelişmeleri bir sayfa haber yapmamız, yayın dağıtımını yapılan yerlerde ilgi çekecektir.

Politika yorum; Ele alınan konu güncel uysun. Meseleye okurun farklı bir açıdan bakmasını sağlayacak, açık ve sade il dille yazılmış. Yazının başlığı ve vurgusu gayet net.

Denge azadi; Ceylan'ın katledilmesi haberinin verilmesi ve bunun "benim adım Ceylan" başlıklı yazıyla tamamlanması etkili olmuş.

Memleketimden insan manzaraları başlıklı haber ve başlığın kendisi ilgi çekici. TC'nin hukuk ve adalet anlayışının ne olduğu ortaya iyi konmuş. MKP cezalandırma eylemine yer ve-

Merhaba Umut emekçileri;

rilmesi olumlu. "Depremzede"lerle ilgili haberin bu sayfadan verilmesi kanımca pek uygun olmamış.

Politika gündem; Ülke gündeminde yer bulan IMF ve DB İstanbul toplantılarının ardından, bu toplantıların amaçları ve çıkan sonuçları emperyalist temsilcilerin konuşmaları üze-

tem olarak kullanılıp, amaçlananın ne olduğu ve saldırıyı boşa çıkarmanın önemini ortaya koyması tüm okuyucular için kafa açıklığı yaratmada yardımcı olmuştur.

Enternasyonal; Prachanda ile yapılan söyleşiye yer verilmesi hem kolektif içerisinde hem de okurlarca Nepal'de (az da olsa) olup bitenden haberdar olma, gelişmeleri görme anlamında iyi, ama yeterli değil.

Tarihten sayfalar; Bu

rinden anlaşılır bir dille ele alınması zihinleri açmada okuyucuya yardımcı oluyor.

Çocuk sömürüsüne istatiki bilgileri kullanarak dikkati çekmek olumlu olmuş.

Göğün yarısı; Bu sayfanın tutsak kadın yoldaşlar tarafından beslenmesi anlamlı olmuş. Ele alınan cinsel işkence konusu, bunun yön-

bölümü bir okurun yazması olumlu. Ele alınan konu iyi bir anlatımla işlenmiş. Bugünün dünyasıyla tarihte yer edinmiş, Sovyet Rusya'nın temsil ettiği dünyanın getirilerini, farklarını edebiyat alanında ortaya koyan güzel bir yazı.

Kültür-sanat; Bu bölümde "Görev bilinci sınıf bilincidir" başlıklı yazı içe dönük

bir yazı. Ancak yazının bu bölümde yayınlanmasında kanımca uygun değil. Zira sıradan vatandaşlar veya ilk kez gazeteyle tanışanlar için çok anlamsız ve abes bir hava yaratabilir. Bu bölümde gazetenin genelini ilgilendiren ülke ve dünya gündemini yorumlayan bir giriş, bir yazı olması gerektiğini düşünmekteyim.

Sınıfsal Yaklaşım; Bu köşede temel konular üzerine başkan Mao'dan alıntılar, bu konularda okuma-araştırma zahmetine girmeyenler için iyi ve yol gösterici olmuş. Ancak "Sınıfsal yaklaşım" adlı köşenin ülke gündemini MLM bakış açısıyla analiz yapma ve politika koyma misyonu düşünülürken ve de yazının 15 günlük olması göz önüne alındığında yazının bu köşede olması yerinde olmamış. Pusula'da yer verilebilirdi diye düşünüyorum.

Pusula; Kolektifin yakıcı sorunlarına işaret eden bir yazı. Bu sorunların çözümü için sunular yöntem yaşadığımız pratikler göz önüne alındığında doğru şekilde konuşmuş. Dil ise gayet açık.

(Erzurum H Tipi'nden bir İK okuru)

UMUDA DAİR

Genç ve yorgun bedenlerimizi sürükleyen zaman küresinde kaybolmuş kimliklerimizi arıyoruz. Sistem pranga vurmuş yaşamımıza, hayallerimize ve de umudularımıza; işçiydik makine başında, köylüydük tarlada, çobandık dağlarda, öğrenciydik sıra başında, emekliyidik ölüm yavaş yavaş yaklaşırken, işsizdik, açtık, köşe başlarında, sokaklarda ve meydanlarda.

Umudularımız altınçağdır, insanca, insan olmanın erdemleriyle özgürce yarına akacağı-mız bir dünyadır hayalimiz.

Susuyoruz sadece, konuşmaktan korkuyoruz, boyun eğiyoruz koyun misali çobana, bunca zulüm ve sömürü, hayatımızı anlam-sızlaştıran bencilleştiiren kişiliğimizi silikleştiren vahşi kapitalizmin yok eden kültürüne...

Susunluğumuzu bozmalyız, haykırmalıyız özgürlüğümüzü dağlara doğru, gün sussa günü değil, kulaklarımızı tikama günü değil! Kulak vermeliyiz dalga dalga yükselen açlık ordusunun sesine.

Geç kalmadan, ertelemeyen, benim derdim bana yeter demeden. Çünkü hepimizin derdi aynı, çünkü biz bize benzeriz, haykır-malıyız ya hep ya da hiç ya hep beraber ya hiçbirimiz diye...

Yürümelimiz güneşin sofrasına...

Yolumuza toprakla, tanklarla ateş açtılar; Kimi düştü barikat başında, kimimiz kanlı yağın dağların dipsiz vadilerinde bir ihanet çemberinde kahramanlık klanlarıyla destan yazarken kleşin konçertosuyla.

Dört duvar arasında, kör zindan köşelerinde, sürgünler-fallı meçhuller yol oldu ülkemin Edirne'sinden Hakkâri'sine. Geçti yollar Afrika'dan Asya'ya... Bedelli ödenecek ödettirelecekti altınçağ mücadelesinde. Kurtuluşumuzdur, özgürlüğümüzdür silaha inat silaha sarılmak; savaşa karşı durup can bedeli savaşmak.

Bir değil on yüz bin değil milyonları onlar halkına partiyeye dağlara sevdalı genç yüreklerdi. İbrahim büyük bir Cihan Çelik'ti; Koca bir dağ, Mehmet Demidağ'dı ve ardıllar bitmedi bitmezdi. Düşen her bir cana bin can eklendi düşerken elde kızıl bayrağı tutup kaldırdı başka bir el...

Ve onlar biliyorlardı ki, yol zorlu bir yoldu. Ve biliyorlar ki intikam andımız her doğan günün şafağından haykırılıyordu dağlara doğru.

Bedenleri toprağa düşerken kanları halka yaşamları mücadeleleri yoldaşlarına mirastır.

(Dersim Pertek'ten İK okurları)

Davutpaşa'da sorumlular korunuyor...

Kemal Kara okudu. Kara, Zeytinburnu Belediyesi başta olmak üzere tüm yetkililer için açılan davanın Bakırköy 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nce kabul edilmesinin ülkemizdeki hukuk işleyişinin nasıl işlediğini ortaya koyduğunu belirtti. Kara'nın açıklamasının ardından eylem sona erdi. (İstanbul)

Danıştay katsayı farklılığına "devam" dedi

YÖK'ün üniversitelere girişte katsayı farkını kaldıran kararının yürütmesini Danıştay 8. Dairesi durdurdu. İstanbul Barosu Başkanlığı, YÖK'ün yükseköğretimde girişte katsayı puanı uygulamasının kaldırılmasına ilişkin 21 Temmuz 2009 tarihli kararının iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle Danıştay'da dava açmıştı. Danıştay 8. Dairesi, YÖK'ün kararının yürütmesini oy birliğiyle durdurdu.

Daire kararında "eğitim sisteminin örgütleniş biçimindeki bütünlüğü bozacak nitelik taşıdığı ve uygulamada karşılaşılan sorunların giderilmesi amacının dışına çıktığını" gerekçe gösterdi. Kararı tepkiyle karşılayan öğrenciler, çeşitli yerlerde protesto eylemleri düzenlediler. "Eğitim hakkımız engellenemez" sloganıyla alanlara çıkan öğrenciler, mağduriyetlerine çözüm bulunmasını istedi.

Eğitim-Sen; Sorun katsayı değil, ÖSS ve YÖK'tür.

Konuyla ilgili yazılı bir açıklama yapan Eği-

tim-Sen, YÖK'ün 1998 yılında aldığı bir kararın İmam Hatiplerin ve meslek lisesi mezunlarının üniversiteye giriş sınavlarında farklı bir katsayı uygulamasına başladığını hatırlatarak, eğitim sistemi üzerinde tüm tartışmaların bu çerçevede yürütüldüğünü vurguladı. Eğitim-Sen, katsayı uygulamasındaki farklılığın kaldırılmasını savunan kesimlerin eğitimde eşitliğin sağlanması, haksızlığın giderilmesi ve meslek liselerinin önünün açılmasını sadece bu maddeyle bağlamış olmalarını doğru bulmadı. Eğitimde eşitliğin katsayı uygulamasına indirgenmemesi gerektiğinin belirtildiği açıklamada "milyonların umudu haline getirilmiş sınav sistemi sorgulanmadan katsayı uygulamasında değişiklik yapılarak eğitim eşitsizliklerine gerçekçi çözümler üretilebilir mümkün değildir. Diğer taraftan yükseköğretimde piyasalaşmaya/ticarileşmeye hız vererek eğitim eşitsizliklerini derinleştiren YÖK'ün farklı katsayı uygulamasına son vererek eşitliği sağlamış olduğu yönündeki iddiası bir yanılsamadan ibaretir" denildi. (Ankara)

Devlet "açıldıkça" saldırılar artıyor

Linçler Kürt-Türk halkının arasına nifak tohumları eker ve kıskırtılan faşist unsurlarla halkı karşı karşıya getirir. Bu saldırılardan biri de 26 Kasım'da Çanakkale'nin Bayramiç ilçesinde yaşandı.

Bayramiç'te, yaşanan bir kavgayı seyredirken polis tarafından gözetilene alınmak istenen üç Kürt genci, saldırıya direnince polisle tartışmaya başladı. Bu sırada çevrede toplanan yüzlerce kişi "Burası Kürtlere mezar olacak" şeklinde ve PKK aleyhinde sloganlar atarak polisten gençleri kendilerine vermelerini istedi. Bunun üzerine polis "aradan çekildi", faşist güruh gençleri linç etmek istedi. Linç saldırısına maruz kalan gençler, daha sonra hem polis otosunda hem de karakolda polis tarafından dövüldü.

Bu arada kalabalık giderek artıyor ve iki bini aşkın kişi Kürtlerin yoğun yaşadığı mahalleye doğru yol alıyorlardı. Her an her yerde olan (!) polis bir anda ortadan kaybolmuştu. "Kürtler defolun!" sesleri arasında Kürtlerin evleri taşlandı. O vakitte evine dönmekte olan bir Kürt kadın, taciz ve tehdit edildi.

Faşist ve polis elbirliğiyle yapılan bu saldırı da, daha önce yapılanlar da "vatandaş hassasiyeti" olarak gösterilmeye çalışılmış, yine saldırganlar yerine saldırıya maruz kalanlar gözaltına alınmış/tutuklanmıştır. (H. Merkezi)

ANTEP'TE SORUŞTURMA TERÖRÜ

Antep Üniversitesi'nde rektörlük önce faşistler tarafından saldırıya uğrayan beş kişiye "üniversitede kavgaya karışmak"tan soruşturma açtı. Bilindiği gibi 9 Ekim günü 5 arkadaşımıza sivil polislerin provoke ettiği faşist güruh tarafından saldırılmıştı. Bunu protesto etmek için üniversitede basın açıklaması yaptık. Bu basın açıklaması bahane edilerek 23 öğrenciye "üniversitede izinsiz gösteri ve yürüyüş" düzenlemekten soruşturma açıldı. Daha önce soruşturma açılan 5 kişi de bu soruşturma terörünün kurbanı oldu. Ama ne tesadüftür ki, faşist rektörlük yandaşlarını korudu ve saldırganlara soruşturma açılmadı. Soruşturma terörüne uğrayan öğrenciler 16-20 Kasım tarihleri arasında ifade verdi. (Antep YDG)

Hapishanelerdeki Partizan Tutsaklar

1 No'lu F Tipi Hapishane/TEKİRDAĞ

Ulvi Yağın
Turgut Kaya
Hüseyin Uzundağ
Sinan Gülüm
Caner Uluç
Coşkun Akdeniz
Gökhan Aydın
Gökhan Oruç
Cihan Kahraman
F. Ergin Arpaç
Fezvi Oğuz Aslan
İsmail Yılmaz
Nihat Konak
Muzaffer Öztürk
Yaşar Eriş
Veli Özdemir

2 Nolu F Tipi Hapishane/TEKİRDAĞ

Muhammed Akyol
Ali Nazım Atmaloğlu
Baysal Demirhan

1 Nolu F Tipi Hapishane /

Kandıra/İZMİT

Hasan Gülbahar
İbrahim Şahin
Mulla Çakıroğlu

2 Nolu F Tipi Hapishane

Kandıra/İZMİT

Barış Açıkel

1 No'lu F Tipi Hapishane EDİRNE

Zeynel Firik
Erol Engin

M Tipi Kapalı Hapishane Gebze/İZMİT

Hiyam Çoban
Özlem Abay
Eylem Baş

H Tipi Kapalı Hapishane/ERZURUM

Haydar Sönmez
Cengiz Kılıç
Hakan Çakır

E Tipi Kapalı Hapishanesi/ERZURUM

Derya Gökmen Kılıç

Sincan Kadın Hapishanesi Sincan-

ANKARA

Deniz Tepeli
Zeliha Bulut
Fadime Özkan
Resmiye Vatanserver

1 Nolu F Tipi Hapishane/Sincan-

ANKARA

K. Hasan Çoban
Kemal Ertürk
Engin Arslan
Yaşar İnce
Cengiz Kahraman
Naki Demir
Halil Şahin
Tayyar Eroğlu
Mesut Deniz
Sedat Ot

1 No'lu F Tipi Hapishane/ BOLU

Taylan Balatacı

F Tipi Hapishane KIRIKKALE

Ali Gülmez

Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesi

Bakırköy/İSTANBUL

B-4 Koşuşu

Arzu Özdemir
Sema Gül
Emriye Demirkır
Özgür Elitemiz
Suzan Zengin

F Tipi Hapishane Kürkçüler/ADANA

Süleyman Rüya

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İs-
tambul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621
61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem
ÖNSEL Baskı: Gün Matbaacılık Reklam
Film Basın Yayın Tan.San.Tic.Ltd.Şti. Beşyol
Mah. Akasya Sokak.23.A Sefaköy/
Küçükçekmece/İstanbul Tel.5806380

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık 1 Sokak No:17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

YDG 4. Konferansı toplandı

Militan bir gençlik hareketi için örgütlenelim!

Yirmi yılı aşkın devrimci mücadelesiyle anti-faşist, anti-emperyalist, anti-feodal hatta mücadele eden, Demokratik Halk Devrimi yolunda halk gençliğini harekete geçirmeyi hedefleyen, dünyayı temellerinden sarsacak bir davanın cüretini kuşanan **Yeni Demokrat Gençlik (YDG) 4. Konferansı** başarıyla örgütlendi. Diyarbakır'ın Lice ilçesinde koyun otlattırken

havan toyuyla katledilen 12 yaşındaki **Ceylan Önkol**'a adanan 4. Konferans 5-6 Aralık'ta İzmir'de yapıldı. "**Militan bir gençlik hareketi yaratmak**" şiarıyla gerçekleştirilen Konferans, YDG'nin 3. Konferansı'ndan bu yana geçen süreci değerlendirilmesi ve önümüzdeki sürece ilişkin politikaların belirlenmesi dışında ana gündem olarak "**militanlığı**" tartıştı.

YDG'nin konferansları geçmiş sürecin hatalarını, eksikliklerini tespit etmek, olumlu yanlarını geliştirmek, yerel alanların birbiriyle deneyimlerini paylaşmak, örgüt bilincini, YDG'nin örgütsel durumunu kavramak, politik yönelim sunmak açısından YDG ve YDG faaliyetçileri için önemli bir yerde durmakta ve derleyici-toplayıcı bir işlev görmektedir.

1. Gün

Geçmiş süreç değerlendirmesi

Konferansın 1. gününde geçmiş sürecin değerlendirilmesi sunumunda YDG'nin 3. Konferans'tan 4. Konferansa kadar geçen sürede örgütsel durumu, yaptığı hatalar, başarılı pratikler değerlendirilerek gelinen süreçteki durumu anlatıldı. Geçmiş sürecin değerlendirilmesinde öne çıkan durum YDG faaliyetinde bir ilerleme olduğu ancak bu ilerlemenin doğru değerlendirilerek daha örgütlü bir duruşa evrilmesi gerektiği ve atılan adımların hızlandırılması gerektiği oldu. 3. Konferans'tan bu yana YDG'nin büyük şehirlerde

özellikle üniversitelerdeki örgütlülüklerini niceliksel ve niteliksel olarak geliştirdiği, T. Kürdistanı'nda yeni ve umut veren alanlara açıldığı ve Artvin, Çanakkale gibi şehirlerde başarılı çalışmalara imza attığı raporlardan yansımaktadır. Bunun yanı sıra YDG'nin Genç-Sen, kulüp, öğrenci dernekleri ve meslek odalarını kapsayan demokratik kitle örgütü çalışmalarında önemli deneyimler kazandığı, daha etkin bir duruş sergilediği belirtildi ve daha ileri düzeyde bir müdahale için var olan yetersizliklere değinildi.

YDG'nin genç kadın çalışmaları son yıl içerisinde de geliştiği ve birçok şehirde genç kadınların yanı sıra çeşitli yaş gruplarından emekçi kadınları da içine katarak yerel **Yeni Demokrat Kadın İniyatiflerinin** kurulmasına ve 25 Kasım döneminde kitle çalışmaları yapılmasına öncülük ettiği anlatıldı. Ayrıca YDG'nin semt çalışmalarının yanı sıra yeni mezun genç emekçiler arasındaki ilişki ağının birçok alan örgütlülüğünde geliştiği de örneklerle açıklandı.

Geçmiş süreç değerlendirilmesinde YDG'nin örgütsel durumu da incelendi. Atılan olumlu adımlara karşın çalışma tarzında ve faaliyeti kolektif şekilde örmeye sorunlarla karşılaştığı ve günlük çalışma tarzının genelde gözlemlendiği belirtildi. Bunun yanı sıra merkezi bir örgüt olarak hareket etmede yaşanan eksikliklerin "alancı" yaklaşımları geliştirdiği ve bunun da küçük burjuva düşüncü tarzının bir sonucu olduğu eklendi.

YDG'nin merkezi çalışmalarına gereken öneminin verilmesinin yanında birim faaliyetlerinin güçlendirilmesi gerektiği geçmiş konferanslarda olduğu gibi 4. Konferans'ta da vurgulandı.

Yine, YDG ile diğer kitle örgütleri arasındaki çalışmayı diyalektik bir şekilde ele almada yaşanan so-

runlara teorik bir yaklaşım sunmakla beraber bu konu daha çok Pazar günü yapılan öğrenci gençlik sunumunda somut örneklerle açıklanmaya çalışıldı. Ayrıca YDG'de kişileri örgütlemeye yönelik yaklaşım da mahkum edildi.

Geçmiş süreç genel hatlarıyla değerlendirildi, serbest kürsüde konu derinleştirildi ve ardından konferansta delegelerle temsil edilen alanlar, alan raporlarını sundular. Faaliyetin yeni başladığı ve umut veren alanların yanı sıra etkili bir pratik hatla hızlı bir gelişim gösteren alanlar, bunlarla beraber örgütsel durumunu ileri taşıyan alanlar ile faaliyette gerilemelerin yaşandığı bölgeler bu raporlar sayesinde daha iyi anlaşıldı. Yaşanan ortak sorunlar ve alanlara özgü yaklaşımlar ortaya konularak verimli bir deneyim aktarım süreci yaşandı.

Militanlaşma ve örgüt bilinci

Konferansın 1. gününde alan raporlarının ardından konferansın ana gündemi olan militanlaşma ve örgüt bilinci üzerine sunum yapıldı.

Yeni Demokrat Gençlik devrimci bir gençlik örgütü olarak hareket tarzı ve politikalarıyla doğal olarak militan bir harekettir. Konferansta militanlık konusunun öne çı-

karılması YDG'nin militan olmasından kaynaklı değil, bu konuda yaşadığı yetersizlikleri vurgulamak, aynı zamanda gençlik hareketinin gelişiminde sürecin nasıl daha ileriye taşınacağına yönelik bir vurgu yapmak açısından öne çıkarılmıştır.

Sunum, öncelikle gençlik hareketinin durumu üzerine bir yaklaşım sunularak başlamıştır. Gençlik hareketi bir kıpırdanma görülmekte ve ileri kitleden gençlerin devrimci düşüncelere daha fazla yakınlaştığı anlaşılmaktadır. Bunu eylemlere katılan gençlerin niceliksel artışından, çeşitli alanlarda kendiliğinden kurulan ve istikrarlı bir yapı sergileyen anti-faşist, paralı eğitim karşıtı veya sosyalizmi araştıran grupların, kendiliğinden örgütlenmelerin olduğundan, devrimci önderlerin yaşamlarına ve sosyalizmle ilgili konularda yayımlanan kitaplara gösterilen ilgiden vb. anlamak mümkündür. Ancak bu kitle genel olarak devrimci örgütlere güvensizlik duymaktadır. Bunda sistemin anti-propagandalarının yanı sıra esas olarak devrimcilerin tasfiyecilik sürecinden etkilenişleri ve kendi hatalı çalışma tarzları etkili olmaktadır. Bu süreci aşmak, gelişen hareketle bütünleşmek açısından eylemli bir çizgi, militan bir duruş ve "kavgacı"/sistemle net şekilde hesaplanan ve istikrarlı bir çalışma yürüten

bir devrimci mücadeleye ihtiyaç vardır.

Sunumda militanlığın tanımı ve içeriği üzerine bir bilgilendirme yapılmış, ülkemizde devrimin yolu, yöntemi ve kriterleri ile militanlığın ülkemiz gerçekliği içinde nasıl bir biçime büründüğü açıklanmış ve devrimci örgütlerin mevcut koşullarda tasfiyecilikten etkilenme boyutlarına değinilmiştir. Tasfiyeciliğin etkisiyle devrimcilerde düşman bilincinin silikleşmesinin oldukça tehlikeli olduğu, düşman bilincinin silikleşmesinin düşmanı alt etmede yegane aracımız olan örgüt bilincini de zayıflattığı vurgulanmıştır. Aynı zamanda devrimcilerin kitleden kopuk çalışmalarının ve tartışmalarının zararları oldukça büyüktür.

Her çalışmamız kitlelerle iç içe ve kitlelerin gündemleri ile ilişkili olmak zorundadır. Bu sorunların devrimcilerde iddiasızlığı, marjinalize olmayı kabullenişini beraberinde getirdiği ve ülkemizde devrimci savaş gerçekliğini göz önüne alarak devletin saldırılarına karşı militan ve eylemli bir hattın örülmesinin bu kuşatmayı yırakacak ve kitlede güven uyandıracak yegane yol olduğu açıklandı.

Bu gündemin ardından serbest kürsünün ve konuşmaların konuşmasıyla 1. gün son buldu.

2. Gün

Önümüzdeki Süreç "Eksikliklerimiz Görevlerimizdir!"

Konferansın 2. gününe önümüzdeki süreç üzerine genel yaklaşımla başlandı. Bu gündemde ilk günkü tartışmalardan çıkan deneyimler ve varılan sonuçlar özetlendi ve daha örgütlü, daha hareketli, daha militan bir örgütlenme için daha kolektif bir çalışmanın önemi vurgulandı. **Yakına ama ileriye** doğru adımlara atacağımız, daha üst düzeydeki sorunlara meydan okuyacağımız, **eksikliklerimizi görevlerimiz** olarak bilerek daha çok inisiyatif kullanacağımız genel sunumda belirtildi ve serbest kürsü ile yaklaşım derinleştirildi.

Önümüzdeki süreç üzerine genel yaklaşım sunumunun ardından **Öğrenci Gençlik** üzerine sunum gerçekleştirildi. Bu sunumda emperyalist patentli saldırıların ana gündem olduğu, öğrenci gençliğinin örgütlenmesinde öğrencilerin öz örgütlülüğünün yaratılması gerektiği ve YDG'nin bu alanlarda aktif mücadele yürütmesi, çaba harcaması gerektiği vurgulandı. Sunumun ardından serbest kürsüde gerçekleşen tartışmaların verimliliği sebebiyle bu gündeme ayrılan zaman divan tarafından uzatıldı. Özellikle **Genç-Sen** ve çeşitli öğrenci dernekleri deneyimleri aktarıldı ve YDG ile bu örgütler arasındaki ilişkiler üzerine fikir alışverişi yapıldı. YDG'nin de bir kitle örgütü olarak kitlelere seslenen ve kitleleri örgütleyen bir yapısının ol-

ması gerektiği, oysa ki kitle hareketi denilince yalnızca özörgütüllüklerin aklı geldiği belirtilerek bu anlayış eleştirildi. Yine, YDG ve Genç-Sen, Öğrenci Derneği gibi örgütlenmelerin birbirinden kopuk veya birbirine engel olan değil birbirini geliştiren, besleyen bir içeriğe sahip olduğu, benzer konuları farklı yaklaşımlarla birlikte ele alacağı açıklandı.

Öğrenci gençlik üzerine yapılan sunumun ardından pandomim sanatçısı bir arkadaşımız **Ceylan Önkol** ile ilgili hazırladığı kısa bir oyunu konferansa sundu. Oldukça beğenile izlenen gösterisi ile konferansın atfedildiği Ceylan da anıldı.

Ardından yapılan **işçi ve semt gençliği** üzerine başlıklı sunumda YDG'nin işçi ve semt gençliğine yönelik gelecek süreçte ne yapması gerektiği tartışılarak netleştirilmeye çalışıldı. Semt çalışmalarının semtlerin özgün sorunlarının yanı sıra işçi sınıfını örgütleme perspektifiyle ele alınması gerektiği belirtildi ve işsiz gençliğe yönelik çalışmaların önemine değinildi. Ayrıca mezun olan YDG'lilerin sınıf içinde çalışmaya özel bir yoğunlaşma göstermesinin önemi de anlatıldı.

Bu bilgilendirmenin ardından **Genç Kadın** çalışması üzerine sunum yapılarak YDG'nin var olan kadın çalışmalarının geç-

miş süreçteki durumu ve gelecekte ne yapılması gerektiği üzerine tartışmalar yürütülerek hedefler konuldu. Genç kadın çalışmasında son dönemde etkili ve yoğun pratiğe imza atılmasına karşın merkezi komisyonun yeterince örgütlenemesi sebebiyle ülke genelindeki çalışmalara politik önderlik konusunda yetersiz kaldığı ve kadın çalışması yapmak isteyen alanların ihtiyaçlarına cevap olamadığı vurgulandı.

Bu sunumun ardından **Türkiye Kürdistanı'ndaki çalışmalarımız** üzerine sunum yapılarak bu alan hakkında diğer alanlar bilgilendirildi. İlgili dinlenen sunumda YDG'nin yeni açıldığı ve umut veren **Derisim** ve **Erzincan** illerinde kitle tabanımızın yoğun olduğu ancak örgütsel çalışma ve örgüt kültürü konusunda deneyimsiz olduğu belirtildi. Bu alanlarda öğrenci öz-örgütüllüklerin noksanlığının büyük bir sorun olduğu ve YDG'nin bu eksikliği kapamak için adım atacağı açıklandı. Munzur'da ba-

rajlar ve Alevi halkın sorunlarına dair son dönemde gelişen Alevi hareketinin taleplerinin de ele alınması üzerinde duruldu.

Amed, Malatya, **Mardin**, Van, **Urfa**, Şırnak, **Siirt** gibi alanlarda Ulusal Hareketin etkili olduğu, kitle tabanımızın dar olduğu belirtildi. Buralarda örgütüllüklerimizi güçlendirmenin yanı sıra sınıfsal temelde konuları ele almamızın önemli olduğu, ulusal taleplerin istikrarlı ve etkili şekilde sahiple-

nilmesine ve halkın mücadelesinin aktif bir parçası olmaya devam etmeye ihtiyaç olduğu açıklandı.

Konferans köylü gençlik, Aleviler, hukuk ve eğitim fakültelerindeki çalışmalarımız, enternasyonal çalışma, hapishanelerdeki yoldaşlarla dayanışma üzerine yapılan önergeler ve gündem dışı konuşmalar yapıldı.

Konferans verimli ve yoğun geçen tartışmalar sebebiyle planlanandan 2 saat sonra sona erdi. Konferansın sonunda **İzmir YDG Kültür Sanat Komisyonu**'nun öncülüğünde çalışma yürüten **Dedesultan Müzik Grubu**'nun verdiği dinleti konferans katılımcıları tarafından beğenile izlendi. Konferans grubun söylediği halaylarla sona erdi.

Yaşasın enternasyonalizm! Yaşasın devrimci dayanışma!

Yeni Demokrat Gençlik'in 4. Konferansına **Bulgaristan İşçi Köylü Partisi** enter-

nasyonal dayanışmanın örneğini göstererek üst düzeyde katılım sağladı. Bulgaristan İşçi Köylü Partisi Genel Başkanı **Todor Jivkov** yaptığı konuşmayla YDG 4. Konferansını selamlayarak enternasyonal dayanışmanın öneminden yapılan mücadelenin değerinden bahsederek YDG'nin onurlu mücadelesinde yanında olduklarını belirtti. Jivkov sunumunu sosyalizme olan inancını belirterek TC hapishanelerindeki siyasi tutsaklara özgürlük sloganıyla sonlandırdı. Konuşma yoğun alkış aldı.

Konferansımıza ayrıca **Militan Öğrenci Hareketi** (Yunanistan) bir mesaj gönderdi. Enternasyonal dayanışmanın yanında **DDSB**, Umut Yayıncılık, **Ekim Gençliği**, **DPG**, **Genç-Sen** merkezi anlamda, **DGH**, **Alnteri**, **DHF**, **Öğrenci Kolektifleri**, **ÖGD** yerel anlamda katılarak devrimci dayanışmanın önemini gösterdiler ve YDG'nin 4. Konferansını selamladılar. Ayrıca İzmir Yunus Emre Anadolu Lisesi Öğrenci Birliği de konferansımızı selamlayarak devrimci dayanışmanın önemine vurgu yaptı.

Daha Militan Bir Gençlik Hareketi Yaratmak İçin Örgütlenelim

Yeni Demokrat Gençlik 4. Konferansı YDG aktivistleri açısından olumlu bir havada geçti. Tartışmaların niteliği, katılım, konferansın örgütlenişini belli eksiklikleri taşısa da YDG'nin kurumsallaşması, örgüt bilincinin gelişmesi, yoldaşlar arası bağların kuvvetlenmesi açısından olumlu bir havada gerçekleşti. Konferans "**militan bir gençlik hareketi yaratmak için örgütlenelim**" şiarıyla son buldu. (İzmir)